

"الرحيم" در آیات الهی

علی خرامان خسروشاهی

"الرحيم" در آیات الهی علی خرامان خسروشاهی

ناشر: عاصم

صفحه آرایی: واحد هنری انتشارات عاصم

نوبت چاپ: اول/ ۱۴۰۳

تیراژ: ۵۰۰ نسخه

شابک: ۹-۷۸۵-۳۳۱-۶۲۲-۹۷۸

قیمت روی جلد: ۲/۰۰۰/۰۰۰ ریال

سرشناسه: خرامان خسروشاهی، علی، ۱۳۷۰-

عنوان و نام پدیدآور: الرحيم در آیات الهی / علی
خرامان خسروشاهی .

مشخصات نشر: تبریز: انتشارات عاصم، ۱۴۰۳.

مشخصات ظاهری: ۲۲۱ص.

شابک: ۹-۷۸۵-۳۳۱-۶۲۲-۹۷۸

وضعیت فهرست نویسی: فیا

موضوع: الرحيم (واژه) -- جنبه‌های قرآنی

Alrahim (The Arabic word) -- Quranic teaching

الرحيم (واژه)

Alrahim (The Arabic word)

رده بندی کنگره: BP۱۰۴

رده بندی دیویی: ۲۹۷/۱۵۹

شماره کتابشناسی ملی: ۹۸۹۷۱۶۲

همه حقوق چاپ و نشر این کتاب اعم از چاپ، کپی، تکثیر، ذخیره در
سیستم‌های بازیابی محفوظ است.

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ (هود/۱۰۱)

ما به آنها ستم نکردیم؛ بلکه آنها خودشان بر خویشان ستم روا داشتند! و هنگامی که فرمان مجازات الهی فرا رسید، معبودانی را که غیر از خدا می خواندند، آن ها را یاری نکردند؛ و جز بر هلاکت آنان نیفزودند.

با کسب اجازه از محضر ۱۴ معصوم علیهم السلام

و توکلت علی الله

با توکل بر خدا، آیاتی را مورد بحث قرار خواهیم داد که نام مبارک (الرحیم) در آنها آورده شده است.

چیزی که در این کتاب مورد توجه است آیاتی است که در آنها نام مبارک (الرحیم) آورده شده است

توضیحات کتاب نتیجه‌ی تحقیق من بوده و امکان ایراد و اشکال در آن وجود دارد پس خواهش من این است که ملاک را آیات قرآن قرار داده و خود نیز در مورد این آیات تأمل بفرمایید

توکلت علی الله

صمیمانه از زحمات همسر عزیزم که در تهیه‌ی
این کتاب و کتاب‌های دیگر به من کمک کردند
بینهایت متشکرم

فهرست

فصل اول: آیاتی را مورد توجه قرار می دهیم که نام مبارک (الرحیم) در آنها آورده شده است.....	۱۳
فصل دوم: آیاتی را مورد توجه قرار می دهیم که نام مبارک (رحیم) در آنها آورده شده است.....	۶۷
فصل سوم: آیاتی را مورد توجه قرار می دهیم که نام مبارک (رحیما) در آنها آورده شده است.....	۱۴۳
فصل چهارم: بررسی صفت های مبارک خداوند که همراه رحیم آورده شده اند ۱۶۷	
منابع و مؤاخذ.....	۲۲۱

زیباترین وصف خداوند:

بسم الله الرحمن الرحيم

به همه می بخشی و همه را می بخشی

به آنان که دوستشان داری می بخشی و آنانی که دوستشان داری را می بخشی

فصل اول:

آیاتی را مورد توجه قرار می دهیم که نام مبارک (الرحیم) در
آنها آورده شده است

در آیات زیر نام مبارک (الرحیم) آورده شده است:

عنوان ۱:

الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ (الفاتحة/۳)

(خداوندی که) بخشنده و بخشایشگر است (و رحمت عام و خاصش
همگان را فرا گرفته)

بحث در مورد عنوان ۱:

خداوند در آیه سوم سوره مبارک الفاتحه خود را الرحمن الرحیم
خوانده است که یکی از مهمترین نام و صفات برای خداوند می باشد.
بخشنده و بخشایشگر

کسی که می بخشد و بخشیدن را یاد می دهد

پس بهترین بخشنده است و امید به بخشش او یعنی امید به خدا.
پس هرگاه و در هر شرایطی به بخشش او ناامیدی بدان که خدا را
نمی شناسی .

هر کس به بخشش و رحمانیت او امید ندارد یا باید مغرور به اعمال
خود بوده باشد یا امید به چیز دیگر داشته باشد در هر دو حالت شیطان

در درون وی نفوذ کرده و عاقبت چنین حالتی ناامیدی واقعی است.

افرادی که افسرده می‌شوند به رحمانیت خداوند ایمان ندارند. چطور می‌شود انسانی که خداوند رحمان را ناظر بر اعمال و تکیه گاه امن در شرایط سخت و گذرگاههای خطرناک زندگی بداند و به رحمانیت او امید داشته باشد ولی ناامید و بی امید باشد. به هیچ وجه ممکن قابل درک نیست که مشکلات و ناملازمات طبیعی زندگی، انسان را ناامید کرده باشد در حالی که خداوند رحمان را ناظر بر اعمال و رفتار خود بداند.

مگر می‌شود که خداوند را رحمان و رحیم خواند و به رحمانیت او ناامید بود.

مگر می‌شود که خداوند را رحمان و رحیم خواند و به غیر خدا امید داشت.

مگر می‌شود خداوند را رحمان و رحیم خواند و بخشیدن را از او یاد نگرفت.

مگر می‌شود که خداوند را رحمان و رحیم خواند و آثاری از بخشش و بخشیدن در دل انسان نباشد.

حال اگر بخشیدن را دوست داری و می‌بخشی بدان که، خداوند رحمان است که بخشیدن را ب تو آموخته و قطره‌ای از رحمانیت خود را در دل تو انداخته. پس بدان تو نیز می‌توانی ببخشی

بهترین رحمان و رحیم کیست؟ خدا

خدا یعنی بهترین رحمان و رحیم

رحمانیت خدا امید در دل ایجاد می کند

امید به خدا حرکت ایجاد می کند

و حرکت مانع از راکد و فاسد شدن می شود.

اگر افسرده و مضطربی، بدان کم کم راکد و فاسد می شوی

پس باید حرکت کنی

برای حرکت نیاز به امید داری

و برای امید داشتن نیاز به خدای رحمان داری.

رحمانیت خدا عامل حرکت توست

بسم الله الرحمن الرحيم در آغاز سوره مبارک الفاتحه

بعد از نام اعظم الله، الرحمن الرحيم آورده شده است

یعنی اولین چیزی که در مورد خداوند باید بدانی رحمان و رحيم

بودن اوست

یعنی اولین چیزی که باید در مورد خدا بدانی بخشنده بودن اوست

یعنی اولین چیزی که در مورد خدا باید بدانی این است که او

می بخشد

یعنی اولین چیزی که باید در مورد خدا بدانی این است که

رحمانیتش را در هر شرایط فراموش نکن

یعنی اولین چیزی که باید در مورد خدا بدانی این است که با

رحمانیتش هر کاری آغاز می شود نه با

اگر او رحمان و رحیم است پس ناامیدی چرا؟

اگر او رحمان و رحیم است پس اضطراب چرا،

اگر او رحمان و رحیم است پس افسردگی چرا؟

اگر افسرده‌ای به رحمانیتش تفکر کن.

دلت را رحمانی کن.

بخش هر آنچه نمی‌توانی ببخشی.

واقعاً می‌توانی ببخشی؟

تا نتوانی ببخشی آیا انتظار داری بخشیده شوی؟

ولی بین خودمان باشد ببخشی یا نبخشی، خداوند رحمان و رحیم

است. خداوند رحمان و رحیم است. خداوند رحمان و رحیم است

.....

(الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ) به حساب ابجد صغیر برابر ۶۶ واحد می‌باشد

(الله) به حساب ابجد کبیر برابر ۶۶ واحد می‌باشد

من که گفتم (الله)، الرحمن الرحیم است.

(الرحمن الرحیم) به حساب ابجد کبیر برابر ۶۱۸ واحد می‌باشد

(الرحمن الرحیم)، سومین آیه سوره مبارک الفاتحه می‌باشد

$$۶ + ۱ + ۸ = ۱۵$$

$$۱۵ + ۳ = ۱۸$$

(الله) به حساب ابجد صغیر برابر ۱۸ واحد می باشد
 باز هم باید گفت (الله)، الرحمن الرحیم است.

عنوان ۲:

فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ
 (البقرة / ۳۷)

سپس آدم از پروردگارش کلماتی دریافت داشت؛ (و با آنها توبه کرد).
 و خداوند توبه او را پذیرفت؛ چرا که خداوند توبه‌پذیر و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۲:

توبه پذیر بودن خداوند نشانه‌ی رحیم بودن اوست

چه کسی می تواند به اندازه او ببخشد؟

چه کسی می تواند به اندازه‌ی او بارها و بارها ببخشد؟

چه کسی می تواند به اندازه‌ی او مشتاق به بخشش باشد؟

واقعاً چنین خدای رحیمی قابل ستودن نیست؟

پس اگر بخشیدن زیاست پس چرا ما نبخشیم؟

بخشیدن سخت است ولی بخشیدن به خاطر خداوند رحیم عین

سپاسگذاری در مقابل بخششهای بی پایان خداوند رحیم است

هر کسی شایسته بخشیدن نیست پس می بخشی به خاطر خدا و این

ارزشمند است و این بخشش هر چه قدر سختتر، ارزشت نزد خدا بیشتر

اگر نمی‌توانی حتی به خاطر خداوند نیز ببخشی بدان چندان او را دوست نداری چون اگر او را (خدا) را دوست داشتی به خاطرش لحظه‌ای درنگ نمی‌کردی

خداوند رحیم به این خاطر زیاست زیرا هم با اشتیاق می‌بخشد و هم بخشیدن را دوست دارد و هم بخشیدن را یاد می‌دهد
خداوند در آغاز سوره توبه بسم الله الرحمن الرحیم را بیان نکرده‌اند چرا؟

یکی از دلایلی این است که خداوند از من گناه کار ناراحت و ناراضی است

که چرا در تربیت خودم کوتاهی کرده و گناه می‌کنم
خداوند به من گناه کار اخطار می‌دهد و تنبیه می‌کند
چون دوست ندارد رحمان و رحیم بودنش باعث شود که من از گناه و گناه کاری بیم و ترسی نداشته باشم

خداوند رحیم، توبه پذیر است و این نشانه‌ای از رحیم بودن اوست
خداوند تو را شاکرم چون هم رحمانی و هم رحیم
و این بخشنده بودن توبه پذیر است و چه بر عام و چه بر خاص شامل شده و توبه پذیریت نشانه‌ای بر رحیم بودن توبه پذیر است بیشتر از عوام

بار خدایا، تو باز می‌فرمایی از گناهت می‌گذرم پس توبه کن که من رحیمم

عنوان ۳:

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجَلَ
فَتَوْبُوا إِلَيَّ بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكَمُ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ
عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (البقرة/ ۵۴)

و زمانی را که موسی به قوم خود گفت: «ای قوم من! شما با انتخاب گوساله (برای پرستش) به خود ستم کردید! پس توبه کنید؛ و به سوی خالق خود باز گردید! و خود را [=یکدیگر را] به قتل برسانید! این کار، برای شما در پیشگاه پروردگارتان بهتر است.» سپس خداوند توبه شما را پذیرفت؛ زیرا که او توبه‌پذیر و رحیم است

بحث در مورد عنوان ۳:

خداوند رحیم، پیامبران و اولیاءالله را به جهت هدایت بندگان فرستاده است

راه حل پذیرش توبه را نیز خداوند رحیم بیان می‌کنند

استقبال خداوند از بندگان به جهت توبه کردن و پذیرش توبه

این سه عامل نشانه‌ای از رحیم بودن خداوند است

خداوندی که هم هدایت می‌کند و هم در صورت مرتکب شدن به

گناه راه حل پذیرش و بخشش توبه را بیان نموده و توبه را می‌پذیرند، آیا شایسته ستایش و پرستش نیست؟

آیا خداوندی که انسان و موجودات و ... را خلق کرده، می‌شود بهتر

از او هدایت کننده‌ای یافت؟

پس چه علتی باعث می‌شود تعلیم و تربیت خداوند را که در کتب آسمانی خود بیان نموده‌اند، بی توجه بوده و راه و سمت دیگری را بپیماییم؟

اگر بگوییم که بی اطلاع از آن بودیم باز فرصت باقیست و می‌توانیم با مطالعه مطلع شویم

اگر بگوییم قدرت فهم مطالب را نداریم در این صورت خداوند رحیم، پیامبران و اولیاءالله را به جهت هدایت ما فرستاده است

اگر بگوییم دیگر دیر است و فرصت از دست رفته، ولی چنین نیست و خداوند از برگشت ما از انحراف و گناه استقبال می‌کند و با پیش رو گذاشتن راه حل توبه، عملاً ما را دعوت به توبه کرده و توبه ما را می‌پذیرد

دنیا ارزشمند است نه از دید ظواهر آن

ظواهر دنیا نیز زیباست ولی نه به اندازه باطن آن یا در اصل قابل مقایسه نیست

باطن دنیا یعنی تعلیم و تربیت انسان

تربیتی که برای خداوند بسیار ارزشمند است نه مال و مقام و شهرت

به این جهت خداوند رحیم بهترین و والا مقام‌ترین انسان‌ها را از بین ما انسانها به جهت تربیت و هدایت ما انتخاب نموده و آنان را مورد عنایات ویژه خودشان قرار داده‌اند

پس باید قبول کنیم اصل دنیا تعلیم و تربیت است و حال اگر به این اصل بی توجه و علاقه‌ای نداریم، در بیراهه قدم گذاشته و خدایی

ناکرده اگر از این انحراف و بیراهه بیرون نیایم، به بن بستی خواهیم رسید که آتش است که در آنجا باید بسوزیم و بسوزیم تا
بار خدایا، تو باز می‌فرمایی از گناهت می‌گذرم پس توبه کن که
من رحیم

عنوان ۴:

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا
وَتُبَّ عَلَيْنَا إِنْكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (البقرة/۱۲۸)

پروردگارا! ما را تسلیم فرمان خود قرار ده! و از دودمان ما، امتی که
تسلیم فرمانت باشند، به وجود آور! و طرز عبادتمان را به ما نشان ده و
توبه ما را بپذیر، که تو توبه‌پذیر و مهربانی

بحث در مورد عنوان ۴:

ما اجازه دعا و درخواست از خداوند رحیم را داریم و این نشان ای از
رحیم بودن خداوند است
بسیاری از مشکلاتی که سر راه ما پیش آمدند، با دعا و درخواست از
خداوند رحیم قابل دفع و برطرف شدن بودند
دعا و درخواست از خداوند نشانه‌ی رحیم بودن اوست و این یعنی
امتیازی ویژه برای کسانی که به رحیم بودن خداوند ایمان دارند
دعا و درخواست از خداوند نیرویی پر قدرت در جهت رسیدن به
هدف‌هایمان است اگر از آن غافل نباشیم

ناملایمات زندگی فراوان و انسانهای شیطان صفت بسیار زیاد، با این اوضاع توقع خوب زیستن را داری؟

باید در برابر این تیرهای کشنده ابزاری قدرتمند داشته باشی و این ابزار را خداوند در اختیار انسانها قرار داده که نشانه‌ای از رحیم بودنش می‌باشد و این ابزار، دعا و درخواست از خداوند است
بهترین جایگاه و مکان برای دعا و درخواست از خداوند، در عبادت است

بهترین زمان برای دعا و درخواست از خداوند، زمانی است که تسلیم در برابر خداوند هستیم
پذیرترین دعا و درخواست برای خداوند، درخواست یک امت تسلیم در برابر خداست

مگر خداوند چیز سختی از ما می‌خواهد؟
خداوند می‌فرماید فقط از من بخواهید و به درگاهم دعا کنید
دعا کردن به درگاه خداوند به این معنیست که می‌دانی معبودی داری قدرتمند و رحیم که بنده‌اش را در هیچ شرایطی تنها نمی‌گذارد حتی در بدترین شرایط
شاید بگویی نه در بعضی اوقات خداوند را در کنارم نمی‌بینم ولی این حقیقت ندارد

حقیقت فراتر از آن است که تو بینی و حس کنی و نتیجه گیری کنی
برای دیدن حقیقت به بینایی دل نیاز است و این بینایی برای هر کس مقدور نیست و این ضعت توست نه ضعف حقیقت

خداوندا از تو شاکریم به این جهت که دوست نداری ما را به حال خود واگذاری بلکه دوست داری با عبادت کردن تو، در کنار تو باشیم و با درخواست و دعا از تو نزدیکیمان را به تو زیادتیر کرده و این مسیر پر از خطر را تنهایی نپیمایم

کاش می فهمیدیم که چقدر رحمان و رحیمی

کاش می فهمیدیم که فراتر از تو چیزی نیست که عاشقش باشیم

بار خدایا، تو آخرین حد زیباییها و مهربانیها و هستی

پس بالاتر از تو و زیاتر از تو و دلسوز از تو و مهرباتر از تو در سراغم

نیست، پس به غیر از تو چرا باید عاشق چیز دیگری باشم؟

بار خدایا، تو باز می فرمایی از گناهت می گذرم پس توبه کن که من رحیمم

عنوان ۵:

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ
(البقرة/ ۱۶۰)

مگر آنها که توبه و بازگشت کردند، و (اعمال بد خود را، با اعمال نیک،) اصلاح نمودند، (و آنچه را کتمان کرده بودند؛ آشکار ساختند؛) من توبه آنها را می پذیرم؛ که من تواب و رحیمم

بحث در مورد عنوان ۵:

خداوند رحیم است زیرا می بخشد

خداوند رحیم است زیرا به هر علتی نمی بخشد

این بخشیدن و بخشیدن هر دو نشانه‌ای از رحیم بودن خداوند می باشد

اگر بد هستیم باید اصلاح شویم و اگر حق الناسی بر گردنمان است باید بر طرف کنیم که در غیر این صورت بخششی در کار نخواهد بود و این یعنی عین رحیم بودن خداوند

بخشیدن خداوند به هر علتی نیز عین رحیم بودن خداوند است زیرا در صورت عدم اصلاحمان و با ضایع کردن حق دیگران عدالتی در کار نخواهد بود که رحیم بودن نیز در کار باشد

خداوند زیاست، زیرا هر صفتش عین حقیقت است و هیچ کدام از صفاتش ناقض صفت دیگر نیست و این خود نیز نشانه‌ای از رحیم بودن خداوند است

خداوند توبه پذیر است ولی با شرایطی

خداوند می خواهد ببخشد ولی نه به هر علتی

شرط پذیرش توبه، اطلاع است

شرط پذیرش توبه حق الناس، ادای دین است

اگر خداوند برای تو رحیم است برای دیگران هم رحیم است

اگر می خواهیم الطاف خاص پروردگار شامل حال ما گردد و زیر چتر رحیم بودنش باشیم، باید اول درخواست بخشش کنیم و بعد نیز ببخشیم

خداوند به خاطر من و تو می بخشد پس ما نیز باید به خاطر خدا ببخشیم نه چیز دیگر

"الرحيم" در آیات الهی ۲۷

خداوندا تو را شاکریم که بخشیدن و نبخشیدن عین رحیم بودند
است

خداوندا تو را شاکریم که اول اطلاع می کنی و بعد می بخشی
بار خدایا، تو باز می فرمایی از گناهت می گذرم پس توبه کن که
من رحیمم

عنوان ۶:

وَالْهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ (البقرة/۱۶۳)
و خدای شما، خداوند یگانه‌ای است، که غیر از او معبودی نیست!
اوست بخشنده و مهربان (و دارای رحمت عام و خاص)

بحث در مورد عنوان ۶:

خداوند رحیم یگانه است
غیر از خداوند رحیم، معبودی نیست
او بخشنده و مهربان به همه و بخشنده و مهربان به خواص است
در قرآن خداوند خود را چنان معرفی می کند
آیا خداوند نیاز دارد که ما بدانیم او یگانه و تنها معبود و رحمان و
رحیم است؟
خیر. این ما مخلوقات هستیم که نیاز داریم تا بدانیم او یگانه و تنها
معبود و رحمان و رحیم است

این ماییم که با فهم صفات خداوند، درمی یابیم که حقیقت چیست
فهم این جمله کمی سخت است ولی حقیقت این است که خداوند
به اندازه‌ای زیباست که صفات در کنار نام خداوند معنی و مفهوم پیدا
می‌کنند یا به عبارتی صفات دوست دارند که به خدا نسبت داده شوند
با این توضیح بهتر می‌توان دریافت که چرا خداوند خود را یگانه و
تنها معبود و رحمان و رحیم می‌نامد

خداوند شاکریم از تو که با معرفی خود زیبایی و معرفت را به ما
آموختی

این نشانه‌ی رحمان و رحیم بودن خداوند است که خود را معرفی
کرده تا بدانیم چه معبودی داریم
خداوند یگانه و واحد است و غیر از او معبودی نیست که قابل
پرستش باشد

معبودی که بخشنده است.

بخشنده بودن او در بالاترین حد ممکن و شایسته یگانه معبود است.

کسی بالاتر از او رحمان و رحیم نیست.

کسی بالاتر از او بخشنده نیست.

بالاترین حد بخشنده‌گی.

رحمانیت و رحیم بودن بی وصف خداوند، عبودیت و بندگی انسانها
را آغاز و پایان می‌دهد.

آغازی که با رحمانیت و رحیم بودنش شروع با با رحمانیت و رحیم

بودنش پایان می‌یابد.

رحمان و رحیم بودن خداوند آغازگر بندگی است

رحمان و رحیم بودن خداوند پایان بندگی است

رحمان و رحیم بودن خداوند آغازگر شروع عشق الهی

رحمان و رحیم بودن خداوند پایان عشق الهی است.

ما بندگان گنهکار، با امید بخشش او شروع به بندگی می‌کنیم.

ما بندگان گنهکار، با امید بخشش او بندگی را پایان می‌دهیم.

ما بندگان گنهکار، با دیدن بخشش بی انتهای خداوند، عشق به او را آغاز می‌کنیم

ما بندگان گنهکار، با یقین بخشش بی انتهای خداوند، به عشق الهی می‌رسیم ولی پایانی در آن نیست زیرا بخشش خداوند را نمی‌شود تا انتها درک کرد

پس عاشقانه ادامه خواهیم داد تا علت رحمان و رحیم بودن خداوند را بدانیم.

آیا علت رحمان و رحیم بودن خداوند را می‌دانیم؟

آیا علت بخشش بی حد و مرز خداوند را می‌دانیم؟

چرا خداوند به این حد به بندگان خود رحمان و رحیم است؟

آیا می‌توان گفت که علت رحمان و رحیم بودن خداوند، دوست داشتن ماست

آیا می‌شود چیزی را دوست نداشت ولی بی حد و مرز بخشش

کرد و اشتباهاتش را عفو کرد؟

آیا می شود چیزی را دوست نداشت ولی در تمام عمر بخشید؟

خداوند بنگانش را بدون شک دوست دارد.

خداوند ما را دوست دارد که می بخشد.

ای انسان می دانی چه کسی دوستت دارد؟

ای گنهکار می دانی چه کسی دوستت دارد؟

یگانه معبودی که رحمان است.

انسانی که به رحمان و رحیم بودن خداوند یقین ندارد شایسته هیچ

ارزشی نیست زیرا به اندازه خداوند هیچ کس و هیچ چیزی انسان را

دوست ندارد و حامی و ناظر بر اعمالش نیست

انسانی که رحمانیت بی حد و مرز خداوند را نمی فهمد، پس چه

چیز را می خواهد بفهمد؟ آیا اصلاً می فهمد؟

آیا انسان می خواهد بفهمد چه کسی بیشتر از هر کس و هر چیز و

حتی فراتر از فهمش، دوستش دارد؟

من می گویم:

کسی که بیشتر از همه او (انسان) را می بخشد.

حال هر چه قدر رحمان و رحیم بودنش را درک کردی، بیشتر

عاشقش (خداوند) می شوی و هر چه قدر عاشقش (خداوند) شدی، او

(خداوند) نیز بیشتر دوستت خواهد داشت.

پس درک کن ای انسان که هر کسی بیشتر خدا را دوست داشته

باشد او (خداوند) نیز او را بیشتر دوست خواهد داشت.

پس مواظب باش ای انسان که به دوستان خدا بی ادبی نکنی

پس سعی کن ای انسان که تو نیز یکی از دوستان خداوند باشی.

خداوند یگانه معبودیست که باید یگانه دوستش داری

دوست داشتنی در خور و شایسته.

خداوند یگانه معبودیست که رحمان و رحیم و بخشنده است

رحمان و رحیم بودنش را درک کن، رحمان و رحیم بودنش را لمس

کن، بر رحمان و رحیم بودنش یقین پیدا کن، که در این صورت خود

مست در یگانگیش خواهی شد

مست می شوی وقتی بدانی چقدر دوست دارد که می بخشست.

آیا انسانی که به دروغ خود را مست می کند آیا می تواند درک کند

که مست خدا بودن یعنی چه؟

وقتی حضرت علی مست در عبادت با خداوند رحمان می شود آیا

چیزی یا کسی می تواند او را از مستانگیش بیرون کشد؟ خیر

پس ای انسان وقتی به باطل مست در شیطان می شوی، او (شیطان)

زنجیری به گردنت می افکند و از رقصاندن تو خشنود می شود.

کدام یک را می پسندی؟

بدان که باز با این که بارها و بارها برای شیطان می رقصی ولی

خداوند رحمان و رحیم منتظر برگشت توست که شیطان را رها کنی تا

بخشش و رحمان و رحیم بودنش را به تو نشان دهد.

خداوندا ما را ببخش که تو شیطان را به خاطر عدم تعظیم او به انسان از درگاهت بیرون راندی ولی ما گنهکاران به خاطر شیطان پشت به تو می کنیم

خداوندا! آیا دوباره ما را می بخشی؟

خداوندا! آیا باز دوباره و دوباره و دوباره ما را می بخشی؟

خداوندا دوست دارم چون شایسته ترینی برای دوست داشتن

عنوان ۷:

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (التوبة/ ۱۰۴)

آیا نمی دانستند که فقط خداوند توبه را از بندگان می پذیرد، و صدقات را می گیرد، و خداوند توبه پذیر و مهربان است؟

بحث در مورد عنوان ۷:

توبه فقط باید به خاطر خداوند باشد زیرا تنها اوست که توبه را می پذیرد صاحب نعمت خداست، الرحمن و الرحیم خداست، صاحب قدرت خداست، اوست که بیش از همه ما را دوست دارد، پس تنها پذیرنده توبه نیز اوست (خدا)

خداست که تو را تعلیم و هدایت کرده و نتیجه گیری می کند و خوب و بد بودن را مشخص می کند پس اگر هم کسی باشد ببخشد و توبهات را قبول کند، بی شک خداوند رحیم است

خداوند صدقات را نیز می‌بیند و اگر مورد قبول باشد، می‌پذیرد

صدقه دادن یعنی به یاد خدا بودن

صدقه دادن یعنی احساس هم نوعی و احساس هم دلی کردن

صدقه دادن یعنی اعتقاد و ایمان به خدا داشتن

صدقه دادن یعنی اعتقاد و ایمان به آخرت داشتن

و از همه مهمتر صدقه دادن یعنی تسهیل پذیرش توبه از سوی خداوند رحیم

اگر می‌خواهی بخشیده شوی، باید اول ببخشی شاید کوچکترین بخشش صدقه دادن است ولی باید بدانی که باید ببخشی تا بخشیده شوی و خداوند رحیم نیز تو را ببخشد

اگر می‌خواهی بخشیده شوی باید احساس هم نوعی و احساس همدلی را یاد بگیری

این خداست که هم به ما یاد می‌دهد و هم با اشتیاق، توبه ما را می‌پذیرد

این خداست که هم تربیت و هدایت و هم می‌بخشد و توبه پذیر است

پس صدقه دادن را فراموش نکنیم که پذیرش توبه ما نیز آسان باشد

حال خدایی را که اول تربیت و هدایت و بعد توبه می‌پذیرد را دوست نداشته باشیم

مگر می‌شود چنین باشد!

چه کسی و چه چیزی در حد و اندازه‌ی خداوند است که توبه به

درگاه او برده شود؟

قطعاً هیچکس

و تنها خداست که توبه پذیر است

خدایا از تو شاکریم به این جهت که اول یاد می دهی که ببخشیم
و بعد یاد می دهی که همدل و هم نوع دوست باشیم و بعد اشاره به
رحیم بودن و توبه پذیر بودن می کنی

پس صدقه دادن و باور این که تنها خداوند است که توبه پذیر است
نیز از نشانه های رحیم بودن پروردگار است

بار خدایا، تو باز می فرمایی از گناهت می گذرم پس توبه کن که

من رحیم

عنوان ۸:

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا حَتَّى إِذَا صَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ
وَصَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ
لِيُتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (التوبة/ ۱۱۸)

(همچنین) آن سه نفر که (از شرکت در جنگ تبوک) تخلف جستند،
(و مسلمانان با آنان قطع رابطه نمودند)، تا آن حد که زمین با همه
وسعتش بر آنها تنگ شد؛ (حتی) در وجود خویش، جایی برای خود
نمی یافتند؛ (در آن هنگام) دانستند پناهگاهی از خدا جز بسوی او نیست؛
سپس خدا رحمتش را شامل حال آنها نمود، (و به آنان توفیق داد) تا
توبه کنند؛ خداوند بسیار توبه پذیر و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۸:

گاهی مواقع در زندگی شرایط بر وفق مراد نمی‌چرخد و کارها آن طوری که باید باشد، نمی‌شود این نیز نشانه‌ای از رحیم بودن خداوند است زیرا می‌خواهد که متذکر و کورکورانه به مسیر خود ادامه ندهیم گاه انسان در مواجهه با مشکلات به جایی می‌رسد که خدا را می‌جوید یعنی فقط خدا را می‌جوید و می‌فهمد که اول و آخر نیز خداست و این نیز نشانه‌ای از رحیم بودن خداوند است و این خیر و رحمت در خوشی‌ها به ندرت پیش می‌آید و اکثر در مشکلات و سختی‌ها دیده می‌شود و دلیلش نیز خود ما انسانها هستیم چون نمک شناسیم و به ندرت پی به حقیقت خدای خدا می‌بریم مگر در سختی که چاره‌ای نداریم جز خدا را جستن

و این خداست که همیشه پناهگاهی برای پناه دادن ماست

پس چنین خدایی را نباید دوست داشت

به همه توفیق توبه داده می‌شود و لی نه در همه حال

به دو دلیل، اول اینکه انسان گستاخ به گناه کردن نباشد و فکر نکند

به هر حال رحیم بودن خدا یعنی اجازه گناه کردن او

دوم اینکه قبل از توبه کردن باید انسان تاوان گناه خود را بدهد و اگر

حق الناسی باشد باید ادای دین کند و ...

این سخت گیری خداوند در مورد پذیرش توبه باز دلیلی بر رحیم

بودن خداوند است زیرا خداوند رحیم می‌بخشد و بخشد و باز می‌بخشد

و این رحیم و مهربان بودن خداوند نباید در ما انسانها گستاخی بوجود

آورد و چراغ سبزی برای انجام گناه
فهم علت این سختگیری نیز، اشتیاق ما برای دوست داشتن خدا را
به دنبال دارد

این دوست داشتن خداوند تا جایی پیش می‌رود که انسان محبت
خداوند را در دل احساس می‌کند و در این حالت است که از نتیجه
گناه می‌ترسد و بیشتر از آن از نارضایتی و ناراحتی خدا نسبت به خودش
واهمه دارد و این یعنی محبت خدا

بزرگ‌ترین هدف انسان کسب رضایت پروردگار است و برای رسیدن
به این هدف درک این مطلب ضروریست و اینکه برای رسیدن به خدا
پناهگاهی جز او نیست

خوشا به حال کسانی که چه در خوشی‌ها و چه در سختی‌ها به
پناهگاه امن خداوند یقین دارند و می‌دانند که خداوند چقدر رحیم و
مهربان است

بار خدایا، تو باز می‌فرمایی از گناهت می‌گذرم پس توبه کن که
من رحیم

عنوان ۹:

وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَرِدْكَ بَخِيرٌ فَلَا رَادَّ
لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (یونس/۱۰۷)
و اگر خداوند، (برای امتحان یا کیفر گناه)، زبانی به تو رساند،
هیچ کس جز او آن را برطرف نمی‌سازد؛ و اگر اراده خیری برای تو

کند، هیچ کس مانع فضل او نخواهد شد! آنرا به هر کس از بندگانش
بخواهد می‌رساند؛ و او غفور و رحیم است

بحث در مورد عنوان ۹:

اگر خداوند رحیم، زیانی به تو می‌رساند یا برای امتحان کردن
توست یا تاوان کیفر گناهت

حال اگر امتحان باشد، خداوند رحیم می‌خواهد حقیقت و واقعیت
خودت را به خودت نشان دهد تا در ادامه مسیر زندگیت تعلیم و تربیت
یا بی

یا اگر کیفر گناهت باشد باز خداوند رحیم، به تو هشدار می‌دهد
که مواظب انحراف از مسیر باش

در هر دو صورت چه امتحان و چه کیفر گناه باز خداوند تو را
دوست دارد که بی تفاوت به تو نیست و اگر اشتباهی نیز کرده باشی،
غفور و رحیم است و این نیز نشانه‌ای از رحیم بودن پروردگار می‌باشد
اگر خداوند رحیم خیری به تو می‌رساند یا برای امتحان کردن
توست یا پاداش کار عمل نیکت

حال اگر امتحان باشد، علاوه بر اینکه خداوند رحیم می‌خواهد
حقیقت و واقعیت خودت را ببینی، سکوی پرتابی برای تو محیا می‌کند
تا خود را به درجات عالی انسانی و نزدیکی به خداوند را طی کنی
یا اگر پاداش کار نیک و خوبت است، مهربان و رحیم بودن خداوند
را ببین و بدان که خداوند جز خوبی برای تو نمی‌خواهد

باز این نشانه‌هایی از رحیم بودن خداوند می‌باشد
یک نکته در اینجا حائز اهمیت است:

خداوند غفور و رحیم است

خداوند غفور است و رحیم بودنش را شامل حال تو می‌کند

خداوند می‌بخشد و رحیم بودنش را شامل حال تو می‌کند

رحیم بودن خداوند در همه حال شامل حال همه نمی‌شود

و غفور بودن خداوند نیز در همه حال شامل حال همه نمی‌شود

در مواقعی خداوند، خود به خود تو را می‌بخشد و رحیم بودنش را
شامل حال تو می‌کند چرا؟

جوابی بهتر از این نیست که چون خداوند ما را دوست دارد و در این
مواقع دوست داشتنش را به ما نشان می‌دهد

پس چرا نباید چنین خدایی را دوست داشت؟

پس صفت رحیم بودن در کنار نام تو معنی پیدا می‌کند

خدایا تو را شاکرم که تو هستی و رحمانی و رحیم

پس اول و آخر وصف تو

بسم الله الرحمن الرحيم

عنوان ۱۰:

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (یوسف / ۹۸)

گفت: «بزودی برای شما از پروردگارم آمرزش می‌طلبم، که او

آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۱۰:

طلب آمرزش از طرف پیامبران و اولیاءالله به حال ما بندگان گنهکار، یکی دیگر از نشانه‌های رحیم بودن پروردگار می‌باشد
هر کدام از ما بندگان، از هر دین و آیینی، پیامبران و اولیاءالله هایی داریم که همواره شفاعت کننده و طلب آمرزش کننده به حال ما هستند

دلیل این امر چیست؟

دلیل اول این می‌تواند باشد که خداوند رحیم به دنبال بهانه برای آمرزش ماست یا به عبارتی آنقدر دوستانه دارد که می‌خواهد ما بندگان را ببخشد و رحیم بودن خود را معنی کند

دلیل دوم این می‌تواند باشد که صفت رحیم بودن خداوند، بیشتر به بندگان خاص نسبت داده می‌شود تا بندگان عام

خداوند رحیم، پیامبران و اولیاءالله را به مراتب بیشتر از ما بندگان عام دوست دارد و می‌خواهد عام با به خاطر خاص ببخشد و رحیم بودن خود را معنی کند

ارزش انسانها نزد پروردگار، به طور قطع پایدارتر و سودمندتر از ارزش انسانها نزد عموم مردم است

انسان عاقل می‌کوشد نزد پروردگار ارزشمند باشد تا نزد مردم نمی‌توان معنی انسان را فراموش کرد و اینکه خداوند چرا ما را انسان

خطاب می کند

ما انسانها بیشتر چیزی را که می بینیم و می شنویم را مبنای تصمیم گیری قرار می دهیم و لی این چشم و گوش تا چه اندازه ما را به حقیقت می رسانند

باطن را چشم دل می بیند و این چشم دل برای هر کسی باز نیست
به این جهت است که خداوند، پیامبران و اولیاءالله را دوست دارد زیرا
آنان چیزهایی را می بینند که عموم مردم از آن غافل هستند
انسان می تواند مراتب بندگی را طی کند و با کسب رضایت
پروردگار، به درجه ای برسد که حقیقت را ببیند

حقیقت چیزی است که ارزش دیدن و رسیدن دارد
روح انسان با کشف و لمس و درک حقیقت است که آرام می گیرد
و در حیات خلوت خداوند باید آرام بود و شلوغی و ناآرامی جایی جز
تاریکی نیست

خدایا تو را شاکریم که هم می بخشی و هم بهانه برای بخشش
می یابی

پس محبت خود و پیامبرانت و اولیاءالله را در دل ما وسعت کن تا
بهانه ای باشد برای آمرزش ما از طرف رحیم بودن تو
یا غفور و یا رحیم

عنوان ۱۱:

يٰۤاَيُّهَا عِبَادِيَ اَنَا الْعَفُوْرُ الرَّحِيْمُ (الحجر/۴۹)

بندگانم را آگاه کن که من بخشنده مهربانم

بحث در مورد عنوان ۱۱:

خداوند بخشنده است

خداوند بخشنده مهربان است

خداوند بخشنده مهربان است و می خواهد همه این را بدانند

رحیم بودن خداوند بیشتر به خواص اشاره دارد تا عموم، پس خداوند به بندگانی که به او ایمان دارد رحیم بودن خود را نشان داده و می فرماید که بدانید و آگاه باشید که شما را می بخشم زیرا من غفور و رحیم هستم

عنوان ۱۲:

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (الشعراء/ ۹)

و پروردگار تو عزیز و رحیم است

عنوان ۱۳:

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (الشعراء/ ۶۸)

و پروردگارت شکست ناپذیر و مهربان است

عنوان ۱۴:

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (الشعراء/ ۱۰۴)

۴۲ "الرحيم" در آیات الهی

و پروردگار تو عزیز و رحیم است

عنوان ۱۵:

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (الشعراء/ ۱۲۲)

و پروردگار تو عزیز و رحیم است

عنوان ۱۶:

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (الشعراء/ ۱۴۰)

و پروردگار تو عزیز و رحیم است

عنوان ۱۷:

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (الشعراء/ ۱۵۹)

و پروردگار تو عزیز و رحیم است

عنوان ۱۸:

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (الشعراء/ ۱۷۵)

و پروردگار تو عزیز و رحیم است

عنوان ۱۹:

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (الشعراء/ ۱۹۱)

و پروردگار تو عزیز و رحیم است

عنوان ۲۰:

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ (الشعراء/۲۱۷)

و بر خداوند عزیز و رحیم توکل کن

بحث در مورد عنوانهای ۱۱ الی ۲۰:

نکته قابل توجه این است که خداوند در سوره شعرا، در ۱۰ آیه الرحیم را به کار برده است

در ۹ آیه عیناً آیه تکرار شده است (وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ)

و در آخرین آیه ای که الرحیم به کار برده شده است، متفاوت با ۹ آیه می باشد (وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ)

خداوند رحیم در ۹ آیه خود را عزیز و رحیم نامیده است

بله خداوند عزیز است چون نیرومند و شکست ناپذیر است

بله خداوند عزیز است چون مثل و مانندی ندارد

آیا غیر از خداوند، نیرومندی که شکست ناپذیر و مثل و مانندی نداشته باشد را می شناسید؟

حال اگر این خداوند عزیز، رحیم نیز باشد چه؟

حال می شود چنین خدایی را دوست نداشت؟

دوباره یادآوری می کنم که خداوند در ۹ آیه در یک سوره فرموده اند

که من عزیز و رحیم هستم

بدانیم که چه عزیزی خدای ماست، بدانیم که چه رحیمی خدای ماست

نکته مهمتر این است:

من به شخصه این قسمت را خیلی دوست دارم و اینکه

قدرتی به نام (توکل به خداوند عزیز و رحیم)

حال توکل یعنی چه؟

در معنای عموم، یعنی امید داشتن به خداوند و سپردن نتیجه‌ی کار

به خداوند

ولی در معنای خاص

من به شخصه اینگونه معنی می‌کنم که توکل نسبت به مراتب

ایمان فرد قابل معنی کردن است

یعنی در هر مرتبه از ایمان، معنای توکل به خداوند، کامل‌تر می‌شود

توکل نشانه‌ی رحیم بودن خداوند است

و چون رحیم بودن بیشتر به خواص بندگان اشاره دارد پس فرد در

هر مرتبه از ایمان، پی به معنای واقعی توکل و لطف بی اندازه‌ای که

خداوند رحیم در حقش عطا نموده، می‌شود

توکل چنان به امید و اعتماد به خداوند وابسته است که گویی توکل

به خداوند، یعنی نهایت امید و اعتماد به پروردگار عزیز و رحیم

تکرار می‌کنم یعنی نهایت امید و اعتماد به پروردگار عزیز و رحیم

حال باید هم بدانی چرا خداوند عزیز است؟

و بعد باید بدانی که چرا خداوند رحیم است؟

و بعد باید بدانی چرا خداوند عزیز و رحیم است؟

و بعد بدانی امید و اعتماد به خداوند یعنی چه؟

و بعد بدانی امید و اعتماد به خداوند عزیز یعنی چه؟

و بعد بدانی امید و اعتماد به خداوند عزیز و رحيم یعنی چه؟

و سپس متوجه خواهی شد که توکل یعنی نهایت امید و اعتماد به پروردگار عزیز و رحيم

حال که فهمیدیم توکل چیست، حال باید به خاطر لطف بی اندازه پروردگار در حق ما بندگان، رسم عبدگی را به جا آورده و نهایت تلاش خود را برای شناخت خداوند و عمل به دستوراتش بکنیم و یادمان باشد که دستورات خداوند یعنی تعلیم و تربیت ما انسانها

عنوان ۲۱:

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (النمل / ۳۰)

این نامه از سلیمان است، و چنین می باشد: به نام خداوند بخشنده مهربان

بحث در مورد عنوان ۲۱:

آغاز هر کاری با بسم الله الرحمن الرحيم

می توان برایش این مفهوم را به کار برد:

در آغاز هر کار و هر چیزی، بدان الله وجود دارد و رحمان و رحيم است

هر عملی و هر تصمیم با رحمانیت و رحيم بودن خداوند آغاز می شود

پس راه رهایی از هر نوع بدی، ایمان به رحمانیت و رحیم بودن خداوند است

پس راه رسیدن به رضای الله، ایمان و یقین به رحمانیت و رحیم بودن خداوند است

وقتی به رحمانیت و رحیم بودن خداوند ایمان داری یعنی می دانی که خداوند چقدر دوست دارد

پس اگر ایمان داری که خداوند رحمان و رحیم دوست دارد و بیش از همه دوست دارد پس چرا به فرموده هایش بی اعتنائی؟

اگر ایمان داری که خداوند رحمان و رحیم دوست دارد پس باید بدانی که به غیر از صلاحیت چیزی نمی خواهد

اگر ایمان داری که خداوند رحمان دوست دارد پس چرا نتیجه کارهایت را به او نمی سپاری؟

آیا تو نیز خداوند را دوست داری؟

آیا می توان چنین خدایی را دوست نداشت؟

بلی، زمانی که بویی از رحمانیت و رحیم بودنش نبرده باشی

بله، زمانی که لجاجت کنی بدون هیچ دلیلی

بله، زمانی که عقل و چشم و گوشت در اختیار هوای نفس و گناه و شیاطین باشد

در غیر این صورت هیچ بنده ی عاقلی نمی تواند چنین خدایی را دوست نداشته باشد

رحمانیت و رحیم بودن خداوند برای دوست داشتنش کافیست
 آغاز دوست داشتنش، رحمانیت و رحیم بودن اوست
 آغاز زیبایی‌ها، رحمانیت و رحیم بودن اوست
 کلید خوشبختی، رحمانیت و رحیم بودن اوست
 آزار دهنده‌ترین چیز برای شیاطین، رحمانیت و رحیم بودن خداست
 به رحمانیت و رحیم بودن خداوند چنگ بزنیم تا معنای واقعی
 خوشبختی را درک کنیم و از هر چه پلیدی و زشتی و تاریکی است در
 امان بمانیم و مسیر تکامل بندگی را طی کرده و در نهایت به رضای
 خداوند رحمان و رحیم برسیم
 هر روز به یاد رحمانیت و رحیم بودن خداوند باشیم و تفکر کنیم در
 رحمانیت و رحیم بودنش
 هر روز مرور کنیم رحمانیت و رحیم بودنش را
 هر روز به یاد داشته باشیم رحمانیت و رحیم بودنش را
 هر کار و هر تصمیمی را با امید به رحمانیتش شروع و نتیجه کارها را
 به او بسپاریم
 مطمئناً هر نتیجه‌ای که برای کارهایت بدست آید، بدان رحمانیت
 و رحیم بودن خداوند در آن جاریست حتی اگر نتوانی صلاح نتیجه
 کارهایی که به خداوند رحمان و رحیم سپرده‌ای را درک کنی
 وقتی نتیجه‌ی کارها و تصمیم‌هایت را به خداوند رحمان و رحیم
 می‌سپاری و فارغ از هر نتیجه‌ای، راضی به نتیجه‌ی بدست آمده هستی،

باید بدانی رحمانیت و رحیم بودن خداوند را درک کرده و نور الهی در قلبت می‌درخشد

و نه تنها خودت بلکه اطایانت نیز از انرژی خاص و نورانی تو بهره مند خواهند شد

دل و قلبی که نور الهی در آن جاری باشد، محل رفت و آمد فرشتگان الهی و سلام و درود هایی برایت از طرف پروردگار رحمان و رحیمت خواهد بود و این است معنای واقعی خوشبختی

خوشبختی یعنی محبت خداوند در قلب و روح

خوشبختی یعنی غرق در عظمت و رحمانیت و رحیم بودن خداوند شدن و سلام و درود هایی که در هر لحظه به تو از طرف خدایت داده می‌شود و رحمانیتی و رحیم بودنی که هر لحظه تو را نورانی‌تر و به خدایت نزدیک‌تر می‌کند

عنوان ۲۲:

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
(القصص / ۱۶)

(سپس) عرض کرد: «پروردگارا! من به خویشتم ستم کردم؛ مرا ببخش!» خداوند او را بخشید، که او غفور و رحیم است

بحث در مورد عنوان ۲۲:

خداوند چنان غفور و رحیم است که می‌خواهد ما را ببخشد و منتظر

درخواست و طلب عفو کردن ماست تا بهانه‌ای بیابد برای بخشش ما
بارها و بارها بخشش خداوند نشانه‌ای از رحیم بودن خداوند است
نکته قابل توجه:

خواندن خداوند با نام مبارک (رب)

خداوند می‌خواهد ما تربیت یابیم و هدایت شویم از این رو خداوند
را (رب) می‌خوانیم تا ما را تربیت و هدایت دهد و رحیم بودن خود را به
ما نشان دهد

رحیم بودن خداوند بیشتر بر بندگان خاص خداوند منظور می‌گردد
از این جهت بندگان خاص خداوند نیز از کوچکترین انحرافات غیر
عمد، در خواست عفو و بخشش از خداوند (رب) می‌کند تا رحیم بودن
خداوند شامل آنان گردد

عنوان ۲۳:

بَنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (الروم/۵)

به سبب یاری خداوند؛ و او هر کس را بخواهد یاری می‌دهد؛ و او
صاحب قدرت و رحیم است

بحث در مورد عنوان ۲۳:

خداوند صاحب قدرت و شکست ناپذیر و بیمانند است

و او (خداوند) هر کس را بخواهد یاری می‌دهد

پس باید به خداوند در هر لحظه امید داشت که او رحیم است

۵۰ "الرحیم" در آیات الهی

و توانای شکست ناپذیر و اگر او بخواهد هیچ چیز مانع از خواست او نمی شود

پس در مشکلات و گرفتاری ها باید به خداوند امید داشت و او را به غفور و رحیم بودنش صدا زد تا او (خداوند) بخواهد تا گره از مشکلات باز کند ولی باید صلاحی در کار باشد در غیر این صورت که خداوند به قدری تو را دوست دارد که تو را تنها نمی گذارد، شاید آزمایشی برای تو و دیگران در کار باشد

پس بار خدایا به تو امید و ایمان دارم که غفور و رحیمی و اگر بخواهی، می شود آنچه را که خواسته ای و اگر متوجه صلاحیت نمی شوم مرا ببخش که من انسانم و خدایی جز تو ندارم

ما بندگان اویسیم (خدا) و کار ما خواستن و طلب کردن و کار خدا شنیدن و در صورت صلاح دید، گره از مشکلات باز کردن
خداوند رحیم هیچ وقت، به غیر از خیر و نیکی برای بندگان
نمی خواهد

تفسیر و صلاح دید از نظر خداوند خیلی متفاوت با صلاح دید و تفسیر ماست و حقیقت عمل نزد خداوند است

عنوان ۲۴:

ذَلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (السجده / ۶)

او خداوندی است که از پنهان و آشکار با خبر است، و شکست ناپذیر و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۲۴:

خداوند از پنهان و آشکار با خبر است و این یعنی می‌توان با خیال راحت هر کار و عملی را برای خداوند انجام داد و از هیچ چیزی جز او ترسید چون او از پنهان و آشکار با خبر است

و این نشانه‌ی رحیم بودن خداوند است

خدایا از تو سپاسگذاریم که به کوچکترین چیزها نیز اهمیت می‌دهی زیرا هیچ چیزی از عدالت تو مخفی نیست

با اعتقاد به اینکه خداوند از پنهان و آشکار باخبر است، نوعی آرامش و اطمینان و امید به پروردگاری شکست ناپذیر و مهربان در دل احساس می‌شود و این احساس یعنی دوست داشتن شکست ناپذیر ترین مهربان بی انتها (خدا)

بارها برایمان اتفاق افتاده که در مجموعه‌ای کار کرده و مشاهده کرده‌ایم که به دلیل ضعف مدیریت در فهم پنهان و آشکار مجموعه، امید و انگیزه کار کردن را از دست داده‌ایم

آیا می‌توان مجموعه بزرگ و یا حتی یک مجموعه خیلی کوچک را یافت که عدالت بطور کامل در آن رعایت شود؟

آیا می‌توان مجموعه‌ای را یافت که پنهان و آشکار آن مجموعه به طور کامل در اختیار مدیریتش باشد؟

حال در این مجموعه بی عدالتی و عدم آگاهی می‌خواهی کجا برسی؟

حال خداوندی داریم که به فرموده‌ی خودشان، از پنهان و آشکار

باخبر است

در این جهان بی در و پیکر، خدایی داریم که شکست ناپذیر و مهربان است
پس چرا چنین خدایی را دوست نداشته باشیم؟

اصلاً تا به حال فکر کرده‌اید که چرا خداوند شیطان را از درگاهش
و رحمتش بیرون انداخت؟ در حالی که چندین هزار سال برایش عبادت
کرده بود؟

چون شیطان در این چندین هزار سال، خدایش و رحمان و رحیم
بودنش را نشناخته بود

عمل بدون آگاهی و ایمان و امید، برای خدا چه ارزشی دارد؟

عمل بدون آگاهی و ایمان و امید، به مانند رباتی است مطیع و
فرمانپذیر

خدایا تو را شاکریم که با معرفی خود، ما را به آگاهی و تفکر و
ایمان و امید دعوت کرده تا ما را به بهترین حالت ممکن تربیت و
هدایت کنی

عنوان ۲۵:

يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا
يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْعَفُورُ (سبأ/۲)

آنچه در زمین فرومی‌رود و آنچه را از آن برمی‌آید می‌داند، و
(همچنین) آنچه از آسمان نازل می‌شود و آنچه بر آن بالا می‌رود؛ و او
مهربان و آمرزنده است

بحث در مورد عنوان ۲۵:

خداوند بر همه چیز آگاه است و بر نیازهای ما و خیر و شر ما آگاه است
 از زمین را قابل سکونت کردن بگير تا تعليم و تربيت و هدايت انسان
 اين ها نشانه‌هایی از رحيم بودن پروردگار می باشند
 خداوند رحيم است و با وجود گستراندن رحمت خود، آمرزنده نیز
 است و باز می بخشد
 زمانی است که می گوییم می بخشد چون رحيم است
 زمانی نیز است که می گوییم رحيم است و باز می بخشد

عنوان ۲۶:

تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ (یس / ۵)

این قرآنی است که از سوی خداوند عزیز و رحيم نازل شده است

بحث در مورد عنوان ۲۶:

قرآن از نشانه‌های رحيم بودن خداوند است
 بی شک قرآن معجزه‌ی خداوند که توسط پیامبر گرامی اسلام ﷺ،
 برای تعليم و تربيت و هدايت بندگان نازل شده است
 اگر باور داشته باشیم که قرآن سخنان پروردگار و معجزه‌ی الهی
 است، نباید ساده و ابتدایی به قرآن نگاه شود
 هرچه قدر درک و فهم و تفکر خود را بالاتر بریم و در کنارش ایمان
 به خداوند را همراه داشته باشیم شاید سخنان قرآن برایم قابل درک تر

و قابل تأمل تر شود

هیچ چیزی به اندازه‌ی قرآن قابل دسترس تر و شیواتر نیست چرا شیواتر؟
 زیرا در هر سطح علمی و درکی و ایمانی باشیم، قرآن با این سطح با
 ما سخن می‌گوید و این یعنی معجزه
 قرآن کتابی است برای تمامی بندگان خداوند و در بین بندگان خداوند
 چه تفاوت‌های فراوان

کلید فهم مفاهیم قرآن، ایمان به خدا و کتابش می‌باشد که اگر این
 کلید را نداشته باشی چیزی جز هجوم و هجومه شیطان به تو نخواهد بود
 و آن هم با هزاران شک و تردید و ناامیدی

اگر نمی‌توانی با قرآن انس بگیری و و علاقه‌ای به تفکر در آیاتش
 نداری، کمی باید نگران بود و علت را جست

ولی بدون شک مهمترین علتش ایمانی است که می‌تواند زمینه ساز
 محبت به خدا و کتاب آسمانش باشد

حال کسی که با قرآن انس می‌گیرد و تفکر می‌کند، می‌تواند به
 رحیم بودن خداوند پی برده و محبت خداوند را در دل بیش از بیش کند
 خداوند از تو ممنونیم که کتابی برایمان فرستاده‌ای که توسط پیامبر ﷺ
 و زیباترین بنده‌ات برایمان هدیه داده شد تا به هدف خلقت خود که
 تعلیم و تربیت و هدایت و در نهایت کسب رضای تو قدم برداریم

عنوان ۲۷:

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ

اللَّهُ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (الزمر/۵۳)

بگو: «ای بندگان من که بر خود اسراف و ستم کرده اید! از رحمت خداوند نومید نشوید که خدا همه گناهان را می‌آمرزد، زیرا او بسیار آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۲۷:

سه مورد قابل تأمل است:

مورد اول اینکه هرگونه بی توجهی به دستورات پروردگار و مرتکب شدن به گناه و بدی، نتیجه‌ای جز خسران فرد و ستم به خود ندارد
مورد دوم اینکه در هر شرایطی که هستیم، خوب یا بد، خیلی خوب یا خیلی بد، اجازه ناامیدی از پروردگار خود را نداریم
مورد سوم اینکه در مورد مومنان و بندگان خاص، که این افراد با ارتکاب گناه احساس رانده شدن از درگاه پروردگار را می‌کنند و خداوند به این افراد مژده می‌دهد و به هیچ وجه اجازه ناامیدی از خودش را (خدا) را نمی‌دهد و می‌فرماید که من بسیار آمرزنده و رحیم هستم
موارد بالا نشانه‌هایی آر رحیم بودن خداوند می‌باشند

عنوان ۲۸:

تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (فصلت/۲)

این کتابی است که از سوی خداوند رحمان و رحیم نازل شده است

بحث در مورد عنوان ۲۸:

قرآن کریم یکی از مهمترین نشانه‌های رحمانیت و رحیم بودن خداوند می‌باشد

قرآن کریم تنها کتابی است که نمی‌توان در آن تغییری ایجاد کرد و حتی یک آیه مثل و مانند آن را آورد

قرآن کریم معجزه پیامبر گرامی اسلام ﷺ بوده و مثل و مانندی ندارد

قرآن رهنما و هدایت کننده بندگان خداوند در مسیرهای سخت زندگی و روشن کننده‌ی راه جهت بهتر انتخاب نمودن مسیرها می‌باشد خداوند از آن جهت که بندگان خود را دوست دارد، قرآن را برایشان نازل کرد تا با چنگ زدن به قرآن بتوانند خود را از دامهای شیاطین نجات داده و با استفاده از رهنمودهای قرآن بتوانند به سعادت دنیوی و اخروی برسند و به عبارتی خوشبختی واقعی را برایشان نشان دهد

قرآن کریم برای تمامی بندگان نازل شده است پس پاسخگو برای تمامی بندگان در سطوح مختلف علمی، ایمانی و تخصصی می‌باشد

هر چه قدر ایمان و بندگی و اخلاص ما به خداوند رحمان و رحیم بیشتر باشد به تناسبش، کلیدهای قرآن برایمان باز شده و ما می‌توانیم بهره‌ی بیشتری از قرآن ببریم

قرآن کریم معجزه پیامبر گرامی اسلام ﷺ می‌باشد و ما هر چه قدر از فرموده‌های پیامبر اسلام ﷺ و اولیاءالله در خصوص قرآن استفاده کنیم، می‌توانیم درک عمیق‌تری نسبت به مفاهیم قرآنی داشته باشیم

پس خداوند رحمان و رحیم است

زیرا کتابی بی نظیر مانند قرآن را برایمان فرستاده است

زیرا پیامبر گرامی اسلام ﷺ و اولیاء الله را جهت درک مفاهیم عمیق قرآن و استفاده از رهنمودهایشان جهت هدایت گذاشته است

هر چه قدر نور الهی در دل و جان انسان زیادتیر باشد، بهره بیشتری از مفاهیم قرآنی را خواهد برد

تمامی وعده‌های خداوند رحمان و رحیم در قرآن بیان شده است

تمامی گوشزدها و هشدارها در قرآن بیان شده است

تمامی حقایق هستی در قرآن قابل استخراج است

و کتابی کامل از هر جهت و هدیه‌ای از خداوند رحمان و رحیم برای بندگان می‌باشد

با توجه به این که قرآن هدیه‌ی خداوند برای تمامی بندگان می‌باشد پس بسیار ارزشمند بوده و در قبالش ما بندگان نیز باید نهایت استفاده و درک لازم را از قرآن ببریم

کسانی که به ظاهر قرآن نگاه کرده و زود قضاوت می‌کنند باید بدانند که تا لیاقت بهره‌مندی از قرآن را پیدا نکنند نمی‌توانند به الطاف ویژه‌ی قرآن دسترسی داشته باشند

قرآن کتابی است که به تنهایی برای تمامی نیازهای بشری کافیهست ولی واقعاً چنین درکی از قرآن داریم؟

پس شرط بهره‌مندی بیشتر از قرآن، ایمان به خداوند رحمان و رحیم و کسب اجازه از محضر خداوند می‌باشد

با خواندن قرآن و تفکر در آیاتش، تاریکی‌های درون را به روشنایی و نور الهی تبدیل کنیم و ذهن خود را با تفکر در آیات از راکد ماندن و فاسد شدن نجات دهیم

هر چه قدر تفکر در آیات قرآن بیشتر شود دل و روح و عقل شما نورانی‌تر شده و می‌توانید به آرامش بیشتر و احساس خوشبختی را لمس کنید می‌توانید امتحان کنید

هر روز حتی اگر فرصت ندارید در حد زمان خیلی کم، قرآن خوانده و در مسیر کارتان به آیه‌ای که خواندید تفکر کنید و بیندیشید ببینید می‌توانید نور الهی را کم کم در دلتان احساس کنید؟

فقط لجاجت نکنید و این کار را ادامه داده و به این کار عادت کنید زمان زیادی نمی‌خواهد بلکه اراده و انتخاب می‌خواهد شاید این عمل شروع حرکتان به سوی خوشبختی واقعی و لمس خوشبختی واقعی باشد

هر روز یک آیه از قرآن را خوانده در آن روز هر وقت فرصت کردید در آن آیه تفکر کنید و بیندیشید و در کنار تفکر کردن، حواستان به محیط پیرامونتان باشد شاید نشانه‌هایی در اطرافتان برایتان برای درک بیشتر آماده باشد

عنوان ۲۹:

تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَنْفَطِرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يَسْبَحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا إِنْ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (شوری / ۵)

نزدیک است آسمانها (بخاطر نسبت‌های ناروای مشرکان) از بالا متلاشی شوند و فرشتگان پیوسته تسبیح و حمد پروردگارشان را بجا می‌آورند و برای کسانی که در زمین هستند استغفار می‌کنند؛ آگاه باشید خداوند آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۲۹:

خداوند در آسمان و زمین فرشتگانی را مأمور کرده‌اند که برای مومنان و بندگان خاص خداوند استغفار و طلب آمرزش کرده همواره از آنان از جهات مختلف مواظبت نمایند و این از نشانه‌های رحیم بودن خداوند می‌باشد

بارالها، چقدر به فکر بندگان و به خصوص بندگان خاص هستی

بارالها، ما چقدر به یاد تو هستیم؟

بارالها، چقدر ما را دوست داری؟ و ما چقدر تو را دوست داریم؟

تو (خدا) آنقدر برای ما ارزش قائل هستی که حتی فرشتگانت را همراه ما ساخته‌ای که لحظه‌ای ما را به حال خود رها نکنی؟

بارالها، چقدر آمرزنده و رحیمی؟

فکر نکنم بتوان جوابش را یافت چون در اینصورت فکر نکنم بتوان از شرمساری خود لحظه‌ای دیگر زیست

عنوان ۳۰:

إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (الدخان/۴۲)

مگر کسی که خدا او را مورد رحمت قرار داده، چرا که او عزیز و رحیم است

بحث در مورد عنوان ۳۰:

خداوند عزیز است، شکست ناپذیر و بیماند است

و رحیم است، مهربان است

مومنان و بندگان خاص خداوند، همواره مورد رحمت خداوند قرار دارند

و این نشانه‌ای آر رحیم بودن پروردگار می باشد

خداوند رحیم بندگان مومنان و بندگان خاص را از عموم مردم جدا کرده رحیم بودن خود را شامل آن‌ها می کند و همیشه و در همه حال مورد رحمت خود قرار می دهد

رحمانیت خداوند نیز بر عموم بندگان شامل می شود ولی باید قبول کرد که، کسی را که خداوند بیشتر دوست دارد بیشتر مورد رحمت و لطف خود قرار می دهد

خدا را شاکریم که هم رحمان است و هم رحیم

بزرگ ترین و خاص ترین نام خداوند در قرآن (الله) است

بزرگ ترین صفت نیز برای خداوند رحمان و رحیم است

پس آغاز گر هر تعلیم و تربیت و هدایت و در کل آغازگر هر حرکتی (بسم الله الرحمن الرحیم) است

پس اگر می خواهیم چیزی بدانیم و به سوی چیزی حرکت کنیم

دانستن و فهم و درک رحمان و رحيم بودن خداوند ضروری است در غير اينصورت و بدون فهم و درک رحمانيت و رحيم بودن خداوند، آغازی اتفاق نمی‌افتد که پایانی داشته باشد

پس اول و آخر هر چیزی (بسم الله الرحمن الرحيم) است

عنوان ۳۱:

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ
أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
(الأحقاف/ ۸)

بلکه می‌گویند: «این آیات را بر خدا افترا بسته است!» بگو: «اگر من آن را بدروغ به خدا نسبت داده باشم (لازم است مرا رسوا کند و) شما نمی‌توانید در برابر خداوند از من دفاع کنید! او کارهایی را که شما در آن وارد می‌شوید بهتر می‌داند؛ همین بس که خداوند گواه میان من و شما باشد؛ و او آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۳۱:

مومنان و بندگان خاص خداوند، به پیامبران و اولیاءالله و کتاب‌های آسمانی (در دین مبارک اسلام به قرآن) ایمان و اعتقاد و یقین دارند و این امر سبب می‌شود رحيم بودن خداوند شامل حال آنان گردد
یا به عبارتی:

از نشانه‌های رحيم بودن خداوند، پیامبران و اولیاءالله و کتاب‌های

آسمانی، که خداوند جهت تربیت و هدایت بندگان خود قرار داده است پس با اعتقاد و یقین به پیامبران و اولیاءالله و کتابهای آسمانی، می‌توانیم مغفرت و رحیم بودن خداوند را شامل حال خود کنیم

رحمانیت خداوند شامل حال همه می‌شود ولی رحیم بودن خداوند شامل حال بندگان خاص خداوند می‌شود به این جهت است که باید بدانیم که چرا خداوند رحمان و رحیم است

خدایا از تو شاکریم به این جهت که لطف را شامل حال همه می‌کنی و به بندگان که بیشتر دوستشان داری بیشتر لطف می‌کنی

عنوان ۳۲:

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ (الطور/ ۲۸)

ما از پیش او را می‌خواندیم (و می‌پرستیدیم)، که اوست نیکوکار و مهربان

بحث در مورد عنوان ۳۲:

مومنان و خواص کسانی هستند که همیشه به یاد خدا هستند و همواره خدا را دوست داشته و از او طلب آمرزش و کمک می‌کنند از این رو خداوند همواره رحیم بودن خود را شامل آنها می‌کند و در بلاها و سختی‌ها، آنها را مورد لطف خود قرار می‌دهد

خداوند بسیار نیکوکار و رحیم است از این رو مومنان و خواص را مورد رحمت خود قرار داده و رحیم بودن خود را شامل آنها می‌کند

"الرحيم" در آیات الهی ۶۳

پس مومنان و خواص که از ویژگی‌های آنها به یاد خدا بودن در همه حال نه فقط در مشکلات، است مورد لطف خداوند قرار گرفته و خداوند نیکوکاری و رحیم بودن خود را شامل حال آنان می‌کند پس نتیجه این می‌شود که مومنان و بندگان خاص در همه حال به یاد خدا هستند نه در سختی و مشکلات، و نیکوکاری و رحیم بودن خداوند شامل حال آنان می‌شود لازم به ذکر است که رحمانیت خداوند شامل همه بندگان می‌شود ولی رحیم بودن خداوند شامل حال بندگان خاص می‌شود خدایا از تو شاکریم به خاطر رحمانیت و رحیم بودن

عنوان ۳۳:

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
(الحشر/ ۲۲)

او خدایی است که معبودی جز او نیست، دانای آشکار و نهان است، و او رحمان و رحیم است

بحث در مورد عنوان ۳۳:

پروردگaram تو را دوست دارم
پروردگaram تو را دوست دارم و می‌دانم معبودی جزء تو نیست و نمی‌تواند باشد
پروردگaram تو را دوست دارم و می‌دانم بر آشکار و نهان دانایی

پروردگارم تو را دوست دارم و می دانم رحمان و رحیمی
 پروردگارم آیا می شود تو را دوست نداشت؟
 پروردگارم، توی که بیش از هر کس و هر چیزی ما را دوست داری
 پس چرا من تو را دوست نداشته باشم
 بارالها، از خود بیزارم به خاطر اینکه نمی دانم چقدر رحمان و رحیمی
 بار خدایا می دانم، قبل از اینکه به تو درخواست بخشش کنم مرا می بخشی
 ترسم این است که باز گناه کنم، ولی می دانم باز می بخشی
 خدایا باز گناه کردم به درگاهت، آیا باز می بخشی؟
 بارالها، تو که بر آشکار و نهان آگاهی و می دانی که باز گناه
 می کنم پس چرا می بخشی؟
 ای خدای من ما را چقدر دوست داری که اینقدر می بخشی؟
 یا رحمان و رحیم، تو می دانی که معبودی جز تو نیست، پس
 می بخشی، چون تو نبخشی پس چه کسی ببخشد
 یا رحمان و رحیم، دوستت دارم و محبتی که از تو در قلبم جاریست،
 کافیت تا با هیچ چیز دنیا عوضش نکنم به این خاطر است که از تو
 التماس می کنم که محبتت را از قلبم نگیر و بگذار با وجود گناهانم باز
 تو را دوست داشته باشم
 دوست داشتن تو شیرین است نه چیز دیگر
 رضایت تو برایم کافیت نه چیز دیگر
 محبتت را با چه چیز دیگری عوض کنم که لیاقت جایگزینش باشد؟

"الرحيم" در آیات الهی ۶۵

محبت به توای رحمان و رحیم، برایم کافیت اگر لیاقت داشته باشم
این سالهای عمر به هر حالتی گذشته و باقی نیز می گذرد پس
بارالها باقی زمان را نیز، زیر چتر رحمانیت و رحیم بودنت بگذران و ما
را به غیر خود وا مگذار
بار خدایا، حفظ و نگه داشتن محبت در قلبمان را بر تو توکل
می کنیم که کاری جز این نیکوتر، سراغ نداریم
یا رحمان و رحیم ما را بخش

فصل دوم:

آیاتی را مورد توجه قرار می دهیم که نام مبارک (رحیم) در آنها
آورده شده است

در آیات زیر نام مبارک (رحیم) آورده شده است:

عنوان ۱:

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ
الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ
يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ
هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضَيِّعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ
(البقرة/ ۱۴۳)

همان گونه (که قبله شما، یک قبله میانه است) شما را نیز، امت
میانه ای قرار دادیم (در حد اعتدال، میان افراط و تفریط؛) تا بر مردم گواه
باشید؛ و پیامبر هم بر شما گواه است. و ما، آن قبله ای را که قبلاً بر آن
بودی، تنها برای این قرار دادیم که افرادی که از پیامبر پیروی می کنند،
از آنها که به جاهلیت بازمی گردند، مشخص شوند. و مسلماً این حکم،
جز بر کسانی که خداوند آنها را هدایت کرده، دشوار بود. (این را نیز
بدانید که نمازهای شما در برابر قبله سابق، صحیح بوده است؛) و خدا
هرگز ایمان [= نماز] شما را ضایع نمی گرداند؛ زیرا خداوند، نسبت به
مردم، رحیم و مهربان است

عنوان ۲:

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (البقرة/۱۷۳)

خداوند، تنها (گوشت) مردار، خون، گوشت خوک و آنچه را نام غیر خدا به هنگام ذبح بر آن گفته شود، حرام کرده است. (ولی) آن کس که مجبور شود، در صورتی که ستمگر و متجاوز نباشد، گناهی بر او نیست؛ (و می تواند برای حفظ جان خود، در موقع ضرورت، از آن بخورد؛) خداوند بخشنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۲:

در حالت کلی خداوند رحیم، حلال و حرام ها و خوبی ها و بدی ها را چه در خوراک و چه در رفتار و عمل های ما مشخص کرده اند
رحیم بودن خداوند در مورد بندگان خاصش این است که در سختی ها و مشکلات، احکام و دستورات خود را کوتاه تر و راحت تر می کنند

حال در مورد خوراک باشد یا در مسافرت در مورد نماز باشد یا در مراحل بالاتر در بیماری جسمی یا در بیماری شک

به طور مثال وقتی شما به بیماری شک مبتلا می شوید یا به اصطلاح کثیر الشک می شوید، احکام و دستورات خداوند رحیم در مورد شما راحت تر و در جهت بهبود و درمان شما آسان تر مطرح می شود و این نیز نشانه ای از رحیم بودن پروردگار می باشد

خدا را شاکریم که در همه حال به فکر بندگانش هست چه متوجه باشیم و چه نباشیم

عنوان ۳:

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوسٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (البقرة/۱۸۲)

و کسی که از انحراف وصیت کننده (و تمایل یک جانبه او به بعضی ورثه)، یا از گناه او (که مبدا وصیت به کار خلافتی کند) بترسد، و میان آنها را اصلاح دهد، گناهی بر او نیست؛ (و مشمول حکم تبدیل وصیت نمی باشد). خداوند، آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۳:

در تفسیر نمونه در تفسیر این آیه آمده:

تا به اینجا این حکم اسلامی کاملاً روشن شد که هرگونه تغییر و تبدیل در وصیتهای به هر صورت و به هر مقداری باشد گناه است، اما از آنجا که هر قانونی استثنایی دارد، در این آیه می گوید: (هرگاه وصی بیم انحرافی در در وصیت کننده داشته باشد - خواه این انحراف ناآگاهانه باشد یا عمدی و آگاهانه - و آن را اصلاح کند گناهی بر او نیست خداوند آمرزنده و مهربان است)

در ادامه این تفسیر:

در روایات اسلامی تأکیدهای فراوانی روی (عدم جور) و (عدم ضرار)

۷۲ "الرحیم" در آیات الهی

در وصیت دیده می شود که از مجموع آن استفاده می شود همان اندازه که وصیت کار شایسته و خوبی است تعدی در آن مذموم و از گناهان کبیره است در حدیثی از امام باقر علیه السلام می خوانیم که فرمود: (کسی که مصیبتش عدالت را رعایت کند همانند این است که همه اموال را در حیات خود در راه خدا داده باشد. و کسی که در وصیتش تعدی کند نظر لطف پروردگار در قیامت از او برگرفته خواهد شد)

عنوان ۴:

فَإِنْ أَنْتَهُوَ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (البقرة/۱۹۲)

و اگر خودداری کردند، خداوند آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۴:

خداوند رحمان و رحیم، خواستار بازگشت از گناه برای همه ی بندگان بخصوص بندگان خاص خود است

و به کرات در تمامی بساری از آیات قرآن مشاهده می شود که خداوند دعوت به توبه و بازگشت از گناه می کند و این کار را صفات خود یعنی غفور بودن و رحیم بودن معنی می کند و این نیز نشانه ی رحیم بودن پروردگار می باشد

عنوان ۵:

ثُمَّ أَفِضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

(البقرة/۱۹۹)

سپس از همان جا که مردم کوچ می کنند، (به سوی سرزمین منی) کوچ کنید! و از خداوند، آمرزش بطلبید، که خدا آمرزنده مهربان است

بحث در مورد عنوان ۵:

خداوند می فرماید که از او طلب آمرزش کنیم تا خداوند غفور و رحیم بودن خود را شامل حال ما بکند و برای این کار راه و روش های پذیرش گناهان را نشان می دهد بخصوص برای مومنان و بندگان خاص خود بهترین و زیباترین راه ها را نشان می دهند تا زودتر شامل مغفرت و رحیم بودن خداوند شویم

خداوند در تمامی جهات نشان می دهد که بندگان را دوست دارد و بخصوص مومنان و بندگان خاص خود را بیشتر دوست دارد

آیا خدایی که درخواست بازگشت به سمت خود را دارد و آسانترین و زیباترین راه را برای این بازگشت نشان می دهد را نباید دوست داشت؟ باز این را نیز بگوییم که خداوند غفور و رحیم برای عفو و بخشش ما دنبال بهانه است

این بهانه به خداوند دادن را از خود دریغ نکنیم که در این صورت به یقین نادانترین و بدبخت ترین چیز در روی زمینیم

خدایا از تو ممنونیم که برای بخشیدن ما دنبال بهانه ای و چه بسا بسیاری از ما بندگان حتی این را نیز نمی دانیم پس ما را باز ببخش

عنوان ۶:

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ (البقرة/۲۱۸)

کسانی که ایمان آورده و کسانی که هجرت کرده و در راه خدا جهاد نموده‌اند، آن‌ها امید به رحمت پروردگار دارند و خداوند آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۶:

سه مورد قابل توجه است:

مورد اول بندگانی که در راه شناخت هرچه بیشتر خداوند سعی و تلاش می‌کنند

مورد دوم بندگانی که به خاطر خداوند و کسب رضای او هجرت مکانی یا بسا هجرت باطنی و عرفانی می‌کنند

مورد سوم بندگانی که در راه خداوند جهاد و حاضر به از دست دادن جان خود برای خدای خود می‌شوند

خداوند رحیم این بندگان خاص را مورد رحمت خود قرار داده و غفور و رحیم بودن خود را به آنان هدیه خواهد داد

و این نیز از نشانه‌های رحیم بودن خداوند می‌باشد

خدایا از تو ممنونیم به این جهت که اول تعلیم می‌دهی و راه و رسم را نشان می‌دهی و بعد تربیت می‌کنی و بعد انتظار هدایت شدن ما را داری و آن هم باز با پذیرش هزاران مرتبه توبه و مواظبت دائم از ما

عنوان ۷:

لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَزْوَاجِهِمْ فَأِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (البقرة/۲۲۶)

کسانی که زنان خود را «ایلاء» می نمایند [= سوگند یاد می کنند که با آنها، آمیزش جنسی ننمایند،] حق دارند چهار ماه انتظار بکشند. (و در ضمن این چهار ماه، وضع خود را با همسر خویش، از نظر ادامه زندگی یا طلاق، روشن سازند.) اگر (در این فرصت،) بازگشت کنند، (چیزی بر آنها نیست؛ زیرا) خداوند، آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۷:

خداوند رحیم، زیبایی‌ها و مهر و محبت را آفریده و به ما تعلیم داده و هرچه در دستورات خود مقدر نموده‌اند بدون شک جنبه هدایت برای بندگان است و هرگونه تذکری می‌دهند بخاطر حقی است که بر گردن ما در مقابل دیگر بندگان داریم

پس بنای بخشش خداوند نباید دلیلی بر ضایع شدن حق دیگر بندگان باشد یا به عبارتی لطف در حق من نباید نتیجه‌اش ضایع شدن حق دیگران باشد و این عدالت خداوند است

پس باید مواظب بود که دیگران در برابر حقوق خود خدایی را همراه دارند که توانای شکست ناپذیر است

خدایا از تو شاکریم به این جهت که رحیم بودن تو عین عدالت تو و عدالت تو عین رحیم بودن توست

عنوان ۸:

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (آل عمران / ۳۱)

بگو: «اگر خدا را دوست می‌دارید، از من پیروی کنید! تا خدا (نیز) شما را دوست بدارد؛ و گناهانتان را ببخشد؛ و خدا آمرزنده مهربان است

بحث در مورد عنوان ۸:

خداوند رحیم، بارها و بارها به ما نشان داده و نشان می‌دهد و نشان خواهد داد که چقدر دوستان دارد و دلیلش تعلیم و تربیت و هدایت و بخشش بی انتهایش و تنها نگذاشتن ما حتی در یک لحظه

حال این نوبت ماست که نشان دهیم چقدر خدای خود را دوست داریم

خداوند راه را نشان می‌دهد

دوست داشتن و اطاعت کردن از فرمایشات پیامبران و اولیاءالله

نکته قابل توجه اینکه:

یک بنده به درجه و مقامی می‌رسد که شرط دوست داشتن خداوند

رحیم می‌شود

این خداوند رحیم است که می‌فرماید که اگر مرا دوست دارید

باید بندگانی را که من دوست دارم را نیز دوست بدارید

و این نیز نشانه‌ای از رحیم بودن پروردگار می‌باشد

بارالها، ما را دوست دار پیامبرانت و اولیا الله قرار ده و می دانم کسی را که خداوند رحمان و رحیم دوست داشته باشد بدون شک دوست داشتنی و قابل اطاعت است

عنوان ۹:

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (آل عمران/ ۸۹)

مگر کسانی که پس از آن، توبه کنند و اصلاح نمایند؛ (و در مقام جبران گناهان گذشته برآیند، که توبه آنها پذیرفته خواهد شد؛) زیرا خداوند، آمرزنده و بخشنده است

بحث در مورد عنوان ۹:

خداوند رحیم توبه پذیر است و دنبال بهانه‌ای برای بخشیدن ما می‌باشد از این رو عمل و حرکتی از طرف ما در جهت جبران گناهان می‌خواهد

حرکت کردن در جهت جبران گناهان از دو جهت حائز اهمیت است:

اول اینکه اگر فرد گناهکار حق الناسی در گردن داشته باشد باید به جبران آن پردازد و طرف مقابل فرد گناهکار خداوند رحیم نیست که ببخشد

دوم اینکه زمانی فرد گناهکار اقدام به جبران گناهان می‌کند که

واقعاً از کرده‌های خود پشیمان است

لازم به ذکر است که در هر دو مورد بالا خداوند رحیم شرایط را برای جبران فرد گناهکار فراهم می‌کند زیرا خداوند غفور و رحیم است

و این نیز از نشانه‌های رحیم بودن خداوند می‌باشد

عنوان ۱۰:

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيَعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ (آل عمران/ ۱۲۹)

و آنچه در آسمانها و زمین است، از آن خداست. هر کس را بخواهد (و شایسته بداند)، می‌بخشد؛ و هر کس را بخواهد، مجازات می‌کند؛ و خداوند آمرزنده مهربان است

بحث در مورد عنوان ۱۰:

مالک و خالق آنچه در آسمانها و زمین است خداوند است پس به هر چیزی توانا و به همه‌ی امور تسلط دارد
خداوند می‌فرماید که هر که را بخواهد می‌بخشد و هر که را بخواهد مجازات می‌کند

این بخشیدن‌ها و مجازات کردن‌ها به گونه‌ای نیست که صفات خداوند را نقض یا زیر سؤال برد

وقتی خداوند می‌فرماید که می‌بخشد یعنی می‌خواهد ببخشد به

شرطی که ما نیز بخواهیم که بخشیده شویم
و وقتی می‌فرمایند که مجازات می‌کند یعنی این ما هستیم که
می‌خواهیم خداوند ما را مجازات کند
به طور خلاصه:

خداوند بسیار بخشنده برای کسانی است که می‌خواهند بخشیده
شوند و بسیار سخت مجازات کننده برای کسانی است که می‌خواهند
مجازات شوند

پس خداوند برای هر دو درخواست تواناست و این انتخاب ماست
که بخشش یا مجازات
و این نیز از نشانه‌های رحیم بودن خداوند می‌باشد

عنوان ۱۱:

وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلاً أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتْيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ
بَعْضٍ فَانْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ
مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِنَ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ
نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ
تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (النساء/ ۲۵)

و آنها که توانایی ازدواج با زنان (آزاد) پاکدامن باایمان را ندارند،
می‌توانند با زنان پاکدامن از بردگان باایمانی که در اختیار دارید ازدواج
کنند - خدا به ایمان شما آگاه‌تر است؛ و همگی اعضای یک پیکرید -

آن‌ها را با اجازه صاحبان آنان تزویج نمایید، و مهرشان را به خودشان بدهید؛ به شرط آنکه پاکدامن باشند، نه بطور آشکار مرتکب زنا شوند، و نه دوست پنهانی بگیرند. و در صورتی که «محصنه» باشند و مرتکب عمل منافی عفت شوند، نصف مجازات زنان آزاد را خواهند داشت. این (اجازه ازدواج با کنیزان) برای کسانی از شماست که بترسند (از نظر غریزه جنسی) به زحمت بیفتند؛ و (با این حال نیز) خودداری (از ازدواج با آنان) برای شما بهتر است. و خداوند، آمرزنده و مهربان است

عنوان ۱۲:

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصَبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكَمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَنْسُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (المائدة/۳)

گوشت مردار، و خون، و گوشت خوک، و حیواناتی که به غیر نام خدا ذبح شوند، و حیوانات خفه شده، و به زجر کشته شده، و آنها که بر اثر پرت شدن از بلندی بمیرند، و آنها که به ضرب شاخ حیوان دیگری مرده باشند، و باقیمانده صید حیوان درنده - مگر آنکه (بموقع به آن حیوان برسید، و) آن را سرببرید - و حیواناتی که روی بتها (یا در برابر آنها) ذبح می شوند، (همه) بر شما حرام شده است؛ و (همچنین) قسمت کردن گوشت حیوان به وسیله چوبه‌های تیر مخصوص بخت

آزمایی؛ تمام این اعمال، فسق و گناه است - امروز، کافران از (زوال) آیین شما، مایوس شدند؛ بنابر این، از آنها بترسید! و از (مخالفت) من بترسید! امروز، دین شما را کامل کردم؛ و نعمت خود را بر شما تمام نمودم؛ و اسلام را به عنوان آیین (جاودان) شما پذیرفتم - اما آنها که در حال گرسنگی، دستشان به غذای دیگری نرسد، و متمایل به گناه نباشند، (مانعی ندارد که از گوشت‌های ممنوع بخورند؛) خداوند، آمرزنده و مهربان است

عنوان ۱۳:

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُوٌّ رَحِيمٌ
(المائدة/۳۴)

مگر آنها که پیش از دست یافتن شما بر آنان، توبه کنند؛ پس بدانید (خدا توبه آنها را می‌پذیرد؛) خداوند آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۱۳:

خداوند توبه اختیاری را دوست دارد نه از روی اجبار
توبه اختیاری یعنی قبول به گناهکار بودن و امید به بخشیده شدن از طرف خداوند رحیم

این از نشانه‌های رحیم بودن خداوند می‌باشد
این اختیار در انتخاب است که مسیر را ارزشمند می‌کند و هر گونه انتخابی از سر اجبار و نیرنگ و دورویی، منفور و هیچ ارزشی در درگاه

خداوند ندارد

علت وجود خوب و بد در کنار هم و زشت و زیبا در کنار هم، به این علت است و الا یقیناً خداوند دوستدار بدی و زشتی نیست
انتخاب خوب از میان بدی‌ها و انتخاب خداوند در بدی‌ها و زشتی‌ها، یعنی ارزش و امید و اعتماد به خداوند
حضرت ابوالفضل چرا به این درجه از مقام و محبت و دوست داشتن رسید؟

چون در کنار آب، تشنه بود و انتخاب کرد که تشنه بماند و نزد خدا برود
آیا آب نبود و او تشنه بود دارای ارزش بود
و از همه مهمتر آیا آب نوشیدن او گناه بود؟
خیر، شرم و حیا و ادب او بیشتر از این حرف‌ها بود یا به عبارتی انتخاب او ارزشمندتر بود

باید به این باور برسیم که خود را بشناسیم و خوب و بد را بشناسیم
و خدا را بشناسیم و قبول کنیم که آزمایشات خداوند سخت است چرا؟
به این علت که خداوند انتخاب آزاد و از سر اختیار تو را دوست دارد
و برایش ارزش می‌دهد

شاید همه به این مطلب اتفاق نظر داشته باشیم که آخر الزمان زمان سختی است چرا چون بدی‌ها و زشتی‌ها علنی‌تر و آشکارتر شده است
ولی جنبه‌ی مثبت این است که انتخاب‌ها آزادتر شده است و شما به راحتی و از روی اختیار بدی و خوبی و زشتی و زیبایی و در نتیجه خدا و راه شیطانی را انتخاب می‌کنید

باید خود را بشناسیم و خوبی‌ها و بدی‌ها را بشناسیم و خدا را بشناسیم و آگاهانه و خالصانه تربیت یابیم که راه نجات و ارزشمندتر شدن همین است.

آزمایشات خداوند در این دوران سخت است ولی پاداش‌ها از جانب خداوند رحیم نیز در این دوران ارزشمندتر است هر چه قدر خدای خود را بشناسیم، محبت او در دلمان زیاده‌تر می‌شود و در آزمایشات و دوراهی‌ها، محبت خدا را با هیچ چیز دیگری عوض نخواهیم کرد

عنوان ۱۴:

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (المائدة/۳۹)

اما آن کس که پس از ستم کردن، توبه و جبران نماید، خداوند توبه او را می‌پذیرد؛ (و از این مجازات؛ معاف می‌شود، زیرا) خداوند، آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۱۴:

شرط پذیرش توبه و گناه، اصلاح شدن و جبران خطای انجام داده شده توسط فرد

خداوند رحیم بودن خود را بار دیگر نشان می‌دهد و می‌فرماید که می‌بخشم و رحیم بودنم را شامل حال فرد توبه کننده می‌کنم ولی باید

فرد گناه کار از ستم خود پشیمان و جبران کند و اصلاح شود زیرا این نشان دهنده توبه حقیقی است

زمانی که فرد گناهکار اقدام به جبران ستم و گناه خود می کند و خود را به زحمت می اندازد، اولاً نشان می دهد که می خواهد اصلاح شود و تربیت یابد دوماً اگر حقوقی از دیگر بندگان ضایع کرده باشد در صورت جبران، حقوق دیگران نیز جبران می شود و اینها همه نشان دهنده رحیم بودن خداوند می باشد

لازم به ذکر است که خداوند در مورد شرط پذیرش توبه، با ما اخطار می دهد که مواظب باشیم که در صورت انجام ستم و گناه بزرگ شاید زمان و توان لازم برای جبران آن را نداشته باشیم و در این صورت کار سخت است

عنوان ۱۵:

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ (المائدة/ ۷۴)

یا به سوی خدا باز نمی گردند، و از او طلب آمرزش نمی کنند؟ (در حالی که) خداوند آمرزنده مهربان است

بحث در مورد عنوان ۱۵:

خداوند همواره خود را غفور و رحیم خوانده است و از بندگان می خواهد که توبه کرده و هدایت شوند
نه یک بار بلکه چندین چندین مرتبه خداوند از بندگان می خواهد

که هدایت شوند و به سوی او بازگردند و این تکرار در تکرار غفور و رحیم به این معنی است

این نشانه‌ی رحیم بودن خداوند است

این نشانه دوست داشتن خداوند است

و الا وارد کردن ما در دوزخ چه کار سختی برای خداوند دارد؟!

بنده‌ای که نفهمد دوست و دشمنش کیست محکوم به نابودی است

نا آگاهی و تبلی ما در دانستن و شناخت حقیقت و رو به سمت مسیر شیطان با تمامی ابزار و وسایلش کردن و در نتیجه عدم تربیت و هدایت ما یعنی همسو شدن با دشمن

آیا خداوند رحمان و رحیم نیست؟

آیا خداوند غفور و مهربان نیست؟

پس چرا شیطان را با این همه سال عبادت از درگاهش راند و او را منفور کرد؟

اصلی‌ترین دلیلش این بود که او خدایش را نشناخته بود و به او اعتماد نداشت

پس ای بنده حسود مواظب باش که حسادت تو الگوش شیطان است

اگر در وجودت حسادت می‌کنی مواظب باش که خدایت را از دست ندهی و منفور نشوی

شناخت خدا، یعنی شناخت حقیقت و زیبایی‌ها

بارالها، متکریم از تو که منشأ تمامی زیبایی‌ها هستی پس می‌خواهم

تو را بهتر از قبل بشناسم تا معنای زیبایی را بهتر از قبل درک کنم

عنوان ۱۶:

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (المائدة/ ۹۸)

بدانید خدا دارای مجازات شدید، و (در عین حال) آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۱۶:

خداوند هم شدید مجازات می کند و هم بسیار آمرزنده و مهربان است
هم مجازات و هم بخشش خداوند نشانه های رحیم بودن او (خدا) می باشد
خداوند بندگان را می بخشد چون دوستشان دارد و رحیم بودنش را
شامل حال بندگان می کند چون خیلی دوستشان دارد
خداوند از سه جهت مجازات می کند:

جهت اول اینکه بندگان را تربیت و هدایت کند
جهت دوم اینکه بعضی از بندگان به بندگان دیگر ظلم می کنند و
خداوند با مجازات ظالم، حق مظلوم را می ستاند
جهت سوم اینکه بخشش و رحیم بودن زیاد خداوند، باعث پر رویی
و عدم ترس ما از خداوند نشود

این ها همه نشانه هایی از رحیم بودن خداوند می باشند
آیا می شود از خدایی که به این اندازه بخشنده و رحیم است، ترسید؟
حقیقت این است که اگر خداوند همراه تو در ستاندن حق تو از

ستمگر یا کسی که حقی از تو برداشته، باشد دوست تو است
ولی اگر خداوند همراه دیگر بندگان در ستاندن حق آنها از تو باشد،
در اینصورت ترس از خدا معنا پیدا می کند
و در مراتب بالای ایمان ترس واقعی از خداوند به خاطر شرمساری
بنده در مقابل رحمان و رحیم بودن خداوند معنی پیدا می کند که نیاز
به بحث جدا گانه ای دارد

عنوان ۱۷:

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى
نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ
فَإِنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (الأنعام/۵۴)

هرگاه کسانی که به آیات ما ایمان دارند نزد تو آیند، به آنها بگو:
«سلام بر شما پروردگارتان، رحمت را بر خود فرض کرده؛ هر کس از
شما کار بدی از روی نادانی کند، سپس توبه و اصلاح (و جبران) نماید،
(مشمول رحمت خدا می شود چرا که) او آمرزنده مهربان است

بحث در مورد عنوان ۱۷:

پیامبران و اولیا الله، از طرف خداوند جهت آموزش و کمک به
تربیت و هدایت ما مأمور شده اند تا صحیح ترین روش ها را برای رسیدن
ما به قرب الهی یادآور باشند و این از نشانه های رحیم بودن خداوند
می باشد

پیامبران و اولیا الله، علاوه بر آموزش و تربیت و هدایت ما، شفاعت ما را نیز در پیشگاه خداوند می کنند که این نیز از نشانه های رحیم بودن خداوند می باشد

خداوند رحیم شفاعت پیامبران و اولیا الله را می پذیرد چرا؟
اول اینکه پیامبران و اولیا الله را آن چنان دوست دارد که می خواهد به خاطر آنان ببخشد

دوم اینکه خداوند می خواهد مرتبه و جایگاه پیامبران و اولیا الله را برای دیگر بندگان مشخص کند

سوم اینکه دوستداران پیامبران و اولیا الله را دوست دارد و به این دوست داشتن ارزش می گذارد
نکته قابل تأمل:

اگر مرتکب کار بدی می شویم خداوند به خاطر این دوست داشتن، توبه ما را می پذیرد ولی شرط لازم باز اصلاح و جبران است و شفاعت و دوست داشتن دلیل بر پذیرش توبه بدون جبران کردن نمی باشد
پس صفات خداوند ناقض یکدیگر نمی باشند و در کنار یکدیگر یعنی الله

پس فقط خشنود به دوست داشتن خداوند و شفاعت پیامبران و اولیا الله نباشیم زیرا شرط پذیرش توبه اصلاح و جبران است

عنوان ۱۸:

قُلْ لَا أَحَدٌ فِي مَا أُوْحِي إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَي طَاعِمٍ يَطْعُمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ

مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ
فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (الأنعام/۱۴۵)

بگو: «در آنچه بر من وحی شده، هیچ غذای حرامی نمی‌یابم؛ بجز اینکه مردار باشد، یا خونی که (از بدن حیوان) بیرون ریخته، یا گوشت خوک - که اینها همه پلیدند - یا حیوانی که به گناه، هنگام سر بردن، نام غیر خدا [= نام بتها] بر آن برده شده است.» اما کسی که مضطر (به خوردن این محرّمات) شود، بی آنکه خواهان لذت باشد و یا زیاده روی کند (گناهی بر او نیست)؛ زیرا پروردگارت، آمرزنده مهربان است

بحث در مورد عنوان ۱۸:

خداوند نعمتهای زیادی از خوردنی‌ها و آشامیدنی‌ها برای ما فراهم کرده است و برای این نعمتها، شرایط و دستورالعمل‌هایی را برای بندگان فرموده‌اند

حد و مرزهایی برای اینکه چه بخوریم و یا چطور بخوریم و

این دستورالعمل‌ها از سه جهت قابل تأمل است

اول اینکه این دستورالعمل‌ها و رعایت آنها به منفعت و صلاح ما بوده و رعایت نکردن آنها چه از لحاظ مادی و جسمی و چه از لحاظ معنوی به ضرر ماست

دوم اینکه عمل کردن به دستورات و حد و مرزها، یعنی به یاد خدا بودن و تشکر از خداوند بابت نعمتهای فراوانی که برای ما فراهم نموده است

سوم اینکه عمل به دستورات و حد و مرزها، یعنی اعتقاد به عدالت و رحمان و رحیم بودن خداوند نکته قابل تأمل:

وقتی خداوند چیزی را حلال و چیزی را حرام می‌کنند یعنی حلال را باید حلال دانست و حرام را حرام نباید بر حلال خدا اما و اگر آورد و همان طور هم بر حرام خدا مثال می‌زنم

وقتی خداوند ذبح گوسفند و خوردن گوشت آن را حلال می‌کنند نباید بر آن اما و اگر آورد و بر کار و دستور خداوند ایراد گرفت این کار به معنای عدم اعتماد به عدالت و رحمان و رحیم بودن خداوند است وقتی خداوند چیزی را خلق می‌کند پس خالق آن نیز بوده و هیچ کدام از صفات خود را نقض نمی‌کنند

و از آن طرف وقتی دستوراتی برای ذبح گوسفند می‌دهند یعنی خوردن آن با این شرایط حلال و مجاز است و تمام فاصله‌ی بدترین عمل با بهترین عمل در رضایت خداوند است و این تربیت خداوند است

فرض کنید بعد از یک سال صبر میوه‌ای که از درخت رسیده و آماده‌ی استفاده کردن است را نمی‌خورید هر چیزی از خلقت، هدف و غایتی دارد که برای رسیدن به آن خلق شده است

خداوند حکیم است و هر کارش با حکمت است پس خدایی
ناکرده به حکمت خدا بی اعتماد و بد گمان نباشیم

عنوان ۱۹:

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ
دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ
(الأنعام/ ۱۶۵)

و او کسی است که شما را جانشینان (و نمایندگان) خود در زمین
ساخت، و درجات بعضی از شما را بالاتر از بعضی دیگر قرار داد، تا
شما را به وسیله آنچه در اختیارتان قرار داده بیازماید؛ به یقین پروردگار تو
سریع العقاب و آمرزنده مهربان است. (کیفر کسانی را که از بوته امتحان
نادرست درآیند، زود می دهد؛ و نسبت به حق پویان مهربان است

بحث در مورد عنوان ۱۹:

انسان‌ها جانشینان خدا در روی زمین هستند

ارزش انسانها با یکدیگر بسیار متفاوت است

خداوند با هر چیزی که در اختیار انسان قرار می دهد به وسیله‌ی
آن چیز او را می آزماید حال آن چیز نعمت و ثروت باشد یا مشکل و
گرفتاری

خداوند تذکر می دهند که سریع العقاب هستند و این خوفی
است که در دل انسان ایجاد می کند که مراقب اعمال و آزمایش‌های

پروردگار باشد و در اصل سریع العقاب بودن خداوند به این علت نیست که خداوند دوست دارند زود ما را عذاب دهند شاید بهترین تعبیر برای سریع العقاب بودن خداوند یعنی اینکه خداوند خوفی در دل تو می‌افکند تا تو را بهتر و زودتر تربیت و هدایت کند

در آخر نیز خداوند بخشنده بودن یا به عبارتی غفور بودن خود را نشانه‌ی رحیم بودن خود معرفی می‌کنند

عنوان ۲۰:

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ (الأعراف/۱۵۳)

و آنها که گناه کردند، و بعد از آن توبه نمودند و ایمان آوردند، (امید عفو او را دارند؛ زیرا) پروردگار تو، در پی این کار، آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۲۰:

راه توبه همیشه باز است و خداود نسبت به توبه کنندگان واقعی علاوه بر بخشش، رحمت خود را هم شاما آنان می‌سازد

نکته‌ی مهم در این است توبه‌ی همراه با ایمان به خداوند

ایمان به خداوند یعنی شناخت پروردگار و شناخت رحمانیت و رحیم بودن خداوند

بار دیگر بخشش و غفور بودن پروردگار نشانه‌ی رحیم بودنش بیان

می شود

عنوان ۲۱:

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيُبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ (الأعراف/ ۱۶۷)

و (نیز به خاطر بیاور) هنگامی را که پروردگارت اعلام کرد: تا دامنه قیامت، کسی را بر آنها مسلط خواهد ساخت که همواره آنها را در عذاب سختی قرار دهد؛ زیرا پروردگارت مجازاتش سریع، (و در عین حال، نسبت به توبه کاران) آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۲۱:

ترس از عقوبت، همراه با امید به مغفرت و رحمت الهی، مایه تربیت و رشد

هر کاری که انجام می دهیم نتیجه ای در پی دارد حال این نتیجه هر چه باشد ثمره ی کار صورت گرفته توسط خود ماست

حال اگر توانی برای کاری که انجام داده ایم را می دهیم این عمل به نتیجه ی کار ما برمی گردد حال در این میان در بسیاری از موارد خداوند رحیم بودن خود را شامل حال ما می کند و بسیاری از کارها و اشتباهات ما با توبه و جبران، بخشیده می شوند یا به عبارتی شرایط طوری رقم می خورد که بتوانیم اشتباهاتمان را جبران کنیم

دراین میان باید به یاد داشته باشیم که همیشه فرصت یا به عبارتی

شرایط طوری رقم نمی‌خورند که بتوانیم اشتباهاتمان را جبران کنیم در نتیجه، نتیجه‌ی کار صورت گرفته و اشتباه انجام گرفته هر چه باشد می‌شود نتیجه‌ی کارمان

عنوان ۲۲:

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
(الأنفال / ۶۹)

از آنچه به غنیمت گرفته‌اید، حلال و پاکیزه بخورید؛ و از خدا بپرهیزید؛ خداوند آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۲۲:

در لحظه‌ای از عمرمان نباید تقوای الهی را فراموش کنیم
غنیمت جنگی به شرط حلال و پاکیزه بودن اشکالی ندارد ولی نباید تقوای الهی فراموش شود

تقوای الهی بیش از هر چیزی اهمیت دارد و نباید جایگزین هیچ چیز دیگری شود به طور مثال نباید غنائیم و مادیات در جنگ شما را از تقوای الهی دور کند

به عبارتی هر کسی ارزشی دارد و بعضی از افراد ارزششان از جهاد در راه خدا غنیمت جنگیست و افرادی ارزششان از جهاد در راه خدا تقوای الهی و کسب رضای اوست

بار دیگر بخشنده و غفور بودن پروردگار نشانه‌ای از رحیم بودن خداوند است

عنوان ۲۳:

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَى إِنَّ يَعْلَمَ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
(الأنفال / ۷۰)

ای پیامبر! به اسیرانی که در دست شما هستند بگو: «اگر خداوند، خیری در دل‌های شما بداند، (و نیات پاکی داشته باشید)، بهتر از آنچه از شما گرفته شده به شما می‌دهد؛ و شما را می‌بخشد؛ و خداوند آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۲۳:

خداوند به اندازه‌ای به فکر بندگان‌ش است که تربیت و هدایت شدن آنها از همه چیز در اولویت است حتی اسران جنگی که بیشترین خطر را دارند

خداوند رحیم بودن خود را نشان می‌دهد و می‌بخشد حتی دشمنانش را در صورت توبه و تربیت و هدایت به سمت حقیقت هستی یعنی رضای الله

عنوان ۲۴:

فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُواهُمْ وَاحْصِرُوهُمْ وَأَقْعِدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (التوبة / ۵)

(اما) وقتی ماه‌های حرام پایان گرفت، مشرکان را هر جا یافتید به قتل برسانید؛ و آنها را اسیر سازید؛ و محاصره کنید؛ و در هر کمینگاه، بر سر راه آنها بنشینید! هرگاه توبه کنند، و نماز را برپا دارند، و زکات را بپردازند، آنها را رها سازید؛ زیرا خداوند آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۲۴:

شدت عمل توأم با نرمش: در اینجا وظیفه‌ی مسلمانان پس از پایان مدت مهلت مشرکان، یعنی چهار ماه بیان شده است و شدیدترین دستور را در باره آنها صادر کرده، می‌گوید: (هنگامی که ماه‌های حرام (مهلت چهار ماهه) پایان گیرد، بت پرستان را هر کجا یافتید به قتل برسانید). سپس می‌گوید: (آنها را بگیرد و اسیر کنید).

این شدت عمل به خاطر این است که برنامه اسلام ریشه کن ساختن بت پرستی از روی کره زمین بوده، زیرا بت پرستی مذهب و آیین نیست که محترم شمرده شود.

ولی این شدت و خشونت نه به مفهوم این است که راه بازگشت به روی آنها بسته شده باشد، بلکه در هر جا و در هر لحظه بخواهند می‌توانند جهت خود را تغییر دهند، لذا بلافاصله اضافه می‌کند: (اگر آنها توبه کنند و به سوی حق بازگردند و نماز را برپا دارند و زکات را ادا کنند، آنها را رها سازید) و مزاحمشان نشوید.

(زیرا خداوند آمرزنده و مهربان است)، و هرکسی را که به سوی او بازگردد، از خود نمی‌راند.

عنوان ۲۵:

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (التوبة/ ۲۷)

سپس خداوند -بعد از آن- توبه هر کس را بخواهد (و شایسته بداند)، می‌پذیرد؛ و خداوند آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۲۵:

بخشش‌های بی اندازه‌ی پروردگار نشان دهنده‌ی این است که خداوند بسیار ما را دوست دارد و دوست دارد به راه راست هدایت شویم و تذکری نیز به ما می‌دهد که امیدت را به من (خدا) از دست نده و بدان که منتظر تربیت و هدایت تو (بنده) می‌باشم
خداوند بخشش‌های پی در پی توبه کنندگان را نشانه‌ی رحیم بودن خود معرفی می‌کند

عنوان ۲۶:

لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (التوبة/ ۹۱)

بر ضعیفان و بیماران و آنها که وسیله‌ای برای انفاق (در راه جهاد) ندارند، ایرادی نیست (که در میدان جنگ شرکت نجویند)، هرگاه برای خدا و رسولش خیرخواهی کنند (؛ و از آنچه در توان دارند، مضایقه ننمایند).
بر نیکوکاران راه مؤاخذه نیست؛ و خداوند آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۲۶:

اصل خلقت انسان، تربیت یافتن و هدایت شدن اوست و حال اگر هر دستور و فرمانی از طرف خداوند برای بندگان داده می‌شود در جهت همین امر است پس هر کسی باید در حد توان و نهایت تلاش خود را برای انجام فرمان خداوند به کار گیرد

خداوند رحیم بودن خود را شامل بندگانی می‌کند که خالصانه نهایت تلاش خود را در تربیت یافتن و هدایت شدن و در اصل نزدیکتر شدن به رضای پروردگار انجام می‌دهند

عنوان ۲۷:

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (التوبة/ ۹۹)

گروهی (دیگر) از عربهای بادیه‌نشین، به خدا و روز رستاخیز ایمان دارند؛ و آنچه را انفاق می‌کنند، مایه تقرب به خدا، و دعای پیامبر می‌دانند؛ آگاه باشید اینها مایه تقرب آنهاست! خداوند بزودی آنان را در رحمت خود وارد خواهد ساخت؛ به یقین، خداوند آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۲۷:

آنچه برای خدا اهمیت دارد ایمان و عمل بندگان است حال چه بادیه

نشین باشد و چه شهرنشین، چه فقیر باشد و چه ثروتمند
 نزدیک‌تر شدن به خداوند با هر امکانی که در اختیار داریم اگر
 پولی در راه خدا می‌دهیم اندازه‌اش مهم نیست اخلاص و رضایت
 خداوند از این عمل ملاک است
 خداوند نعمت ارزشمندی چون پیامبر گرامی اسلام ﷺ را در اختیار
 ما قرار داده که مایع آرامش دو عالم هستند و هر دعایشان هزاران مشکل
 را و بلا را برطرف می‌سازد
 ایمان و نیت و عمل در کنار هم ارزشمندترین اتفاق را رقم می‌زنند و
 نبود هر کدام از اینها نتیجه‌ی نامطلوبی را رقم خواهد زد
 خداوند در این آیه نشانه‌ای از رحیم بودن خود را برای بندگان خاص
 خود نشان می‌دهند

عنوان ۲۸:

وَأَخْرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ
 يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (التوبة/ ۱۰۲)

و گروهی دیگر، به گناهان خود اعتراف کردند؛ و کار خوب و بد
 را به هم آمیختند؛ امید می‌رود که خداوند توبه آنها را بپذیرد؛ به یقین،
 خداوند آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۲۸:

اکثر ما بندگان حقیقت و دروغ و خوب و بد را می‌شناسیم و می

دانیم که کاری که الان انجام می‌دهیم خوب است یا بد ولی به خاطر برخی دلبستگی‌ها دنیوی و ... مرتکب اشتباه و گناه می‌شویم

خداوند رحیم بودن خود را نشان می‌دهد و در صورت توبه این گونه بندگان و پذیرش آن از طرف خداوند، مورد بخشش و رحیم بودن پروردگار می‌شوند

این تربیت و هدایت خداوند است که دانستن و شناخت کافی نیست و عمل ملاک نتیجه‌گیری است

در عمل باید به خداوند و در حقیقت به خودمان ثابت کنیم که چگونه بنده‌ای هستیم

در عمل باید ثابت کنیم که از اشتباهات و گناهان خود پشیمانیم و توبه می‌کنیم

در عمل باید تمرین و خودسازی کنیم و از هر چه غیر خدا راها شویم تا در زمان آزمایش الهی بتوانیم سربلند بیرون آییم

پادشاه‌های خداوند به اندازه‌ای ارزشمند هستند که به هرکسی نمی‌دهند و به بندگان داده می‌شود که اسیر لذات ظاهری و فانی و نفس اماره نشده باشند و قدر این پادشاه‌های با ارزش را بدانند

پس اگر در این دنیا تربیت و هدایت می‌شویم در واقع ظرفیت و لیاقت خود را برای دست‌یابی به این پادشاه‌ها با ارزش الهی، می‌سنجیم و نتیجه هر چه باشد انتخابی است که از سر اختیار، انتخاب کرده‌ایم و حال باید افسوس خورد که چرا با این همه بخشش و رحیم بودن

پروردگار، باز به مقصد الهی نمی‌رسیم؟!

عنوان ۲۹:

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ
الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ
رَءُوفٌ رَحِيمٌ (التوبة/ ۱۱۷)

مسلماناً خداوند رحمت خود را شامل حال پیامبر و مهاجران و انصار،
که در زمان عسرت و شدت (در جنگ تبوک) از او پیروی کردند، نمود؛
بعد از آنکه نزدیک بود دلهای گروهی از آنها، از حق منحرف شود (و از
میدان جنگ بازگردند)؛ سپس خدا توبه آنها را پذیرفت، که او نسبت به
آنان مهربان و رحیم است

بحث در مورد عنوان ۲۹:

مسلماناً خداوند به بندگان که محبت پیامبر اکرم ﷺ در دل آنان است
توجه ویژه‌ای دارند و نسبت به آن بندگان رؤف و مهربان هستند و توبه
آنان را می‌پذیرند و این نشانه‌ای از رحیم بودن پروردگار می‌باشد
خداوند به اندازه‌ای بندگان خود و بخصوص دوستاران پیامبر اکرم ﷺ
را دوست دارند که همواره از تربیت و هدایت آنها دست بر نمی‌دارند و
اگر گناه و کوتاهی نیز از طرف آن بندگان صورت گیرد به خاطر محبتی
که در دل آنان نسبت به پیامبر ﷺ وجود دارد، آنان را می‌بخشد و رؤف
و رحیم بودن خود را شامل آنان می‌کند

عنوان ۳۰:

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ

۱۰۲ "الرحیم" در آیات الهی

بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ (التوبة/۱۲۸)

به یقین، رسولی از خود شما بسویتان آمد که رنجهای شما بر او سخت است؛ و اصرار بر هدایت شما دارد؛ و نسبت به مؤمنان، رئوف و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۳۰:

پیامبر گرامی اسلام ﷺ در پیش خداوند بسیار والامقام می باشند و در آیات متعددی به این امر یادآوری شده است که یکی از آیات، آیه ۱۲۸ سوره توبه می باشد

در این آیه خداوند صفت رحیم بودن و رئوف بودن را به پیامبر گرامی اسلام ﷺ نسبت می دهند

و به قطع یقین رحیم بودن حضرت محمد ﷺ نشانه ای از رحیم بودن پروردگار می باشد

و حال چرا حضرت محمد ﷺ رئوف و رحیم هستند؟

هدف خلقت و آفرینش تربیت و هدایت بندگان می باشد حال چه انس باشد و چه جن

پس فردی که بیش از همه به فکر تربیت و هدایت بندگان باشد در نتیجه دلسوزترین کس به دیگر بندگان می باشد

و یک قدم پایین تر، حتی حضرت محمد ﷺ در امورات عادی زندگی از فقر و روابط اجتماعی و ... دلسوزترین شخص به دیگر بندگان می باشد

"الرحيم" در آیات الهی ۱۰۳

حال چنین شخصیت والایی (حضرت محمد ﷺ) صفت رؤوف و رحیم بودن را از جانب پروردگار دریافت کرده‌اند و بالاتر از آن، این عمل رحیم بودن پروردگار را نشان می‌دهد که چنین شخصیتی را تربیت نموده‌اند که پیامبر و بزرگ ما بندگان باشند تا بتوانیم رحیم بودن پروردگار را در قالب انسان مشاهده و قابل درک و فهم باشد

بارالها بر محمد ﷺ و آل محمد ﷺ درود بفرست و ما را از دوستاران ایشان قرار ده

عنوان ۳۱:

وَقَالَ اِزْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا اِنَّ رَبِّيْ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ
(هود/۴۱)

او گفت: «به نام خدا بر آن سوار شوید! و هنگام حرکت و توقف کشتی، یاد او کنید، که پروردگارم آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۳۱:

یاد خدا و امید به خدا و اعتماد به خدا نتیجه‌ای جز رحیم بودن خدا نخواهد بود

یاد خدا: در هر آغاز و پایانی به یاد خدا بودن و او را همراه و ناظر بر کارها دانستن

امید به خدا: قدرت و نیروی بینهایت در عین غفور بودن و رحیم بودن

اعتماد به خدا: عمل به فرموده‌هایش هرچه باشد و هر چه پیش آید

بندگان خاص پروردگار هر کاری را این چنین آغاز و پایان می دهند و نتیجه‌ی چنین کاری شامل شدن رحیم بودن پروردگار می باشد
یا به عبارتی خداوند رحیم، بندگان خاص خود را در هیچ شرایط و حتی لحظه‌ای تنها نمی گذارد و همراه او تا لحظه‌ی آخر خواهد بود و این نشانه‌ای از رحیم بودن پروردگار می باشد

عنوان ۳۲:

وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ (هود/ ۹۰)

از پروردگار خود، آمرزش بطلبید؛ و به سوی او بازگردید؛ که پروردگارم مهربان و دوستدار (بندگان توبه کار) است

بحث در مورد عنوان ۳۲:

خداوند بارها و بارها فرموده اند که توبه کنیم و به سوی او بازگردیم که او رحیم و توبه کنندگان را دوست دارد

خداوند رحیم است که توبه کنندگان را دوست دارد

به جز معصومین از گناه، هیچ بنده‌ای نمی تواند بگوید که گناه نکرده، گناه نمی کند یا گناه نخواهد کرد فقط چیزی که مهم است این است که از گناهان کرده‌ی خود چقدر پشیمان هستیم و در صدد جبران آن قدم برداشته ایم و یا چقدر مواظبیم که گناهی انجام ندهیم و یا چقدر از گناهان آینده خود بیمناکیم و به رحیم بودن خداوند امید داشته و به او توکل کرده ایم

"الرحيم" در آیات الهی ۱۰۵

خداوند نه تنها توبه پذیر است بلکه توبه کنندگان را نیز دوست دارد و این نشانه‌ای از رحیم بودن خداوند می‌باشد

عنوان ۳۳:

وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ (یوسف/۵۳)

من هرگز خودم را تبرئه نمی‌کنم، که نفس (سرکش) بسیار به بدیها امر می‌کند؛ مگر آنچه را پروردگارم رحم کند! پروردگارم آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۳۳:

نفس اماره (نفس سرکش)، بزرگ‌ترین دشمن انسان و آزمایشی سخت از طرف خداوند و در صورت مطیع و رام ساختن نفس اماره، پاداشی بزرگ مانند رحیم بودن پروردگار

پس اگر شیطان و اسباب شیطانی نباشد باز در معرض خطر نفس اماره قرار داریم

نفسی که به بدی‌ها دعوت می‌کند و لذات زودگذر را چنان زیبا جلوه می‌دهد که تو را در برابر لذات ظاهری و زیبایی‌های حقیقی بیازماید تا با اختیار خود انتخاب کنی آنچه را که لایقش هستی

لیاقت و ارزش خودمان را با انتخاب‌های خود مشخص می‌کنیم و این انتخاب‌ها برای نتیجه‌ی کار و مسیر ما را مشخص می‌کنند و در این

بین نفس اماره به عنوان بزرگترین دشمن انسان، همواره تو را به لذات ظاهری و بدی‌های واقعی دعوت می‌کند و نباید از نفس اماره در هیچ لحظه‌ای از زندگی غافل شد و خدایی ناکرده به خود مغرور شویم که نفس اماره خود را کشته‌ایم و این طرز فکر همان شعله‌ای است که آدم را به آتش می‌کشد

هیچ کس از خطر نفس اماره در امان نیست و فقط کسانی که خداوند به آنان نظر دارد و بر آنان رحم می‌کند

پس باید همواره به یاد خدا باشیم و از خدا بخواهیم که بر ما نیز رحم کند و ما را در پناه خود از شر نفس اماره در امان دارد

و باید به یاد داشت که خداوند غفور و رحیم است و در هیچ لحظه از زمان نباید از خداوند ناامید شد و در صورت گناهکار بودن باید از خداوند در خواست بخشش داشت زیرا خداوند غفور است و رحیم بودن خود را شامل حال ما می‌کند

عنوان ۳۴:

رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِ فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ (الإبراهيم/۳۶)

پروردگارا! آن‌ها [=بت‌ها] بسیاری از مردم را گمراه ساختند! هر کس از من پیروی کند از من است؛ و هر کس نافرمانی من کند، تو بخشنده و مهربانی

بحث در مورد عنوان ۳۴:

پرستیدن هر چیز جز خداوند، به معنای بت پرستی است
 نباید فکر کنیم که بت پرستی در گذشته‌های دور اتفاق می‌افتاد و
 حال بت پرستی وجود ندارد ولی تنها سنگ و چوب بت نیستند و هر
 چیزی که به جز خداوند پرستش شود به معنای بت پرستی است
 در زمان‌های گذشته بت پرستی ناشی از جهالت و نادانی بود و انسانها
 یک رو داشتند یا الله را می‌پرستیدند و یا چیز دیگری را می‌پرستیدند
 ولی زمان کنونی مسئله بسیار پیچیده شده و انسانها به دورو و چندین
 رو تبدیل شده‌اند گاه می‌بینی طرف در زبان چیزی می‌گوید و در
 فکرش به چیز دیگری می‌نگرد و در عمل به کار دیگری مشغول است
 به طور مثال می‌بینی فردی در زبان خدا را می‌پرستد و در فکرش
 هنوز به وجود خدا شک دارد و در عمل گاهی کاری مطابق زبانش و
 گاهی کاری مطابق فکرش انجام می‌دهد
 مواظب شیطان و انسانهای مطیع شیطان باشیم و گاهی نیز از شیطان
 یاد بگیریم سماجت و تلاش را
 شیطان به گمراه کردن ما بسیار سماجت دارد و نهایت تلاش خود را
 تا آخرین فرصت باقی انجام می‌دهد تا در نهایت به امید اینکه بتواند
 ما را گمراه کند
 نباید تا آخرین لحظه‌ی عمرمان از شیطان و اسبابش غافل شویم و ما
 نیز در کارها سماجت و تلاش کنیم تا به هدف خلقت خود و رسیدن
 به رضایت معبود دست یابیم و یادمان باشد که هر کاری کرده‌ایم و هر

چه بوده ایم به خدا امید داشته و ادامه ی مسیر را برای کسب رضایت او طی کنیم چون خداوند بخشنده و رحیم است

باز تکرار می کنم که نا امیدی به خدا نهایت خواست شیطان است پس هر چه و هر که بودیم و هر چه و هر که هستیم، از خدا نا امید نشویم و لا اقل الباقی مسیر را به سمت خوبی ها و زیبایی ها و در نهایت رسیدن به خداوند رحیم، طی کنیم این کار بدون شک بهترین کار ممکن و امید به خدایی غفور و رحیم است

عنوان ۳۵:

وَتَحْمِلْ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بِالْغِيَةِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَّءُوفٌ رَّحِيمٌ (النحل/۷)

آن ها بارهای سنگین شما را به شهری حمل می کنند که جز با مشقت زیاد، به آن نمی رسیدید؛ پروردگارتان رؤوف و رحیم است (که این وسایل حیات را در اختیارتان قرار داده)

بحث در مورد عنوان ۳۵:

خداوند بسیاری از علوم و موجودات و نعمتها را رام انسان ساخته و اینها همه نشانه ی رحیم بودن خداوند می باشد

تمامی چیزهایی که رام انسان شده اند به خاطر پیشرفت و به تکامل و هدایت رسیدن بندگان است و هر گونه سوء استفاده از این نعمتها به معنای ناشکری و حتی عدم استفاده از این نعمتها نیز ناشکری به

پروردگار می باشد

خداوند با رحیم بودن خود بسیاری چیزها و نعمتها را رام انسان می سازد تا به بنده اش بگوید که برای تکامل و هدایت تو نعمتهایی که لازم است را فراهم نموده ام حال این با انتخاب ماست که از این نعمتها چگونه استفاده کرده و خدایی ناکرده نا شکری نکنیم

عنوان ۳۶:

وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَعَفُورٌ رَحِيمٌ (النحل/ ۱۸)

و اگر نعمتهای خدا را بشمارید، هرگز نمی توانید آنها را احصا کنید؛
خداوند بخشنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۳۶:

خداوند رحیم بیشمار نعمت در اختیار ما بندگان قرار داده که حتی قابل شمارش نیست و این نعمتها و بخصوص نعمتهای خاص برای بندگان خاص خداوند نشانه ی رحیم بودن پروردگار می باشد

رحیم در مقابل بیشمار نعمت

وسعت رحیم به اندازه ای است که بیشمار نعمت خداوند ذره ای از رحیم است

بسم الله الرحمن الرحيم

وسعت و عظمت الرحمن و الرحيم چیست؟

این وسعت و عظمت قابل درک برای چه کسیست؟

این فقط صفت الرحمن و الرحیم است از هزاران صفت پروردگار
 چه کس و چه چیزی می تواند خدا را حتی تصور کند؟
 آیا می توان چنین خدایی در دید و چشم بشر جای گیرد؟
 پس چرا نادانی خود را دلیل نبود خیلی از چیزها نمی دانیم؟
 پس وقتی چنین خدایی را با چشم می جویی باید بگویم که قطعاً
 نادانی و کوچکترین شکی نیز نکن که نادانی
 وقتی این همه نعمت را نمی بینیم پس چگونه شکرگزار باشیم
 اول باید نسبت به نعمتهای خداوند شناخت پیدا کنیم بعداً خود
 شکر گزاری می آید
 شکرگزاری بدون شناخت به مانند آب بدون ظرف است
 آیا این آب بدون ظرف پایدار است یا فانی؟
 در نتیجه راه شکرگزاری شناخت نعمتها و شناخت نعمتها یعنی
 شروع شناخت رحیم و رحمان بودن پروردگار

عنوان ۳۷:

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ (النحل/ ۴۷)
 یا بطور تدریجی، با هشدارهای خوف انگیز آنان را گرفتار سازد؟!
 چرا که پروردگار شما، رؤوف و رحیم است

بحث در مورد عنوان ۳۷:

خداوند می فرماید که رووف و رحیم هستند

اگر عذاب یا هشدار یا مسئله ترسناکی در قرآن مطرح می‌شود یا در واقعیت پیش می‌آید بدون شک به جهت تربیت و هدایت ماست زیرا بسیاری از ما بندگان تا ترسیم و خوفی در دل نداشته باشیم احتیاط یا ترک اشتباه نمی‌کنیم

حال مسئله‌ی عارفان و عاشقان جداست و اینان ترسشان دوری از خداست و به مرتبه‌ای رسیده‌اند که محبت و رضایت پروردگار را با هیچ چیز دیگری عوض یا حتی مقایسه نمی‌کنند حتی عذاب الهی را می‌پذیرند تا بخشیده شده و رضایت پروردگار را کسب کنند

تعداد این بندگان کم است یا به عبارتی این بندگان ویژه پروردگار نیز بعد از سپری کردن و تکامل و هدایت شدن آر جانب خداوند به این مرتبه می‌رسند به این جهت در آغار بندگی همواره ترس و خوف از خداوند مایه‌ی تربیت صحیح بندگان می‌شود و با این عمل خداوند همواره به بندگان‌ش گوشزد می‌کند که مراقب اعمال و رفتار خود باشید پس خوف و ترس از خداوند نیز نشانه‌ای از رحیم بودن پروردگار می‌باشد

عنوان ۳۸:

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَعَفُورٌ رَحِيمٌ (النحل / ۱۱۰)

اما پروردگار تو نسبت به کسانی که بعد از فریب خوردن، (به ایمان بازگشتند و) هجرت کردند؛ سپس جهاد کردند و در راه خدا استقامت نمودند؛ پروردگارت، بعد از انجام این کارها، بخشنده و مهربان است (و)

آنها را مشمول رحمت خود می‌سازد)

بحث در مورد عنوان ۳۸:

در تفسیر نمونه در تفسیر این آیه آمده است:

و از آنجا که در برابر دو گروه گذشته یعنی آنها که تحت فشار دشمن کلمات کفر آمیز را به عنوان (تقیه) بیان کردند و آنها که با تمام میل به کفر بازگشتند، گوه سومی وجود دارند که همان فریب خوردگانند.

این آیه به وضع آنان اشاره کرده، می‌گوید: سپس پروردگار تو نسبت به کسانی که بعد از فریب خوردن (به ایمان بازگشتند) و هجرت کردند، سپس جهاد کردند و در راه خدا استقامت نمودند پروردگارت، بعد از انجام این کارها، بخشنده و مهربان است) و آنها را مشمول رحمت خود می‌سازد.

عنوان ۳۹:

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ
فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (النحل/ ۱۱۵)

خداوند، تنها مردار، خون، گوشت خوک و آنچه را با نام غیر خدا سر بریده‌اند، بر شما حرام کرده است؛ اما کسانی که ناچار شوند، در حالی که تجاوز و تعدی از حد نمایند، (خدا آنها را می‌بخشد؛ چرا که) خدا بخشنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۳۹:

خداوند رحیم بودن خود را شامل بندگان خاص خود قرار داده از این جهت همواره آنان را تربیت و هدایت می کند

خداوند در خوردن و آشامیدن نیز حد و حدود تعیین می کنند و خوردنی های حلال و حرام را مشخص می کنند

پس آداب خوردن و آشامیدن مومنان نیز باید طبق فرموده ی خداوند تنظیم شود که این امر باعث تحقق عدالت در چرخه هستی خواهد بود

قرآن به وضوح و بیانی روشن تمامی حد و مرزها را مشخص کرده و مومنان را در تمامی جهات زندگی تربیت و هدایت می کند

عنوان ۴۰:

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ (النحل/۱۱۹)

اما پروردگارت نسبت به آنها که از روی جهالت، بدی کرده اند، سپس توبه کرده و در مقام جبران برآمده اند، پروردگارت بعد از آن آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۴۰:

اشتباه و گناهی که انسان مرتکب می شود علل متعددی دارد گاهی از روی حسادت و گاهی از روی لجابت و ... و گاهی از روی جهالت

جهالت بدلیل عدم شناخت و نداشتن اطلاعات کافی پیش می آید و

هیچ گونه قصد یا غرض در کار نیست

حال اگر گناهی و اشتباهی از سر جهالت انجام گیرد باید مسئولیتش با فرد مرتکب شونده باشد و در صدد جبران آن برآمده و بعد توبه کند پس جهالت نمی تواند بدون جبران باشد و اگر فردی مرتکب گناهی از سر جهالت شود باید در صدد جبران آن برآمده و بعد توبه کند که در این صورت مورد بخشش پروردگار و شامل رحمت خداوند می شود پس نتیجه این که بندگان خاص خداوند که رحیم بودن پروردگار شامل آنهاست در جهالت به سر نمی برند و اگر گناهی و اشتباهی نیز از سر جهالت مرتکب شوند باید در صدد جبران آن باشند تا مورد بخشش و رحمت خاص پروردگار قرار گیرند

عنوان ۴۱:

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْقُلُوكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ
وَيَمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَّءُوفٌ رَحِيمٌ
(الحج/۶۵)

آیا ندیدی که خداوند آنچه را در زمین است مسخر شما کرد؛ و (نیز) کشتی هایی را که به فرمان او بر صفحه اقیانوسها حرکت می کنند؛ و آسمان [= کرات و سنگهای آسمانی] را نگه می دارد، تا جز بفرمان او، بر زمین فرو نیفتند؟ خداوند نسبت به مردم رحیم و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۴۱:

خداوند آنچه در آسمانها و زمین است را با خواست و فرمان خود

مسخر ساخت و در این میان قوانینی را نظم داد که برای ما انسانها قابل درک باشد و آن چیز که مهم است خواست و اراده پروردگار است در قالب علوم به تصویر کشیده می شوند

یک سؤال: زمین با این همه خطرات و بیشمار قوانین، به مسیر خود ادامه می دهد یا با خواست و اراده خداوند این قوانین مسخر و رام می شوند تا ما انسانها در پهنای هستی تکامل یابیم؟

این رحمان و رحیم بودن خداوند است که قوانین مسخر خواست خداوند شوند تا زمینه برای تکامل و هدایت انسانها فراهم گردد آیا می توان چیزی ساخت که در بی نهایت بدون ایراد و خطا عمل کند؟ خیر

ولی این چیز اگر با خواست خدا باشد می شود

نتیجه اینکه اصل خواست خداست نه علوم و قوانین

در اصل خداوند خواست و اراده خود را دلیل صحت و پیدایش قوانین علمی بیان می کنند و این امر نیز نشانه‌ی رحیم بودن پروردگار می باشد
ابر و ماه و مه و خورشید و فلک در کارند
تا توانی به کف آری و به غفلت نخوری

عنوان ۴۲:

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (النور/۵)

مگر کسانی که بعد از آن توبه کنند و جبران نمایند (که خداوند آنها را می بخشد) زیرا خداوند آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۴۲:

خداوند بارها و بارها، بخشش و توبه پذیر بودنش را نشانه‌ای از رحیم بودنش بیان می‌کنند

خداوند یعنی تمامی صفاتش در کنار هم و هیچ کدام از صفاتش صفت دیر را نقض نمی‌کند پس اگر توبه‌ای را می‌بخشد باید آن توبه قابل بخشش باشد و فرد توبه کننده در جبران گناهان کوتاهی نکند

حال خدا نیز در این راه همراه ما هست و شرایط را برای جبران گناهان فراهم می‌کند به قطع یقین خداوند هیچ گاه بنده‌ی خود و به خصوص بنده‌ی خاص خود را تنها نمی‌گذارد

این بخشیدن‌ها از جانب خدا چنان پر تکرار است که برای انسان جای سؤال پیش می‌آید که علت چیست؟

یک علت به نظرم روشنتر از همه است و اینکه خداوند چنان بندگان خود و به خصوص بندگان خاص خود را دوست دارد که به او همواره امید می‌دهد که در کنار ماست و در این مسیر تربیت و هدایت همواره دوست و همراه و معلم ماست

پس باید همواره به خداوند امید داشت و با نهایت ایمان به او توکل کرد و به رحیم بودن او یقین داشت

عنوان ۴۳:

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ زَعُوفٌ رَحِيمٌ (النور/۲۰)

و اگر فضل و رحمت الهی شامل حال شما نبود و اینکه خدا مهربان

و رحيم است (مجازات سختی دامانتان را می گرفت)

بحث در مورد عنوان ۴۳:

از دیگر نشانه‌های رحيم بودن خداوند فضل و رحمت و بخششی است که خداوند برای بندگان خاص خود شامل می کند

هر بنده‌ای که خواهان تربیت و هدایت خداوند است و رضای خدا را بیش از هر چیزی می خواهد به این موضوع آگاه است که خداوند رحيم به بهانه‌های مختلف او را می بخشد و به او امید می دهد که در کنار توهستم و تنهایت نگذاشته‌ام

این بخشش‌های فراوان به این علت است که خدا دوست دارد و می خواهد به مراتب تکامل و مقامهای الهی و در نتیجه به قرب و رضای او نزدیکتر شوی

از این رو خداوند به بندگان خاص خود امید می بخشد که فضل و بخشش از نشانه‌های رحيم بودن من است و هر چه قدر بنده‌ای خاص خدا باشی رحيم بودن خداوند نیز همراه تو خواهد بود

عنوان ۴۴:

وَلَا يَأْتِلِ أَوْلُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ
وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (النور/۲۲)

آن‌ها که از میان شما دارای برتری (مالی) و وسعت زندگی هستند نباید

سوگند یاد کنند که از انفاق نسبت به نزدیکان و مستمندان و مهاجران در راه خدا دریغ نمایند؛ آن‌ها باید عفو کنند و چشم پیوشند؛ آیا دوست نمی‌دارید خداوند شما را ببخشد؟! و خداوند آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۴۴:

از نشانه‌های رحیم بودن خداوند، غفور و بسیار بخشنده بودن خداوند است اگر می‌خواهیم بخشیده شده و رحیم بودن خداوند شامل ما نیز گردد باید ما نیز ببخشیم هم از مادیات و هم عفو کنیم خطاهای دیگران را

خداوند رحیم بخشیدن را دوست دارد و ما را تربیت و هدایت می‌کند تا ما نیز بتوانیم ببخشیم و بخشیدن را دوست داشته باشیم بخشیدن مقام انسان را بزرگ می‌کند و انسان را پیش خداوند رحیم ارزشمندتر می‌کند و به یقین بخشیدن کار بندگان خاص و بزرگ خداوند می‌باشد و کار هر کسی نیست

در دنیا هدفی بزرگتر از تربیت و هدایت انسانها وجود ندارد و بهترین کتاب برای این منظور قرآن می‌باشد پس قرآن بهترین کتاب برای تربیت و هدایت انسان می‌باشد و بهترین راهنمایی‌ها را ارائه می‌دهد یکی از این راهنمایی‌ها بخشیدن و یاد گرفتن بخشش و ارزشمندترین بخشش و بخشیدن، به خاطر خداوند رحیم می‌باشد زیرا بخشیدن به خاطر خداوند یعنی دوست داشتن خداوند

ما انسانها نیاز به بخشیده شدن داریم بخصوص از جانب خداوند

پس اگر فکر می‌کنیم که ما نیز به بخشش نیاز داریم باید بدانیم که ما نیز باید ببخشیم و بخشیدن را یاد بگیریم خداوند ما را دوست دارد که بسیار می‌بخشد پس ما نیز باید به خاطر خدا ببخشیم تا نشان دهیم که او (خدا) را دوست داریم این عمل به خاطر تربیت و هدایت ماست ولی در حقیقت بخشش ما کجا و بخشش خدا کجا ما فقط نشان می‌دهیم که می‌توانیم ببخشیم ولی خداوند نشانه‌ی رحیم بودن خود را غفور بودنش معرفی می‌کند

عنوان ۴۵:

وَلَيْسَتَغْفِبِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تُكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِيَبْتِغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ (النور/ ۳۳)

و کسانی که امکانی برای ازدواج نمی‌یابند، باید پاکدامنی پیشه کنند تا خداوند از فضل خود آنان را بی‌نیاز گرداند! و آن بردگانتان که خواستار مکاتبه [=قرار داد مخصوص برای آزاد شدن] هستند، با آنان قرار داد ببندید اگر رشد و صلاح در آنان احساس می‌کنید (که بعد از آزادی، توانایی زندگی مستقل را دارند)؛ و چیزی از مال خدا را که به شما داده است به آنان بدهید! و کنیزان خود را برای دستیابی متاع ناپایدار

زندگی دنیا مجبور به خود فروشی نکنید اگر خودشان می خواهند پاک بمانند! و هر کس آنها را (بر این کار) اجبار کند، (سپس پشیمان گردد)، خداوند بعد از این اجبار آنها غفور و رحیم است! (توبه کنید و بازگردید، تا خدا شما را ببخشد

عنوان ۴۶:

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (النور/۶۲)

مؤمنان واقعی کسانی هستند که به خدا و رسولش ایمان آورده اند و هنگامی که در کار مهمی با او باشند، بی اجازه او جایی نمی روند؛ کسانی که از تو اجازه می گیرند، برآستی به خدا و پیامبرش ایمان آورده اند! در این صورت، هر گاه برای بعضی کارهای مهم خود از تو اجازه بخواهند، به هر یک از آنان که می خواهی (و صلاح می بینی) اجازه ده، و برایشان از خدا آمرزش بخواه که خداوند آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۴۶:

مؤمنان واقعی و خاص خداوند کسانی هستند که به خدا و رسولش ایمان آورده اند

خداوند رحیم، آنچنان پیامبر گرامی اسلام ﷺ را دوست دارند که ایمان و اطاعت از ایشان را نشانه مؤمن بودن و ایمان معرفی می کنند و در ادامه ارزش و مقام پیامبر گرامی اسلام ﷺ را نشان می دهند و آداب برخورد با ایشان را گوشزد می کنند

وجود مبارک حضرت محمد ﷺ نشانه‌ی رحیم بودن خداوند بر بندگان خاص خود می باشد

خداوند اگر کسی را دوست داشته باشد باید به چنین کسی عشق ورزید چرا که منشأ زیبایی و عظمت (خداوند) اگر کسی را دوست ندارد به حقیقت، ایشان (پیامبر اکرم ﷺ) دوست داشتنی خواهند بود وجود مبارک پیامبر گرامی اسلام ﷺ رحمتی از جانب پروردگار برای بندگان خاص خدا می باشد پس برای جذب محبت حضرت محمد ﷺ در قلب خود باید جزء بندگان خاص خدا شد و با این محبت همان رحیم بودن پروردگار برای بندگان خاص خود می باشد

بارالها در این فکرم که چگونه می شود به پیامبر گرامی اسلام ﷺ که جلوه‌ای از زیبایی و خوبی‌های توست، بی اعتنا و بی توجه بود و خدایی ناکرده دشمن این بزرگوار شد؟

دو علت ممکن است: حسادت و جهالت

بزرگ‌ترین حسادت کننده که شیطان است

بزرگ‌ترین حامی و دوست جاهل و نادان نیز باز شیطان است

پس چه راحت می توان مسیر بین روشنایی و تاریکی را تشخیص داد

اگر محبت پیامبر گرامی اسلام ﷺ در دلت نهفته است که خوشا

به حالت و فقط مواظب باش که این محبت را با چیز دیگری عوض نکنی

اگر محبت پیامبر گرامی اسلام ﷺ در دلت وجود ندارد باید ببینی از حسودانی یا از جاهلان که اگر از حسودانی که خدا بهت رحم کند و اگر از جاهلانی که فرصت‌های آینده را دریاب که از تاریکی شیطان رها یابی

بارالها بر محمد ﷺ و آل محمد ﷺ درود بفرست و شکر و حمد ما را به خاطر این نعمت‌های بزرگ قبول فرما

عنوان ۴۷:

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ (النمل/۱۱)

مگر کسی که ستم کند؛ سپس بدی را به نیکی تبدیل نماید، که (توبه او را می‌پذیرم، و) من غفور و رحیمم

بحث در مورد عنوان ۴۷:

خداوند رحیم بودن خود را شامل بندگانی می‌کند که آنها را ببخشد و زمانی بندگانش را می‌بخشد که آنان توبه کنند و چه زمانی بنده گنه کار توبه می‌کند؟ زمانی که از درون متحول و نسبت به گناه خود احساس شرم کند و برای جبران بدی و گناهش اقدام کند و اگر ستمی روا داشته نسبت به جبران حقوق دیگران نهایت تلاش خود را به کار گیرد

پس فاصله‌ی بنده تا شامل شدن رحمت پروردگار، خواستن انسان با اختیار آزاد برای رسیدن به رضایت پروردگار
این ما هستیم که انتخاب می‌کنیم چه باشیم و که باشیم

عنوان ۴۸:

سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ (یس/۵۸)

بر آنها سلام (و درود الهی) است؛ این سخنی است از سوی پروردگاری مهربان

بحث در مورد عنوان ۴۸:

خداوند رحیم سلام و درود می‌فرستد به بندگان خاص خود و رحیم بودن خود را شامل آنان می‌کند

خوشا به حال بندگان خاص خدا که محبت به پروردگار در ذره ذره وجود خود لمس می‌کنند و چه ارزش و لذتی بالاتر از این است

ذره ذره وجود بندگان خاص خداوند سلام و درود از جانب خداست و در این لحظه است که هر عضو از بدن در شوق و محبت پروردگار آرام نمی‌گیرند و مدام جواب سلام پروردگار را می‌دهند

سلام و درود خداوند به بندگان خاص خود نشانه‌ی رحیم بودن اوست

این سلام و درود یعنی توجه ویژه از جانب پروردگاری که نهایت زیبایی و عظمت است و خوشا به حال این بندگان

بارالها، حتی اگر به مرتبه‌ای نرسیم که سلام و درود تو را لمس کنیم ولی می‌بینیم که به بندگان خاص خود چه ارزش و مقامی می‌دهی و چگونه آنان را دوست داری و این نیز لذت بخش است

عنوان ۴۹:

تُزَلَّاهُ مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ (فصلت/۳۲)

این‌ها وسیله پذیرایی از سوی خداوند غفور و رحیم است

بحث در مورد عنوان ۴۹:

خداوندی که غفور است یعنی خداوندی که بسیار می‌بخشد بسیار و بسیار می‌بخشد و اما به چه علت؟

چون خداوند ما را بسیار دوست دارد و به این علت ما را تربیت و هدایت می‌کند

اگر پروردگار ما را می‌بخشد پس باید امید داشته باشیم که می‌توانیم اصلاح و رو به تعالی حرکت کنیم

فرصت‌ها را از دست ندهیم و این بخشیدن‌های بی اندازه پروردگار را که نشانه‌ی دوست داشتن ماست را بی پاسخ نگذاریم

پروردگار ما را می‌بخشد تا به ما فرصت دهد که جزء بندگان خاص او شویم که در این صورت رحیم بودن او را خواهیم دید هر چند که رحمانیت او را که برگستره‌ی عموم موجودات است را درک نکرده‌ایم چه برسد به رحیم بودنش

"الرحيم" در آیات الهی ۱۲۵

لازمه‌ی شناخت خدا و کلید شناخت پروردگار، شناخت رحمانیت اوست اگر توانستیم رحمانیت خداوند را درک کنیم حتی در حد کم، می‌توانیم امید داشته باشیم که رحیم بودنش را خواهیم دید
ما در آغاز هر کاری می‌گوییم (بسم الله الرحمن الرحيم)
یعنی قبل از آغاز هر کاری باید بدانیم که خداوند رحمان و رحیم است

دانستن الرحمن الرحيم یعنی سرآغاز ورود نور الهی در دل انسان و آغاز لمس زیبایی و آرامش حقیقی که قابل مقایسه با هیچ لذت مادی نیست

بارالها اگر در دایره جهان هستی نقطه‌ای آغاز و پایان باشد، آن نقطه رحمان و رحیم بودن توست

عنوان ۵۰:

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
(الحجرات/۵)

اگر آنها صبر می‌کردند تا خود به سراغشان آیی، برای آنان بهتر بود؛ و خداوند آمرزنده و رحیم است

بحث در مورد عنوان ۵۰:

پاداش صبر و بنده‌ی صبور، رحیم بودن خداوند است
صبر در نزد پروردگار بسیار ارزشمند است و بنده‌ی صبور را جزء

بندگان خاص قرار داده و رحیم بودن خود را شامل آنها می کند

صبر مؤمن یعنی امید و اعتماد به خدا

اگر بنده ای صبر می کند یعنی به خدای خود ایمان قلبی دارد و چنین بنده ای جزء بندگان خاص خداوند است و رحیم بودن پروردگار شامل آنان می شود

عنوان ۵۱:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيَحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ (الحجرات/۱۲)

ای کسانی که ایمان آورده اید! از بسیاری از گمانها پرهیزید، چرا که بعضی از گمانها گناه است؛ و هرگز (در کار دیگران) تجسس نکنید؛ و هیچ یک از شما دیگری را غیبت نکند، آیا کسی از شما دوست دارد که گوشت برادر مرده خود را بخورد؟! (به یقین) همه شما از این امر کراهت دارید؛ تقوای الهی پیشه کنید که خداوند توبه پذیر و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۵۱:

کسانی که به خداوند ایمان می آورند و تا تقوای الهی پیش می روند، رحیم بودن خداوند شامل آنان می گردد و حال برای رسیدن به این ارزش باید از بعضی گمانهای گناه آلود و تجسس در کار دیگران و غیبت

دوری کنند

و حال اگر نیز به گناهی آلوده شد، توبه کند و خداوند به کرات می‌فرماید که توبه پذیر هستند و این بخشش و توبه پذیر بودن خداوند نیز نشانه‌ای از رحیم بودن خداوند می‌باشد

خداوند مهربان، بدی‌ها را در کتابش به ما بندگان گوشزد می‌کنند و پاداشی برای انجام ندادن و ترک کردن آن تعیین می‌کنند و در صورت انجام دادن آن بدی‌ها باز ما را می‌بخشد تا تربیت و هدایت شویم

این کارها برای چیست؟

آیا خداوند به هدایت شدن ما نیاز دارد؟ خیر

آیا می‌توان گفت که این کارها همه به خاطر دوست داشتن ماست؟ بله

پس به چه علتی خدای خود را دوست نداشته باشیم و به جایش شیطان و دیگر بدی‌ها و زشتی‌ها را دوست داشته باشیم در حالی که هدفی جزء به تباهی و نابودی کشاندن ما ندارند

عنوان ۵۲:

قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِثْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ رَحِيمٌ (الحجرات/ ۱۴)

عرب‌های بادیه‌نشین گفتند: «ایمان آورده‌ایم» بگو: «شما ایمان نیاورده‌اید، ولی بگویید اسلام آورده‌ایم، اما هنوز ایمان وارد قلب شما

نشده است! و اگر از خدا و رسولش اطاعت کنید، چیزی از پاداش کارهای شما را فروگذار نمی کند، خداوند، آمرزنده مهربان است

بحث در مورد عنوان ۵۲:

اطاعت از خداوند و رسول گرامیش نشانه‌ای از شامل شدن رحمت خداوند می باشد

اگر می خواهیم رحیم بودن خداوند شامل حال ما شود باید از خدا و رسولش اطاعت کنیم

ما بندگان هر چه باشیم با تربیت و گذر زمان به تکامل می رسیم پس هر حرفی و عملی که انجام می دهیم در گذر زمان امکان خطا و ایراد وجود دارد و این حقیقت ما انسانهاست ولی رسول گرامی خدا معصوم بوده و به لطف خداوند هر سخن و عملی که انجام می دهند عاری از اشتباه و ایراد است

پس هر سخن و نوشته‌ای که من و امثال من می نویسیم هیچ تضمینی بر صحت آن وجود ندارد و فقط نشان دهنده‌ی نتیجه‌ی تحقیقات ما تا این لحظه می باشد ولی سخن قرآن و پیامبر اسلام ﷺ دلیل و تضمین صحت و راهنمای ما بندگان می باشد و نباید این اصل را فراموش کرد

حال اگر خداوند می فرمایند که از رسولش اطاعت کنید به خاطر این است که ما به گمراهی نرویم در غیر اینصورت نه خداوند و نه پیامبرش به اطاعت ما نیازی ندارند

پس اطاعت از پیامبر گرامی اسلام ﷺ عین اطاعت از خداوند است

عنوان ۵۳:

هُوَ الَّذِي يَنْزِلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ (الحديد/۹)

او کسی است که آیات روشنی بر بنده اش [= محمد] نازل می کند تا شما را از تاریکیها به سوی نور برد؛ و خداوند نسبت به شما مهربان و رحیم است

بحث در مورد عنوان ۵۳:

قرآن کریم و وجود مبارک پیامبر اسلام ﷺ از نشانه‌های رحیم بودن خداوند می باشد و کسانی که جزء بندگان خاص خداوند می باشند از قرآن و وجود مبارک پیامبر اسلام ﷺ در جهت تربیت صحیح و تکامل و رسیدن به حقیقت جهان هستی استفاده می کنند تا کورکورانه به گمراهی و تاریکی قدم نگذارند و خداوند بندگان خاص خود را بسیار دوست دارد که چنین نعماتی را برای آنها فراهم می کند تا دقایق عمر خود را به تباهی سپری نکنند و به نور الهی نزدیکتر شوند

انسان نباید به نعمتهای خداوند بی اعتنا بوده و خدایی ناکرده باعث آزرده خاطری آنان شود از این رو همواره از خداوند رحیم می خواهیم که ما را ببخشد و اگر خدایی ناکرده از روی نادانی باعث ناراحتی این بزرگواران شده ایم به خاطر محبتی که به ایشان (پیامبر گرامی اسلام)

داریم ما را ببخشد که اگر بخشش خداوند رحیم نباشد امید برای ادامه زندگی بسیار دشوار است

محبت و اعتماد به قرآن و حضرت محمد ﷺ، نصیب هر بنده‌ای نمی‌شود چون نشانه‌های رحیم بودن خداوند می‌باشند و قابل درک است که این محبت شامل همه‌ی افراد نمی‌شود پس تلاش خود را می‌کنیم که از بندگان خاص خدا باشیم تا بندگان عام

بارالها ما را اول از هر کاری ببخش و محبت خود و حضرت محمد ﷺ و اولیا الله را در دل ما روز به روز افزوتر کن

بارالها این را نیز می‌دانم که اگر بخشی رحیم بودنت را درک نمی‌کنیم پس به خاطر پیامبر گرامی اسلام ﷺ ما را ببخش و رحیم بودنت را شامل حال ما بکن

بارالها امید دارم که نه به خاطر خودمان بلکه به خاطر محبتی که به خودت و پیامبر گرامی اسلام ﷺ

داریم ما را می‌بخشی و این را نیز می‌دانم که ما را دوست داری که اگر چنین نبود محبتی نیز نبود و حال این با خود ماست که سپاسگذار این نعمت باشیم یا نه

عنوان ۵۴:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (الحديد/ ۲۸)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! تقوای الهی پیشه کنید و به رسولش

ایمان بیاورید تا دو سهم از رحمتش به شما ببخشد و برای شما نوری قرار دهد که با آن (در میان مردم و در مسیر زندگی خود) راه بروید و گناهان شما را ببخشد؛ و خداوند غفور و رحیم است

بحث در مورد عنوان ۵۴:

پیامبر گرامی اسلام ﷺ از نشانه‌های رحیم بودن خداوند می‌باشد و بدون شک شناخت ایشان و آگاهی از ارزش و مقام ایشان در نزد خداوند باعث شامل شدن رحمت خداوند بر ما بندگان می‌شود

محبت به پیامبر گرامی اسلام ﷺ امتداد محبت به خداوند می‌باشد پس با محبت پیامبر گرامی اسلام ﷺ می‌توان به نور الهی رسید و این نور حقیقی را در دل احساس کرد و با این نور تاریکی قلب را به روشنایی تبدیل کرد در این صورت است که جزء بندگان خاص خداوند می‌شویم و رحیم بودن خداوند شامل حال ما خواهد شد

به خاطر این نعمت بزرگ (پیامبر گرامی اسلام ﷺ) شاکر خداوند هستیم و از خداوند رحیم می‌خواهیم که محبت خود و پیامبر گرامی اسلام ﷺ و در امتداد آن محبت اولیا الله را در دل ما روز به روز بیشتر و ما را از تاریکی و جهالت دور سازد

خداوند در کتاب خود ارزش و مقام پیامبر گرامی اسلام ﷺ را به کرات بیان فرموده‌اند و حال این وظیفه‌ی ماست که قدر این نعمت ویژه‌ی الهی را بدانیم و خود را به سرچشمه خوبی‌ها وصل نموده و زیبایی‌های حقیقی و نور الهی را در قلب خود روشن سازیم

۱۳۲ "الرحیم" در آیات الهی

پس به یاد داشته باشیم که پیامبر گرامی اسلام ﷺ نشانه‌ی رحیم بودن خداوند است پس بندگان خاص خداوند ارزش و محبت ایشان را در دل احساس می‌کنند

بار الها بر محمد ﷺ و آل محمد درود بفرست و ما را همواره از دوست داران ایشان قرار ده

عنوان ۵۵:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَجَيَّئُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةٌ
ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَظْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (المجادلة/۱۲)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! هنگامی که می‌خواهید با رسول خدا نجوا کنید (و سخنان درگوشی بگویید)، قبل از آن صدقه‌ای (در راه خدا) بدهید؛ این برای شما بهتر و پاکیزه‌تر است و اگر توانایی نداشته باشید، خداوند غفور و رحیم است

بحث در مورد عنوان ۵۵:

خداوند پیامبر اسلام ﷺ را بسیار دوست دارند و ارزش او را خود ارزش گذاری می‌کنند

ما بندگان باید در رابطه با پیامبر اسلام ﷺ و چه بسا در حالت کلی در رابطه با اولیا الله مراقب رفتار و گفتار خود باشیم و بدانیم با چه کسانی ارتباط می‌گیریم

بعضی از ما انسانهای نادان، خدای خود را نمی‌شناسیم و نمی‌دانیم

"الرحيم" در آیات الهی ۱۳۳

چرا خداوند به بعضی افراد و در رأس آنها پیامبر گرامی اسلام ﷺ چنین مقام و مرتبه‌ای داده‌اند و چرا آنقدر این بزرگواران را دوست دارد و حتی بعضی انسانهای نادان، در گفتار و رفتارشان احتیاط نیز نمی‌کنند ولی واقعیت امر این است که چه دوست داشته باشیم و چه دوست نداشته باشیم، پیامبر گرامی اسلام ﷺ و دیگر اولیا الله را خداوند ارزش گذاری کرده‌اند و آداب رفتار با این بزرگواران را نیز به ما گوش زد کرده‌اند و همواره باید جوانب احتیاط را رعایت کنیم تا خدایی ناکرده مورد خشم و غضب پروردگار نشویم

عنوان ۵۶:

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ (الحشر/ ۱۰)

(همچنین) کسانی که بعد از آنها [= بعد از مهاجران و انصار] آمدند و می‌گویند: «پروردگارا! ما و برادرانمان را که در ایمان بر ما پیشی گرفتند بیامرز، و در دل‌هایمان حسد و کینه‌ای نسبت به مؤمنان قرار مده! پروردگارا، تو مهربان و رحیمی

بحث در مورد عنوان ۵۶:

مؤمن خیر خواه دیگران بخصوص مؤمنان دیگر است و همواره به دیگر مؤمنان در جهت نزدیک‌تر شدن به رضای خداوند قدم برمی‌دارند و از دام‌های حسد و کینه به خداوند پناه می‌برند

حسد و کینه قلب انسان را تیره و تاریک می‌کند و راه را برای نفوذ شیطان باز می‌کند و در این صورت است که به جایی می‌رسد که دیگر نمی‌شود به آن انسان گفت

مؤمن از حسد و کینه به دور است و پاداش این دوری رحیم بودن خداوند است

با حسد و کینه نمی‌شود به خدا نزدیک شد و این حسد و کینه آتش افروزترین چیز در دنیا است

انسان باید خیلی مراقب باشد و حسد و کینه را در خود پرورش ندهد شاید حسد و کینه در وجود اکثریت ما باشد ولی شدت و کنترل آن در افراد کاملاً متغیر است و مومنان قاتلان حسد و کینه در خودشان هستند زیرا حسد و کینه حتی اندک‌ش نیز خطرناک است

مومنان پاداش این جنگ بزرگ در مقابل حسد و کینه را با رحیم بودن خداوند دریافت می‌کنند

عنوان ۵۷:

عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (الممتحنة/۷)

امید است خدا میان شما و کسانی از مشرکین که با شما دشمنی کردند (از راه اسلام) پیوند محبت برقرار کند؛ خداوند تواناست و خداوند آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۵۷:

خداوند توانا، آمرزنده و رحیم است
 خداوند تواناست بر هر چیزی و هر کاری ولی در صلح با صفاتش
 خداوند تواناست و چیزهایی را از آینده می بیند که ما نمی بینیم و بر
 حقایقی آگاه است که درکش برای ما سخت است
 خداوند در هر جمله اش و در هر کلمه اش در قرآن با ما سخن
 می گوید و ما را هدایت و تربیت می کند
 پس صحیح ترین عبارات را می توان در قرآن یافت پس قرآن را با دل
 بخوانیم و بفهمیم آنچه را که خدا می خواهد که ما بفهمیم

عنوان ۵۸:

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَاعِنَكَ عَلَى أَنْ لَا يَشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا
 وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ
 وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعَهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
 رَحِيمٌ (الممتحنة/ ۱۲)

ای پیامبر! هنگامی که زنان مؤمن نزد تو آیند و با تو بیعت کنند
 که چیزی را شریک خدا قرار ندهند، دزدی و زنا نکنند، فرزندان خود
 را نکشند، تهمت و افتراپی پیش دست و پای خود نیاورند و در هیچ کار
 شایسته ای مخالفت فرمان تو نکنند، با آنها بیعت کن و برای آنان از
 درگاه خداوند آمرزش بطلب که خداوند آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۵۸:

زنان که مؤمن هستند و برای خدا شریک قرار نمی‌دهند

دزدی نمی‌کنند

زنا نمی‌کنند

فرزندان خود را نمی‌کشند

تهمت و افترا نمی‌زنند

مخالف فرمان تو عمل نمی‌کنند

در این صورت خوشا به حال آنان که رحیم بودن خداوند شامل

حال آنان شده و در زندگی دنیا و آخرت خشنود خواهند شد

بسیاری از ما خوشی و لذت را چیزهایی می‌دانیم که در حقیقت

این لذات فانی و در آینده به ناراحتی و گرفتگی دل منجر می‌شوند پس

این‌ها لذات نیستند و جنبه سرگرمی و گذر زمان را دارند و شاید هم

لحظه‌ای اندکی لبخند

ولی در اصل خوشحالی و لذت چیز دیگری است که هیچ کسی

نمی‌تواند در توصیف و تمجید احساسش کرد

لذت و خوشی واقعی، از جانب خداوند رحیم به بندگان شامل

می‌شود که در گذر زمان و تربیت صحیح و در یک جمله تکامل یافتن

به حرکت به سمت خداوند رحیم، قدم بر می‌دارند پس طبیعی است

که در زمانی که قرآن از بهشت و تکامل انسان و رحمان و رحیم بودنش

سخن می‌گوید، بعضی از ما انسانها توجه و ارزشی به این حقیقت‌ها

"الرحيم" در آیات الهی ۱۳۷

نداشته باشیم زیرا خود بی ارزش هستیم و تا زمانی که ارزشمند نباشیم نمی‌توانیم به ارزش‌های حقیقی دست یابیم

عنوان ۵۹:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ
وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (التغابن/ ۱۴)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! بعضی از همسران و فرزندان دشمنان شما هستند، از آنها بر حذر باشید؛ و اگر عفو کنید و چشم بپوشید و ببخشید، (خدا شما را می‌بخشد)؛ چرا که خداوند بخشنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۵۹:

انسان با ایمان هیچ وقت به خاطر همسر و فرزند، پشت به خدا و دستوراتش نمی‌کند

انسان با ایمان، همسر و فرزند خود را عفو کرده و در تربیت و اصلاح آنها از هیچ کاری دریغ نمی‌کند

حال که چنین باشی رحیم بودن خداوند شامل حال تو می‌شود و این نیز از نشانه‌های رحیم بودن خداوند می‌باشد

خداوند تو را دوست دارد که نمی‌خواهد به خاطر همسر و فرزند، تربیت نا صالح بینی و گمراه شوی و هم همسر و فرزندت را دوست دارد که می‌خواهد نهایت تلاش خود را در اصلاح و تربیتش داشته باشی و آنها را عفو کنی

باید همواره در یاد داشته باشیم که ما بندگان معصوم نیستیم و گنهکار به درگاه خداوند هستیم پس دیگران نیز مثل ما معصوم نیستند و امکان گناه برایشان هست پس باید همواره بر اشتباهات یکدیگر عفو کرده و در جهت اصلاح و تربیت همدیگر کوشا باشیم تا خود نیز در این صورت به تربیت والای الهی نزدیکتر شویم

باید همواره به یاد داشته باشیم که بخشنده بودن بی اندازه خداوند به معنای مجوز انجام گناه نیست بلکه فرصت تربیت یافتن ما در جهت صحیح می باشد فرصتی که محدود است و تضمینی بر ادامه دار بودنش نیست

عنوان ۶۰:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (التحریم/۱)

ای پیامبر! چرا چیزی را که خدا بر تو حلال کرده بخاطر جلب رضایت همسرانت بر خود حرام می کنی؟! و خداوند آمرزنده و رحیم است

بحث در مورد عنوان ۶۰:

در تفسیر نمونه در تفسیر این آیه آورده شده:

سرزنش شدی نسبت به بعضی از همسران پیامبر ﷺ بدون شک مرد بزرگی همچون پیغمبر ﷺ تنها تنها به خودش تعلق ندارد، بلکه به تمام جامعه اسلامی و عالم بشریت متعلق است، بنابراین اگر در داخل خانه

او توطئه‌هایی بر ضد وی، هرچند به ظاهر کوچک و ناچیز، انجام گیرد نباید به سادگی از کنار آن گذشت.

آیه مورد بحث در حقیقت قاطعیتی است از سوی خداوند بزرگ در برابر چنین حادثه‌ای، و برای حفظ حیثیت پیامبرش.

نخست روی سخن را به خود پیامبر ﷺ کرده، می‌گوید (ای پیامبر! چرا چیزی را که خدا بر تو حلال کرده و به خاطر جلب رضایت همسرانت بر خود حرام می‌کنی)؟!

معلوم است که این تحریم، تحریم شرعی نبود، بلکه بطوری که از آیات بعد استفاده می‌شود سوگندی از ناحیه پیامبر ﷺ یاد شده بود و می‌دانیم که قسم خوردن بر ترک بعضی از مباحات گناهی ندارد.

بنابراین جمله (لم تحرم) (چرا بر خود حرام می‌کنی؟) به عنوان عتاب و سرزنش نیست بلکه نوعی دلسوزی و شفقت است.

و در پایان آیه می‌افزاید: و خداوند آمرزنده و رحیم است

این عفو و رحمت نسبت به همسران است که موجبات آن حادثه را فراهم کردند که اگر راستی توبه کنند مشمول آن خواهند بود.

عنوان ۶۱:

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثَيِ اللَّيْلِ وَنُصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يَقْدَرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عِلْمَ أَنْ لَنْ تُحْصَوْهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَىٰ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يَقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاَقْرَأُوا مَا

تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا
لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (المزمل / ۲۰)

پروردگارت می‌داند که تو و گروهی از آنها که با تو هستند نزدیک
دو سوم از شب یا نصف یا ثلث آن را به پا می‌خیزند؛ خداوند شب و
روز را اندازه‌گیری می‌کند؛ او می‌داند که شما نمی‌توانید مقدار آن را
(به دقت) اندازه‌گیری کنید (برای عبادت کردن)، پس شما را بخشید؛
اکنون آنچه برای شما میسر است قرآن بخوانید او می‌داند بزودی
گروهی از شما بیمار می‌شوند، و گروهی دیگر برای به دست آوردن
فضل الهی (و کسب روزی) به سفر می‌روند، و گروهی دیگر در راه
خدا جهاد می‌کنند (و از تلاوت قرآن بازمی‌مانند)، پس به اندازه‌ای که
برای شما ممکن است از آن تلاوت کنید و نماز را بر پا دارید و زکات
بپردازید و به خدا «قرض الحسنه» دهید [= در راه او انفاق نمایید] و
(بدانید) آنچه را از کارهای نیک برای خود از پیش می‌فرستید نزد خدا
به بهترین وجه و بزرگترین پاداش خواهید یافت؛ و از خدا آمرزش بطلبید
که خداوند آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۶۱:

راز و نیاز با خداوند در نیمه‌های شب که مورد توجه خداوند بوده و
بسیار می‌پسندند

یکی از علت‌هایش این است که در نیمه‌های شب کسی جز خدا
ناظر بر راز و نیاز و نماز خواندن تو نیست پس اخلاص در عمل بسیار زیاد

است

خداوند در کتاب آسمانی خود و برترین کتاب در جهان هستی، آنچه برای ما بندگان نیاز است به وضوح بیان نموده‌اند پس قبول کنیم که علت انحراف و گمراهی ما، همین عدم ارتباط با قرآن می‌باشد

رحمانیت خداوند، عام است و گستره‌ی رحمانیت فراگیر و وسعتش برای عموم است ولی رحیم بودن خداوند، خاص است و دامنه‌اش افراد خاص و بندگان خاص می‌باشد

کسانی که با قرآن ارتباط برقرار می‌کنند و به وسیله‌ی قرآن با خداوند صحبت می‌کنند

کسانی که نماز می‌خوانند و ارتباط خود را با خدا قطع نمی‌کنند

کسانی که نماز شب می‌خوانند و اخلاص در عمل را می‌پسندند

کسانی که در راه خدا جهاد می‌کنند یا به خاطر کسب روزی حلال بشدت تلاش می‌کنند

کسانی که زکات می‌دهند

کسانی که در راه خدا اتفاق می‌کنند و از درد و ناراحتی هم نوع خود بی تفاوت رد نمی‌شوند

و ...

به قطع یقین عمل به گفته‌های خداوند در قرآن باعث شامل گشتن به رحیم بودن خداوند می‌شود

خوشا به حال کسانی که رحیم بودن خداوند شامل حال آنان

می شود زیرا این افراد صحیح ترین تربیت را از جانب پروردگار دیده اند
و لذت واقعی و بی انتهای را چشیده و می چشند که برای دیگران غیر
قالب توصیف است

فصل سوم:

آیاتی را مورد توجه قرار می دهیم که نام مبارک (رحیما) در
آنها آورده شده است

در آیات زیر نام مبارک (رحیما) آورده شده است:

عنوان ۱:

وَاللَّذَانِ يَأْتِيَانِيهَا مِنْكُمْ فَأَذُوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرَضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا (النساء/ ۱۶)

و از میان شما، آن مردان و زنانی که (همسر ندارند، و) مرتکب آن کار (زشت) می شوند، آن‌ها را آزار دهید (و حد بر آنان جاری نمایید)! و اگر توبه کنند، و (خود را) اصلاح نمایند، (و به جبران گذشته بپردازند)، از آنها درگذرید! زیرا خداوند، توبه‌پذیر و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۱:

انجام گناه (چه کوچک و چه بزرگ) و پذیرش توبه از سوی پروردگار اگر عمل زشت و ناپسندی رخ می‌دهد هر کسی که وجدان بیدار دارد نوعی ناراحتی و عصبانیت در دل خود احساس می‌کند این وجدان همان تذکر اولیه از سوی پروردگار است که خود را در برابر گناهان دیگران بسنجیم و بدانیم که وجدانمان در چه حد باقی مانده است

در مقابل خدایی را می‌بینیم که نهایت زیبایی و خوبی و منشأ نور الهی می‌باشد پس بیش از همه‌ی ما خداوند از کار گناه ما عصبانی و خشمگین هستند

با این حال خداوند بنده‌ی گناهکار خود را رها نمی‌کند و به او فرصت می‌دهد تا از گناه خود توبه کرده و تربیت و هدایت شود و این همان دوست داشتن خداوند است

در پایان آیه اشاره به مساله توبه و عفو و بخشش از این گونه گناهکاران کرده و می‌فرماید: ((اگر آنها به راستی توبه کنند و خود را اصلاح نمایند و به جبران گذشته بپردازند، از مجازات آنها صرف نظر کنید، زیرا خداوند توبه پذیر و مهربان است))

هرگز نباید افرادی را که توبه کرده‌اند در برابر گناهان سابق مورد ملامت قرار داد

عنوان ۲:

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمْ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِكُمُ اللَّاتِي فِي جُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا (النساء/ ۲۳)

حرام شده است بر شما، مادرانتان، و دختران، و خواهران، و عمه‌ها،

"الرحيم" در آیات الهی ۱۴۷

و خاله‌ها، و دختران برادر، و دختران خواهر شما، و مادرانی که شما را شیر داده‌اند، و خواهران رضاعی شما، و مادران همسرانتان، و دختران همسران که در دامن شما پرورش یافته‌اند از همسرانی که با آنها آمیزش جنسی داشته‌اید - و چنانچه با آنها آمیزش جنسی نداشته‌اید، (دختران آنها) برای شما مانعی ندارد - و (همچنین) همسرهای پسرانتان که از نسل شما هستند (-نه پسرخوانده‌ها-) و (نیز حرام است بر شما) جمع میان دو خواهر کنید؛ مگر آنچه در گذشته واقع شده؛ چرا که خداوند، آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۲:

به یقین هر چه خدا مقرر کرده‌اند، بهترین اعمال و به صلاح خود ماست و این نشانه‌ای از رحیم بودن پروردگار می‌باشد

عنوان ۳:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا (النساء/ ۲۹)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! اموال یکدیگر را به باطل (و از طرق نامشروع) نخورید مگر اینکه تجارتی با رضایت شما انجام گیرد. و خودکشی نکنید! خداوند نسبت به شما مهربان است

تعیین حد و حدود تجارت و معاملات از طرف خداوند یا حلال و حرام در معاملات، همگی تربیت انسانها و سوق دادن آنها به رشد و

تکامل و رفاه اجتماعی می‌باشد و در نتیجه رعایت حد و حدود و ناظر دانستن خداوند در معاملات و تجارت، باعث پیشرفت جامعه و تضمین سلامت جامعه می‌باشد

پس اگر در جامعه‌ای دستورات خداوند ملاک معاملات و خرید و فروش‌ها باشد جامعه به سمت رفاه و آرامش پیش خواهد رفت که در اینگونه جوامع می‌توان به رشد و تعالی و آرامش رسید در غیر اینصورت یعنی رعایت نکردن دستورات خداوند در معاملات و خرید و فروش‌ها، نتیجه‌ی نامطلوب و عدم رضایت خداوند را در پی خواهد داشت

در نتیجه باید به فکر انسانهای فقیر نیز بود که اعمال و رفتار ما در امور معاملات و تجارت باعث نابودی افراد فقیر نشود

تعی حد و حدود در هر چیزی و بخصوص در معاملات و خرید و فروش و تجارت نشانه‌ای از رحیم بودن خداوند است زیرا که خداوند حامی پاکان و خوبان می‌باشد حال فقر باشند یا ثروتمند

عنوان ۴:

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا (النساء/۶۴)

ما هیچ پیامبری را نفرستادیم مگر برای این که به فرمان خدا، از وی اطاعت شود. و اگر این مخالفان، هنگامی که به خود ستم می‌کردند (و فرمانهای خدا را زیر پا می‌گذاشتند)، به نزد تو می‌آمدند؛ و از خدا

طلب آمرزش می کردند؛ و پیامبر هم برای آنها استغفار می کرد؛ خدا را توبه پذیر و مهربان می یافتند

بحث در مورد عنوان ۴:

تمامی پیامبران الهی به فرمان الهی جهت تربیت و هدایت بندگان فرستاده شده اند که این نشانه ای از رحیم بودن خداوند می باشد

حال اگر پیامبران الهی را مورد احترام قرار داده و از آموزه هایشان در جهت رشد و تعالی خود استفاده کنیم به قطع یقین به هدف و غایت هستی و رضای الهی خواهیم رسید در غیر این صورت هر گونه توجیح و انحرافی باعث نابودی خودمان و خشم پروردگار خواهد شد مگر اینکه توبه کنیم و به مسیر نور الهی باز گردیم

نکته ی دیگر اینکه پیامبران الهی نه تنها مسیر الهی را نشان می دهند بلکه وجود مبارکشان در درخواست استغفار برای بندگان نشان از مقام والای آنان نزد پروردگار می باشد

بار دیگر توبه پذیر بودن خداوند نشانه ای از رحیم بودن خداوند می باشد

عنوان ۵:

دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (النساء/ ۹۶)

درجات (مهمی) از ناحیه خداوند، و آمرزش و رحمت (نصیب آنان می گردد)؛ و (اگر لغزشهایی داشته اند)، خداوند آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۵:

ارزش و مقام و درجات حقیقی انسانها را خداوند تعیین می کنند این ارزش گذاری از طرف خداوند نشانه ای از رحمت و رحیم بودن خداوند می باشد

هر انسانی اگر به دنبال کسب رضایت مخلوق و انسانهای دیگر باشد شاید به مقام و درجه در دنیا دست یابد ولی هیچ ارزشی در نزد خداوند و آخرت بدون انتها نخواهد داشت

این دنیا جایگاه کوتاه فکران است و کسانی که نمی توانند درک کنند که وسعت آخرت و بی انتها بودن آخرت یعنی چه

پس قابل درک کردن است که خداوند بنده ای را دوست دارد در این دنیای بسیار محدود و گذرا سخت می گیرد تا تربیت و هدایت شود

پس قابل درک کردن است که چرا شیطان و اسبابش اینقدر دنیا را شیرین و لذات زود گذر را با اهمیت جلوه می کنند

به این خاطر است که خداوند ارزش بنده ای خود را در آخرت بی انتها می دهد و آخرت است که ارزش و درجه ای بنده مهم است

در دنیا فرد برای رفاه خود در زمان پیری، سالیان دراز مشقت و دشواری را تحمل می کند خوب است و کار خوبی می کند ولی مگر زمان پیری چند سال است؟

حال چرا پس برای آخرت بی انتهای خود زحمت و تلاش نمی کنیم؟

چرا نمی فهمیم که علت اینکه خداوند این همه ما را می بخشد و

فرصت می‌دهد برای چیست؟

خدایا به خاطر داده‌ها و نداده‌هایت شکر می‌کنیم و همه ما آخرت خود را به تو توکل می‌کنیم که این عمل از اهمیت فراوانی برخوردار است

بارالها تو را به خاطر رحیم بودن شکر می‌کنیم که اگر نبودی

عنوان ۶:

وَمَنْ يَهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاعِمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (النساء/ ۱۰۰)

کسی که در راه خدا هجرت کند، جاهای امن فراوان و گسترده‌ای در زمین می‌یابد. و هر کس بعنوان مهاجرت به سوی خدا و پیامبر او، از خانه خود بیرون رود، سپس مرگش فرا رسد، پاداش او بر خداست؛ و خداوند، آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۶:

هر کاری که به نیت و هدف کسب رضایت خداوند باشد، خداوند حامی و همراه او خواهد بود و این نیز نشانه‌ای از رحیم بودن پروردگار می‌باشد

انسان نباید تسلیم مشکلات شود و راکد بماند و همواره باید نهایت تلاش خود را برای رفع مشکلات و پیشرفت خود انجام دهد و نیت و

توکلش به خدا باشد در این صورت خداوند نیز همراه او خواهد بود به این شرط که بفهمد خدایش نیز موافق کاری است که او می‌خواهد انجام دهد یا نه

خداوند هیچ گاه بنده‌ی خود را به حال خود رها نمی‌کند بخصوص بندگان خاصی که به او توکل می‌کنند و همواره خدا را ناظر بر اعمالشان می‌دانند

عنوان ۷:

وَاسْتَغْفِرِ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا (النساء/۱۰۶)

و از خداوند، طلب آمرزش نما! که خداوند، آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۷:

خداوند به ما آموزش می‌دهد و خود را به ما می‌شناساند و به بنده‌اش می‌فهماند که چقدر بنده‌اش را دوست دارد بخصوص بندگان خاصش را

انسان همواره باید از خدایش طلب بخشش نماید زیرا این عملش حالتی در درونش ایجاد می‌کند که خدایی مهربان و بخشنده و رحیم ناظر بر اعمال و رفتارش می‌باشد

بنده‌ای که از خدایش مغفرت نمی‌خواهد به قطع یا به خدایش توجهی ندارد یا دچار مشکل عقلی و روانی است

هر انسان عاقلی می‌داند که مایه‌ی حرکت و آرامش انسان، امیدی

"الرحيم" در آیات الهی ۱۵۳

است که به خدایش دارد حال اگر طلب مغفرتی نباشد به چه امیدی به سمت آینده‌ی خود در حرکت است

طلب مغفرت از خداوند رحیم یعنی امید به بخشش خدا و دوست داشتن خدا، چرا که بخشش خدا یعنی چراغ سبزی از طرف خداوند برای حرکت به سمت آینده و در نهایت رسیدن به معبودی رحیم و دوست دار بنده‌اش

عنوان ۸:

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا
(النساء / ۱۱۰)

کسی که کار بدی انجام دهد یا به خود ستم کند، سپس از خداوند طلب آمرزش نماید، خدا را آمرزنده و مهربان خواهد یافت

بحث در مورد عنوان ۸:

هرکار اشتباه و بدی که انجام می‌دهیم علاوه بر اینکه بر دیگران اثر منفی می‌گذارد، در اصل اثر مستقیم آن گناه و کار اشتباه بر خود ما می‌باشد

از این رو خداوند بارها و بارها توبه پذیر بودن خود را بیان نموده‌اند و این عمل نیز نشانه‌ای از رحیم بودن خداوند می‌باشد

حتی کسانی که به بخشش خدا و غفور بودن او امید چندانی ندارند اگر آنان نیز به خداوند غفور، توبه کنند آنان نیز خداوند را آمرزنده و

رحیم خواهند یافت و رحیم بودن خداوند نیز شامل آنان می‌گردد

عنوان ۹:

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَدْرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا (النساء/۱۲۹)

شما هرگز نمی‌توانید (از نظر محبت قلبی) در میان زنان، عدالت برقرار کنید، هر چند کوشش نمایید! ولی تمایل خود را بکلی متوجه یک طرف نسازید که دیگری را بصورت زنی که شوهرش را از دست داده درآورید! و اگر راه صلاح و پرهیزگاری پیش گیرید، خداوند آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۹:

خداوند آن چنان با زبان ساده و روشن با بندگان خود صحبت می‌کنند به مانند دوست دلسوز

خداوند به روشنی و به زبان ساده می‌فرمایند که ایجاد عدالت در بین زنان بسیار دشوار و کار هر کسی نیست از این رو باید انسان به فرموده قرآن، نهایت تلاش خود را در برقراری عدالت در بین زنان انجام دهد و راه صلاح و پرهیزگاری را طی کند

حال خداوندی را می‌پرستیم که در بین همه موجودات و علت و معلول‌ها و هر چیزی که فراتر از عقل بشری است، عدالت را رعایت کرده و حقی را ناحق نمی‌کنند

عنوان ۱۰:

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يَفْرُقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجُورُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (النساء/ ۱۵۲)

(ولی) کسانی که به خدا و رسولان او ایمان آورده، و میان احدی از آنها فرق نمی گذارند، پاداششان را خواهد داد؛ خداوند، آمرزنده و مهربان است

بحث در مورد عنوان ۱۰:

در تفسیر تنونه در تفسیر این آیه آمده است:

در این آیه به وضع مومنان و سرموشت آنها اشاره کرده و می گوید: (کسانی که ایمان به خدا و همه ی پیامبران او آورده اند و در میان هیچ یک از آنها تفرقه نینداختند) (و با این کار، تسلیم و اخلاص خود در برابر حق، و مبارزه با هرگونه تعصب نابه جا را اثبات نمودند) به زودی خداوند پاداش های آنها را به آنها خواهد داد.

و در پایان آیه به این مطلب اشاره می شود که اگر این دسته از مومنان در گذشته مرتکب چنان تعصب ها و تفرقه ها و گناهان دیگر شدند اگر ایمان خود را خالص کرده و به سوی خدا باز گردند خداوند آنها را می بخشد.

عنوان ۱۱:

رَبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا (الإسراء/ ۶۶)

پروردگارتان کسی است که کشتی را در دریا برای شما به حرکت درمی آورد، تا از نعمت او بهره مند شوید؛ او نسبت به شما مهربان است

بحث در مورد عنوان ۱۱:

پروردگار مهربان، هر نعمت و هر چیزی که آفریده اند برای این است که بندگان بتوانند از آنها بهره مند شده و رشد و تکامل یابند و به سمت رضای الهی پیش بروند

هر نعمتی که خدا به ما عنایت می کند بابت تربیت یافتن ماست و لا غیر پس نباید از نعمتهای خدا در جهت خشنود کردن نفس اماره و شیاطین استفاده کنیم و خدایی نکرده این نعمتهای الهی، تبدیل به وسیله ی رسوایی و منحرف شدن ما بشوند

هر نعمتی که خداوند در اختیار ما بندگان قرار داده اند بابت تربیت یافتن ماست و این نشانه ای از رحمت و رحیم بودن خداوند می باشد

عنوان ۱۲:

قُلْ أَنزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا
(الفرقان/۶)

بگو: «کسی آن را نازل کرده که اسرار آسمانها و زمین را می داند؛ او (همیشه) آمرزنده و مهربان بوده است

بحث در مورد عنوان ۱۲:

کتاب مقدس قرآن نشانه ی رحیم بودن خداوند می باشد و از آنجایی که

رحیم بودن خداوند بر بندگان خاص خداوند منظور می‌گردد در نتیجه قرآن نشانه‌ی رحیم بودن خداوند است بخصوص برای بندگان خاص خداوند لازم به ذکر است که کتاب مقدس قرآن جزء نشانه‌های رحمانیت خداوند نیز می‌باشد در نتیجه اگر بر رحیم بودن نیز نشانه است می‌تواند نشان دهنده‌ی مراتب قرآن باشد که برای عموم بندگان و بخصوص بندگان خاص فراهم گشته تا هر کدام از بندگان با توجه به مقام و ایمان و منزلتشان بتوانند از قرآن بهره مند شوند

قرآن کلام خداوند است برای بندگان و خداوند در این آیه می‌فرماید که کسی قرآن را نازل کرده که اسرار آسمانها و زمین را می‌داند پس می‌توان نتیجه گرفت که هر چیزی که در قرآن بیان شده است بدون کوچکترین اشتباه و فرضیه بافی می‌باشد

ثانیاً می‌توان اینگونه نیز بیان کرد که اسرار آسمانها و زمین نیز در قرآن می‌باشد ولی قرآن معجزه‌ی پیامبر گرامی اسلام ﷺ و کلام خداوند است می‌باشد هر کسی اجازه استفاده کردن از هر چیزی از قرآن را ندارد و قرآن به شعور انسانها احترام گذاشته و با هر کسی به اندازه ارزش و شعورش با او صحبت می‌کند

ثالثاً خداوند بار دیگر آمرزنده و غفور بودن خود را بیان می‌کنند و می‌فرمایند که می‌بخشند آنانی را که مستحق بخششند

بارالها می‌دانیم که قرآن از ارزشمندترین چیزها نزد توست و از تو ممنونیم که قرآن را جهت تربیت و رشد و هدایت ما نازل کرده‌ای و راهنمایی چون پیامبر اسلام ﷺ و اهل بیت را برای کمک به فهم قرآن

برایمان نعمت نهادی و رحیم بودن خود را نشان دادی

عنوان ۱۳:

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدُلُّ اللَّهُ سَبِيلَهُمْ
حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (الفرقان / ۷۰)

مگر کسانی که توبه کنند و ایمان آورند و عمل صالح انجام دهند،
که خداوند گناهان آنان را به حسنات مبدل می کند؛ و خداوند همواره
آمرزنده و مهربان بوده است

بحث در مورد عنوان ۱۳:

خداوند هیچ وقت راه بازگشت گناهکاران را نمی بندد و همواره آنان
را دعوت به روشنائی و توبه کردن می کند و هیچ چیزی نمی تواند دلیل
این کار باشد جز دوست داشتن خداوند که چقدر بنده اش را دوست
دارد و اگر انسان فقط بتواند این را درک کند برایش کافیت

بنده ای که توبه می کند یعنی به خدایش ایمان می آورد و جهت
خشنود کردن خدا و کسب رضایت او اعمال صالح انجام می دهد و
خداوند رحیم گناهان او را به حسنات مبدل می کند تا پاداش او را با
رحیم بودن خود برآورده نماید

این ها همه نشانه هایی از رحیم بودن خداوند می باشند

عنوان ۱۴:

ادْعُهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخوانُكُمْ

فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (الأحزاب/ ۵)

آن‌ها را به نام پدرانشان بخوانید که این کار نزد خدا عادلانه‌تر است؛ و اگر پدرانشان را نمی‌شناسید، آن‌ها برادران دینی و موالی شما هستند؛ اما گناهی بر شما نیست در خطاهایی که از شما سر می‌زند (و بی‌توجه آنها را به نام دیگران صدا می‌زنید)، ولی آنچه را از روی عمد می‌گویید (مورد حساب قرار خواهد داد)؛ و خداوند آمرزنده و رحیم است

بحث در مورد عنوان ۱۴:

خداوند برای هر کاری صحیح‌ترین روش را نشان می‌دهد و بدون شک اجرای آن به نفع انسان‌ها می‌باشد که این نیز از نشانه‌های رحیم بودن خداوند می‌باشد

عنوان ۱۵:

لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا (الأحزاب/ ۲۴)

هدف این است که خداوند صادقان را بخاطر صدقشان پاداش دهد، و منافقان را هرگاه اراده کند عذاب نماید یا (اگر توبه کنند) توبه آنها را بپذیرد؛ چرا که خداوند آمرزنده و رحیم است

بحث در مورد عنوان ۱۵:

اگر صادقان به خاطر صدقشان پاداش داده شوند، منافقان نیز به

خاطر کارشان عذاب داده می‌شوند ولی خداوند بار دیگر رحیم بودن خود را در بخشش توبه کنندگان نشان می‌دهند و می‌فرمایند که منافقان را می‌بخشند اگر توبه کنند

بدون شک هیچ کس و هیچ چیزی را نمی‌توان یافت که به اندازه‌ی خداوند به حال بنده‌اش باشد و نخواهد که او به گمراهی و نابودی پیش رود خدایی که تعداد بخشش‌هایش را نمی‌توان به شمارش آورد می‌بخشد و می‌بخشد و می‌بخشد چون دوستان دارد و تنهایمان نمی‌گذارد

چرا نباید بفهمیم که گناه و بدی و زشتی هدفی جز شرمساری در مقابل خداوند رحیم ندارد

گفتم شرمساری چون در حقیقت چیزی بدتر از شرمساری در مقابل خدایی که اینقدر رحیم است و این همه می‌بخشد و این همه به ما ارزش می‌دهد، نیست

چرا نباید بفهمیم که تا اصلاح و تربیت و هدایت نشویم ما را به جایگاه بهشت و جایگاه خوبان راه نمی‌دهند یا به عبارتی خوب و بد هیچ گاه در کنار هم نمی‌توانند بمانند و احساس رضایت کنند واقعاً اگر نمی‌توانیم در ک کنیم که انتهای بدی تاریکیست چه انتظاری از خود داریم یا می‌خواهیم چه چیزی را درک کنیم؟

عنوان ۱۶:

هُوَ الَّذِي يَصْلَىٰ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ

وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا (الأحزاب/ ۴۳)

او کسی است که بر شما درود و رحمت می‌فرستد، و فرشتگان او (نیز) برای شما تقاضای رحمت می‌کنند تا شما را از ظلمات (جهل و شرک گناه) به سوی نور (ایمان و علم و تقوا) رهنمون گردد؛ او نسبت به مؤمنان همواره مهربان بوده است

بحث در مورد عنوان ۱۶:

خداوند در این آیه نشان می‌دهند که چقدر بندگان خود و بخصوص مومنان را دوست دارند و همواره به بندگان درود و رحمت می‌فرستد و به فرشتگانش دستور داده‌اند که همواره مواظب بندگان باشند و آنان نیز بهترین کار یعنی به بندگان خدا تقاضای رحمت می‌کنند و تمام تلاش خود را می‌کنند تا بندگان بفهمند که راه خوشبختی و راه نجات انسان حرکت او به سمت نور و دوری از ظلمات و تاریکی‌هاست

خداوند توجه ویژه خود را به مومنان نشان می‌دهند و رحیم بودن خود را متوجه مومنان می‌کنند و نشان می‌دهند که چقدر مومنان را دوست دارند و برایشان ارزش می‌گذارند

در تفسیر نور در تفسیر این آیه مبارک:

آری این آیه بشارتی است بزرگ برای همه‌ی سالکان راه حق و به آنها نوید می‌دهد که از جانب معشوق کششی نیرومند است، تا کوشش عاشق بیچاره به جایی برسد! آری! این رحمت خاص خداست که مومنان را از ظلمات اوهام و شهوات و وساوس شیطانی بیرون می‌آورد

و به نور یقین و اطمینان و تسلط بر نفس رهنمون می گردد که اگر رحمت او نبود این راه پر پیچ و خم هرگز پیموده نمی شد

عنوان ۱۷:

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ اللَّاتِي آتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتٍ عَمَّكَ وَبَنَاتٍ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّاتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِن وَهَبْتَ نَفْسَكَ لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (الأحزاب / ۵۰)

ای پیامبر! ما همسران تو را که مهرشان را پرداخته ای برای تو حلال کردیم، و همچنین کنیزانی که از طریق غنایمی که خدا به تو بخشیده است مالک شده ای و دختران عموی تو، و دختران عمه ها، و دختران دایی تو، و دختران خاله ها که با تو مهاجرت کردند (ازدواج با آنها برای تو حلال است) و هرگاه زن با ایمانی خود را به پیامبر ببخشد (و مهری برای خود نخواهد) چنانچه پیامبر بخواهد می تواند او را به همسری برگزیند؛ اما چنین ازدواجی تنها برای تو مجاز است نه دیگر مؤمنان؛ ما می دانیم برای آنان در مورد همسرانشان و کنیزانشان چه حکمی مقرر داشته ایم (و مصلحت آنان چه حکمی را ایجاد می کند)؛ این بخاطر آن است که مشکلی (در ادای رسالت) بر تو نباشد (و از این راه حامیان فزونی فراهم سازی)؛ و خداوند آمرزنده و مهربان است

عنوان ۱۸:

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا
(الأحزاب / ۵۹)

ای پیامبر! به همسران و دخترانت و زنان مؤمنان بگو: «جلبابها» =
روسی‌های بلند] خود را بر خویش فروافکنند، این کار برای اینکه
شناخته شوند و مورد آزار قرار نگیرند بهتر است؛ (و اگر تاکنون خطا و
کوتاهی از آنها سر زده توبه کنند) خداوند همواره آمرزنده رحیم است

بحث در مورد عنوان ۱۸:

در تفسیر نمونه در قسمتی از تفسیر این آیه بیان شده است که:
هدف این است زنان مسلمان در پوشیدن حجاب سهل انگار و بی
اعتنا نباشند مثل بعضی از زنان بی بند و بار که در عین داشتن حجاب
آن چنان بی پروا و لاابالی هستند که غالباً قسمتهایی از بدنهای آنان
نمایان است و همین معنی توجه افراد هرزه را به آنها جلب می‌کند.
و از آنجا که نزول این حکم، جمعی از زنان با ایمان را نسبت به
گذشته پریشان می‌ساخت، در پایان آیه می‌افزاید: ((خداوند همواره
آمرزنده و مهربان است))

هرگاه از شما تاکنون در این امر کوتاهی شده چون بر اثر جهل و
نادانی بوده است خداوند شما را خواهد بخشید، توبه کنید و به سوی او
بازگردید، و وظیفه‌ی عفت و پوشش را به خوبی انجام دهید.

عنوان ۱۹:

لِيَعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (الأحزاب/ ۷۳)

هدف این بود که خداوند مردان و زنان منافق و مردان و زنان مشرک را (از مؤمنان جدا سازد و آنان را) عذاب کند، و خدا رحمت خود را بر مردان و زنان باایمان بفرستد؛ خداوند همواره آمرزنده و رحیم است

بحث در مورد عنوان ۱۹:

خداوند آغاز و نهایت هر زیبایی و خوبی است و هر چه را پسندد خوب و هر چه را نپسندد بد است و هیچ شکی در آن نیست
خداوند منافقان و مشرکان مرد و یا زن را نمی‌پسندد و آنها را عذاب می‌دهد و عذاب خواهد داد

و در مقابل مردان و زنان مؤمن را دوست دارد و رحمت خود را شامل حال می‌کند

حال ما هستیم که انتخاب می‌کنیم که با خدا دوست باشیم یا دشمن
و جز بندگان ابله و نادان، کس دیگری با خداوند عزیز و رحیم دشمنی نمی‌کند

بارالها، نه می‌خواهیم و نه توان دشمنی با تو را داریم
بارالها، اگر نتوانستیم محبت تو را دریابیم و دوستت بداریم لااقل چرا
با تو دشمنی کنیم؟

آیا می‌شود با تو که همه چیز فقط منتظر دستور توست تا بشود هر

آنچه که می‌خواهی شود، دشمنی کرد؟

عنوان ۲۰:

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَكَانَ
اللّٰهُ غَفُورًا رَّحِيمًا (الفتح/۱۴)

مالکیت و حاکمیت آسمانها و زمین از آن خداست؛ هر کس را
بخواهد (و شایسته بداند) می‌بخشد، و هر کس را بخواهد مجازات
می‌کند؛ و خداوند آمرزنده و رحیم است

بحث در مورد عنوان ۲۰:

خداوند رحیم بودن خود را شامل حال مومنان و افراد خاص می‌کند
و می‌بخشدشان

و چون مالک و حاکمیت آسمانها و زمین از آن اوست (خدا)، پس
هر که را بخواهد می‌بخشد و هر که را بخواهد مجازات می‌کند
فقط باید این را دانست که صفات خداوند در کنار یکدیگر یعنی الله

پس هیچ وقت صفتی از خداوند ناقض صفت دیگر نمی‌باشد

پس هر که را ببخشد شایسته‌ی بخشیده شدن است و هر که را
مجازات کند مستحق مجازات شدن است

گاهی اوقات نیز خداوند مجازات می‌کند که شاید تربیت و هدایت
شویم و از بار گناهانمان کم شود ولی بعضی مواقع نیز مورد خشن
خداوند قرار می‌گیریم که این بسیار بد است

از خدا می‌خواهیم که ما را ببخشد و اگر مجازاتی نیز می‌کند
از طرف رحیم بودن او باشد و جنبه‌ی تربیت و هدایت داشته باشد نه
خدایی ناکرده خشم و عذابش

پس خدا را شاکریم از این جهت که هم بخشش و بعضی اوقات
مجازات او از سر محبت و دوست داشتن اوست

خدایا اگر ما را مجازات می‌کنی، به سوی خود هدایت‌مان کن که
هیچ کدام از ما توانایی تحمل خشم و غضب تو را نخواهیم داشت

بارالها تو مالک و حاکم آسمانها و زمینی و هیچ چیز بر تو پوشیده
نیست و توانایی هر کاری را داری پس اگر کاری کرده‌ایم که مستحق
بخشیده شدن از طرف تو نیستیم پس تا زمان باقیست مجازاتمان کن تا
به سوی تو هدایت شده و خدایی ناکرده مورد خشم و عذاب تو نشویم
این‌ها همه از نشانه‌های رحیم بودن خداوند است هم بخشش و هم

مجازات

فصل چهارم:

بررسی صفت‌های مبارک خداوند که همراه رحیم آورده
شده‌اند

در یک نگاه:

عنوان ۱:

الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ (الفاتحة/۳)

(خداوندی که) بخشنده و بخشایشگر است (و رحمت عام و خاصش
همگان را فرا گرفته)

الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

عنوان ۲:

فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ
(البقرة/۳۷)

سپس آدم از پروردگارش کلماتی دریافت داشت؛ (و با آنها توبه کرد).
و خداوند توبه او را پذیرفت؛ چرا که خداوند توبه‌پذیر و مهربان است
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

عنوان ۳:

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجَلَ

فَتَوْبُوا إِلَىٰ بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (البقرة/۵۴)

و زمانی را که موسی به قوم خود گفت: «ای قوم من! شما با انتخاب گوساله (برای پرستش) به خود ستم کردید! پس توبه کنید؛ و به سوی خالق خود باز گردید! و خود را [=یکدیگر را] به قتل برسانید! این کار، برای شما در پیشگاه پروردگارتان بهتر است.» سپس خداوند توبه شما را پذیرفت؛ زیرا که او توبه‌پذیر و رحیم است

التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

عنوان ۴:

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (البقرة/۱۲۸)

پروردگارا! ما را تسلیم فرمان خود قرار ده! و از دودمان ما، امتی که تسلیم فرمانت باشند، به وجود آور! و طرز عبادت‌مان را به ما نشان ده و توبه ما را بپذیر، که تو توبه‌پذیر و مهربانی

التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

عنوان ۵:

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (البقرة/۱۶۰)

مگر آنها که توبه و بازگشت کردند، و (اعمال بد خود را، با اعمال

"الرحيم" در آیات الهی ۱۷۱

نیک،) اصلاح نمودند، (و آنچه را کتمان کرده بودند؛ آشکار ساختند؛)
 من توبه آنها را می پذیرم؛ که من تواب و رحیمم
 التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

عنوان ۶:

وَاللَّهُمَّ إِلَهَ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ (البقرة/۱۶۳)
 و خدای شما، خداوند یگانه‌ای است، که غیر از او معبودی نیست!
 اوست بخشنده و مهربان (و دارای رحمت عام و خاص)
 الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

عنوان ۷:

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ
 هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (التوبة/۱۰۴)
 آیا نمی دانستند که فقط خداوند توبه را از بندگان می پذیرد، و
 صدقات را می گیرد، و خداوند توبه‌پذیر و مهربان است؟
 التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

عنوان ۸:

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ
 وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ
 لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (التوبة/۱۱۸)

(همچنین) آن سه نفر که (از شرکت در جنگ تبوک) تخلف جستند، (و مسلمانان با آنان قطع رابطه نمودند)، تا آن حد که زمین با همه وسعتش بر آنها تنگ شد؛ (حتی) در وجود خویش، جایی برای خود نمی یافتند؛ (در آن هنگام) دانستند پناهگاهی از خدا جز بسوی او نیست؛ سپس خدا رحمتش را شامل حال آنها نمود، (و به آنان توفیق داد) تا توبه کنند؛ خداوند بسیار توبه پذیر و مهربان است

التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

عنوان ۹:

وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَرِدْكَ بَخِيرٌ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يَصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (یونس/ ۱۰۷)

و اگر خداوند، (برای امتحان یا کیفر گناه)، زیانی به تو رساند، هیچ کس جز او آن را برطرف نمی سازد؛ و اگر اراده خیری برای تو کند، هیچ کس مانع فضل او نخواهد شد! آنرا به هر کس از بندگان بخواند می رساند؛ و او غفور و رحیم است

الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

عنوان ۱۰:

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (یوسف/ ۹۸)

گفت: «بزودی برای شما از پروردگار آمرزش می طلبم، که او آمرزنده و مهربان است

الْغُفُورُ الرَّحِيمُ

عنوان ۱۱:

بَنَىٰ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغُفُورُ الرَّحِيمُ (الحجر/ ۴۹)
بندگانم را آگاه کن که من بخشنده مهربانم
الْغُفُورُ الرَّحِيمُ

عنوان ۱۲:

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (الشعراء/ ۹)
و پروردگار تو عزیز و رحیم است
الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

عنوان ۱۳:

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (الشعراء/ ۶۸)
و پروردگارت شکست ناپذیر و مهربان است
الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

عنوان ۱۴:

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (الشعراء/ ۱۰۴)
و پروردگار تو عزیز و رحیم است

الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

عنوان ۱۵:

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهْوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (الشعراء/ ۱۲۲)

و پروردگار تو عزیز و رحیم است

الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

عنوان ۱۶:

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهْوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (الشعراء/ ۱۴۰)

و پروردگار تو عزیز و رحیم است

الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

عنوان ۱۷:

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهْوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (الشعراء/ ۱۵۹)

و پروردگار تو عزیز و رحیم است

الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

عنوان ۱۸:

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهْوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (الشعراء/ ۱۷۵)

و پروردگار تو عزیز و رحیم است

الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

عنوان ۱۹:

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (الشعراء/ ۱۹۱)

و پروردگار تو عزیز و رحیم است

الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

عنوان ۲۰:

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ (الشعراء/ ۲۱۷)

و بر خداوند عزیز و رحیم توکل کن

الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

عنوان ۲۱:

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (النمل/ ۳۰)

این نامه از سلیمان است، و چنین می باشد: به نام خداوند بخشنده

مهربان

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عنوان ۲۲:

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

(القصص/ ۱۶)

۱۷۶ "الرحیم" در آیات الهی

(سپس) عرض کرد: «پروردگارا! من به خویشتن ستم کردم؛ مرا ببخش!» خداوند او را بخشید، که او غفور و رحیم است
 الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

عنوان ۲۳:

بَنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (الروم/۵)
 به سبب یاری خداوند؛ و او هر کس را بخواهد یاری می‌دهد؛ و او صاحب قدرت و رحیم است

الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

عنوان ۲۴:

ذَلِكَ عَالَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (السجده/۶)
 او خداوندی است که از پنهان و آشکار با خبر است، و شکست‌ناپذیر و مهربان است
 الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

عنوان ۲۵:

يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَخْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ (سبأ/۲)
 آنچه در زمین فرومی‌رود و آنچه را از آن برمی‌آید می‌داند، و

"الرحيم" در آیات الهی ۱۷۷

(همچنین) آنچه از آسمان نازل می‌شود و آنچه بر آن بالا می‌رود؛ و او
مهربان و آمرزنده است
الرَّحِيمُ الْعَفُورُ

عنوان ۲۶:

تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ (یس/۵)
این قرآنی است که از سوی خداوند عزیز و رحیم نازل شده است

الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

عنوان ۲۷:

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ
اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ (الزمر/۵۳)
بگو: «ای بندگان من که بر خود اسراف و ستم کرده‌اید! از رحمت
خداوند نومید نشوید که خدا همه گناهان را می‌آمرزد، زیرا او بسیار
آمرزنده و مهربان است
الْعَفُورُ الرَّحِيمُ

عنوان ۲۸:

تَنْزِيلٍ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (فصلت/۲)
این کتابی است که از سوی خداوند رحمان و رحیم نازل شده است

الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

عنوان ۲۹:

تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا إِنْ اللَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ (شوری/۵)

نزدیک است آسمانها (بخاطر نسبت‌های ناروای مشرکان) از بالا
متلاشی شوند و فرشتگان پیوسته تسبیح و حمد پروردگارشان را بجا
می‌آورند و برای کسانی که در زمین هستند استغفار می‌کنند؛ آگاه
باشید خداوند آمرزنده و مهربان است

الْعَفُورُ الرَّحِيمُ

عنوان ۳۰:

إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (الدخان/۴۲)

مگر کسی که خدا او را مورد رحمت قرار داده، چرا که او عزیز و
رحیم است

الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

عنوان ۳۱:

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ
أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ
(الأحقاف/۸)

"الرحيم" در آیات الهی ۱۷۹

بلکه می گویند: «این آیات را بر خدا افترا بسته است!» بگو: «اگر من آن را بدروغ به خدا نسبت داده باشم (لازم است مرا رسوا کند و) شما نمی توانید در برابر خداوند از من دفاع کنید! او کارهایی را که شما در آن وارد می شوید بهتر می داند؛ همین بس که خداوند گواه میان من و شما باشد؛ و او آمرزنده و مهربان است

الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

عنوان ۳۲:

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ (الطور/ ۲۸)

ما از پیش او را می خواندیم (و می پرستیدیم)، که اوست نیکوکار و مهربان

الْبَرُّ الرَّحِيمُ

عنوان ۳۳:

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ (الحشر/ ۲۲)

او خدایی است که معبودی جز او نیست، دانای آشکار و نهان است،

و او رحمان و رحیم است

الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

عنوان ۳۴:

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ

عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعَ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضَيِّعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَّءُوفٌ رَحِيمٌ (البقرة/۱۴۳)

همان گونه (که قبله شما، یک قبله میانه است) شما را نیز، امت میانه‌ای قرار دادیم (در حد اعتدال، میان افراط و تفریط؛) تا بر مردم گواه باشید؛ و پیامبر هم بر شما گواه است. و ما، آن قبله‌ای را که قبلاً بر آن بودی، تنها برای این قرار دادیم که افرادی که از پیامبر پیروی می‌کنند، از آنها که به جاهلیت بازمی‌گردند، مشخص شوند. و مسلماً این حکم، جز بر کسانی که خداوند آنها را هدایت کرده، دشوار بود. (این را نیز بدانید که نمازهای شما در برابر قبله سابق، صحیح بوده است؛) و خدا هرگز ایمان [= نماز] شما را ضایع نمی‌گرداند؛ زیرا خداوند، نسبت به مردم، رحیم و مهربان است

لَرَّءُوفٌ رَحِيمٌ

عنوان ۳۵:

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (البقرة/۱۷۳)

خداوند، تنها (گوشت) مردار، خون، گوشت خوک و آنچه را نام غیر خدا به هنگام ذبح بر آن گفته شود، حرام کرده است. (ولی) آن کس که مجبور شود، در صورتی که ستمگر و متجاوز نباشد، گناهی بر او نیست؛ (و می‌تواند برای حفظ جان خود، در موقع ضرورت، از آن

بخورد؛) خداوند بخشنده و مهربان است

عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ

عنوان ۳۶:

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُّوَصٍّ جَنْفًا أَوْ اِثْمًا فَاصْلَحْ بَيْنَهُمْ فَلَا اِثْمَ عَلَيْهِ اِنَّ اللّٰهَ عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ (البقرة/۱۸۲)

و کسی که از انحراف وصیت کننده (و تمایل یک جانبه او به بعضی ورثه)، یا از گناه او (که مبدا وصیت به کار خلافی کند) بترسد، و میان آنها را اصلاح دهد، گناهی بر او نیست؛ (و مشمول حکم تبدیل وصیت نمی باشد.) خداوند، آمرزنده و مهربان است

عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ

عنوان ۳۷:

فَاِنْ اَتَتْهُمَا فَاِنَّ اللّٰهَ عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ (البقرة/۱۹۲)

و اگر خودداری کردند، خداوند آمرزنده و مهربان است

عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ

عنوان ۳۸:

ثُمَّ اَفِيْضُوا مِنْ حَيْثُ اَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ (البقرة/۱۹۹)

سپس از همان جا که مردم کوچ می کنند، (به سوی سرزمین منی)

کوچ کنید! و از خداوند، آمرزش بطلبید، که خدا آمرزنده مهربان است
 غُفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۳۹:

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ
 رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (البقرة/۲۱۸)

کسانی که ایمان آورده و کسانی که هجرت کرده و در راه خدا جهاد
 نموده‌اند، آن‌ها امید به رحمت پروردگار دارند و خداوند آمرزنده و
 مهربان است

غُفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۴۰:

لِّلَّذِينَ يُؤَلُّونَ مِن نِّسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
 رَحِيمٌ (البقرة/۲۲۶)

کسانی که زنان خود را «ایلاء» می‌نمایند [= سوگند یاد می‌کنند
 که با آنها، آمیزش جنسی ننمایند،] حق دارند چهار ماه انتظار بکشند.
 (و در ضمن این چهار ماه، وضع خود را با همسر خویش، از نظر ادامه
 زندگی یا طلاق، روشن سازند.) اگر (در این فرصت،) بازگشت کنند،
 (چیزی بر آنها نیست؛ زیرا) خداوند، آمرزنده و مهربان است

غُفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۴۱:

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (آل عمران/ ۳۱)

بگو: «اگر خدا را دوست می‌دارید، از من پیروی کنید! تا خدا (نیز) شما را دوست بدارد؛ و گناهانتان را ببخشد؛ و خدا آمرزنده مهربان است

غَفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۴۲:

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (آل عمران/ ۸۹)

مگر کسانی که پس از آن، توبه کنند و اصلاح نمایند؛ (و در مقام جبران گناهان گذشته برآیند، که توبه آنها پذیرفته خواهد شد؛ زیرا خداوند، آمرزنده و بخشنده است

غَفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۴۳:

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (آل عمران/ ۱۲۹)

و آنچه در آسمانها و زمین است، از آن خداست. هر کس را بخواهد (و شایسته بداند)، می‌بخشد؛ و هر کس را بخواهد، مجازات می‌کند؛ و

خداوند آمرزنده مهربان است

عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ

عنوان ۴۴:

وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلاً أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فِتْيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَانْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَحْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِنَ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ (النساء/ ۲۵)

و آنها که توانایی ازدواج با زنان (آزاد) پاکدامن باایمان را ندارند، می‌توانند با زنان پاکدامن از بردگان باایمانی که در اختیار دارید ازدواج کنند -خدا به ایمان شما آگاه‌تر است؛ و همگی اعضای یک پیکرید- آنها را با اجازه صاحبان آنان تزویج نمایید، و مهرشان را به خودشان بدهید؛ به شرط آنکه پاکدامن باشند، نه بطور آشکار مرتکب زنا شوند، و نه دوست پنهانی بگیرند. و در صورتی که «محصنه» باشند و مرتکب عمل منافی عفت شوند، نصف مجازات زنان آزاد را خواهند داشت. این (اجازه ازدواج با کنیزان) برای کسانی از شماست که بترسند (از نظر غریزه جنسی) به زحمت بیفتند؛ و (با این حال نیز) خودداری (از ازدواج با آنان) برای شما بهتر است. و خداوند، آمرزنده و مهربان است

عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ

عنوان ۴۵:

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصَبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكُمْ فَسُقُ الْيَوْمَ يَنْسُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (المائدة/۳)

گوشت مردار، و خون، و گوشت خوک، و حیواناتی که به غیر نام خدا ذبح شوند، و حیوانات خفه شده، و به زجر کشته شده، و آنها که بر اثر پرت شدن از بلندی بمیرند، و آنها که به ضرب شاخ حیوان دیگری مرده باشند، و باقیمانده صید حیوان درنده - مگر آنکه (بموقع به آن حیوان برسید، و) آن را سرببرید - و حیواناتی که روی بتها (یا در برابر آنها) ذبح می شوند، (همه) بر شما حرام شده است؛ و (همچنین) قسمت کردن گوشت حیوان به وسیله چوبه های تیر مخصوص بخت آزمایی؛ تمام این اعمال، فسق و گناه است - امروز، کافران از (زوال) آیین شما، مأیوس شدند؛ بنابر این، از آنها تترسید! و از (مخالفت) من بترسید! امروز، دین شما را کامل کردم؛ و نعمت خود را بر شما تمام نمودم؛ و اسلام را به عنوان آیین (جاودان) شما پذیرفتم - اما آنها که در حال گرسنگی، دستشان به غذای دیگری نرسد، و متمایل به گناه نباشند، (مانعی ندارد که از گوشت های ممنوع بخورند؛) خداوند، آمرزنده و مهربان است

عَفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۴۶:

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ
(المائدة/۳۴)

مگر آنها که پیش از دست یافتن شما بر آنان، توبه کنند؛ پس بدانید (خدا توبه آنها را می پذیرد؛) خداوند آمرزنده و مهربان است
عَفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۴۷:

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ
رَحِيمٌ (المائدة/۳۹)

اما آن کس که پس از ستم کردن، توبه و جبران نماید، خداوند توبه او را می پذیرد؛ (و از این مجازات؛ معاف می شود، زیرا) خداوند، آمرزنده و مهربان است
عَفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۴۸:

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ (المائدة/۷۴)

یا به سوی خدا باز نمی گردند، و از او طلب آمرزش نمی کنند؟ (در حالی که) خداوند آمرزنده مهربان است

عَفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۴۹:

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ (المائدة/ ۹۸)

بدانید خدا دارای مجازات شدید، و (در عین حال) آمرزنده و مهربان است

عَفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۵۰:

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ (الأنعام/ ۵۴)

هرگاه کسانی که به آیات ما ایمان دارند نزد تو آیند، به آنها بگو: «سلام بر شما پروردگارتان، رحمت را بر خود فرض کرده؛ هر کس از شما کار بدی از روی نادانی کند، سپس توبه و اصلاح (و جبران) نماید، (مشمول رحمت خدا می شود چرا که) او آمرزنده مهربان است

عَفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۵۱:

قُلْ لَا أَحَدٌ فِي مَا أَوْحَى إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنزِيرٍ فَإِنَّهُ رَجَسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ عَفُورٌ رَحِيمٌ (الأنعام/ ۱۴۵)

بگو: «در آنچه بر من وحی شده، هیچ غذای حرامی نمی‌یابم؛ بجز اینکه مردار باشد، یا خونی که (از بدن حیوان) بیرون ریخته، یا گوشت خوک - که اینها همه پلیدند - یا حیوانی که به گناه، هنگام سر بردن، نام غیر خدا [= نام بتها] بر آن برده شده است.» اما کسی که مضطر (به خوردن این محرّمات) شود، بی آنکه خواهان لذت باشد و یا زیاده روی کند (گناهی بر او نیست)؛ زیرا پروردگارت، آمرزنده مهربان است

عَفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۵۲:

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَعَفُورٌ رَحِيمٌ (الأنعام/۱۶۵)

و او کسی است که شما را جانشینان (و نمایندگان) خود در زمین ساخت، و درجات بعضی از شما را بالاتر از بعضی دیگر قرار داد، تا شما را به وسیله آنچه در اختیارتان قرار داده بیازماید؛ به یقین پروردگار تو سریع العقاب و آمرزنده مهربان است. (کیفر کسانی را که از بوته امتحان نادرست درآیند، زود می‌دهد؛ و نسبت به حق پویان مهربان است

لَعَفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۵۳:

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا

لَعَفُورٌ رَحِيمٌ (الأعراف/ ۱۵۳)

و آنها که گناه کردند، و بعد از آن توبه نمودند و ایمان آوردند، (امید
عفو او را دارند؛ زیرا) پروردگار تو، در پی این کار، آمرزنده و مهربان
است

لَعَفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۵۴:

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَعَفُورٌ رَحِيمٌ (الأعراف/ ۱۶۷)

و (نیز به خاطر بیاور) هنگامی را که پروردگارت اعلام کرد: تا دامنه
قیامت، کسی را بر آنها مسلط خواهد ساخت که همواره آنها را در
عذاب سختی قرار دهد؛ زیرا پروردگارت مجازاتش سریع، (و در عین
حال، نسبت به توبه کاران) آمرزنده و مهربان است

لَعَفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۵۵:

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ
(الأنفال/ ۶۹)

از آنچه به غنیمت گرفته‌اید، حلال و پاکیزه بخورید؛ و از خدا
بپرهیزید؛ خداوند آمرزنده و مهربان است

عَفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۵۶:

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَشْرَىٰ إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
(الأنفال/ ۷۰)

ای پیامبر! به اسیرانی که در دست شما هستند بگو: «اگر خداوند، خیری در دل‌های شما بداند، (و نیات پاکی داشته باشید)، بهتر از آنچه از شما گرفته شده به شما می‌دهد؛ و شما را می‌بخشد؛ و خداوند آمرزنده و مهربان است
غُفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۵۷:

فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْضُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (التوبة/ ۵)

(اما) وقتی ماه‌های حرام پایان گرفت، مشرکان را هر جا یافتید به قتل برسانید؛ و آنها را اسیر سازید؛ و محاصره کنید؛ و در هر کمینگاه، بر سر راه آنها بنشینید! هرگاه توبه کنند، و نماز را برپا دارند، و زکات را پردازند، آنها را رها سازید؛ زیرا خداوند آمرزنده و مهربان است

غُفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۵۸:

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
(التوبة/ ۲۷)

سپس خداوند -بعد از آن- توبه هر کس را بخواهد (و شایسته بداند)،
می پذیرد؛ و خداوند آمرزنده و مهربان است
غَفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۵۹:

لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا
يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا صَحُّوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَحِيمٌ (التوبة/ ۹۱)

بر ضعیفان و بیماران و آنها که وسیله ای برای انفاق (در راه جهاد)
ندارند، ایرادی نیست (که در میدان جنگ شرکت نجویند)، هرگاه
برای خدا و رسولش خیرخواهی کنند؛ و از آنچه در توان دارند، مضایقه
نمایند). بر نیکوکاران راه مؤاخذه نیست؛ و خداوند آمرزنده و مهربان
است
غَفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۶۰:

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يَنْفِقُ قُرْبَاتٍ عِنْدَ
اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيَدْخِلُهُمْ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ

۱۹۲ "الرحیم" در آیات الهی

عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ (التوبة/۹۹)

گروهی (دیگر) از عربهای بادیه‌نشین، به خدا و روز رستاخیز ایمان دارند؛ و آنچه را انفاق می‌کنند، مایه تقرب به خدا، و دعای پیامبر می‌دانند؛ آگاه باشید اینها مایه تقرب آنهاست! خداوند بزودی آنان را در رحمت خود وارد خواهد ساخت؛ به یقین، خداوند آمرزنده و مهربان است

عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ

عنوان ۶۱:

وَأَخْرَوْنَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ (التوبة/۱۰۲)

و گروهی دیگر، به گناهان خود اعتراف کردند؛ و کار خوب و بد را به هم آمیختند؛ امید می‌رود که خداوند توبه آنها را بپذیرد؛ به یقین، خداوند آمرزنده و مهربان است

عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ

عنوان ۶۲:

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيْمٌ (التوبة/۱۱۷)

مسلماناً خداوند رحمت خود را شامل حال پیامبر و مهاجران و انصار،

"الرحيم" در آیات الهی ۱۹۳

که در زمان عسرت و شدت (در جنگ تبوک) از او پیروی کردند، نمود؛ بعد از آنکه نزدیک بود دلهای گروهی از آنها، از حق منحرف شود (و از میدان جنگ بازگردند)؛ سپس خدا توبه آنها را پذیرفت، که او نسبت به آنان مهربان و رحیم است

رَّءُوفٌ رَّحِيمٌ

عنوان ۶۳:

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ (التوبة/۱۲۸)

به یقین، رسولی از خود شما بسویتان آمد که رنجهای شما بر او سخت است؛ و اصرار بر هدایت شما دارد؛ و نسبت به مؤمنان، رئوف و مهربان است

رَّءُوفٌ رَّحِيمٌ

عنوان ۶۴:

وَقَالَ أَزْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ (هود/۴۱)

او گفت: «به نام خدا بر آن سوار شوید! و هنگام حرکت و توقف کشتی، یاد او کنید، که پروردگارم آمرزنده و مهربان است

لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۶۵:

وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ (هود/ ۹۰)

از پروردگار خود، آمرزش بطلبید؛ و به سوی او بازگردید؛ که پروردگارم
مهربان و دوستدار (بندگان توبه کار) است

رَحِيمٌ وَدُودٌ

عنوان ۶۶:

وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي
عَفُورٌ رَحِيمٌ (یوسف/ ۵۳)

من هرگز خودم را تبرئه نمی کنم، که نفس (سرکش) بسیار به بدیها
امر می کند؛ مگر آنچه را پروردگارم رحم کند! پروردگارم آمرزنده و مهربان
است

عَفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۶۷:

رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلَّلَن كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِ فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي
فَإِنَّكَ عَفُورٌ رَحِيمٌ (الإبراهيم/ ۳۶)

پروردگارا! آن ها [=بت ها] بسیاری از مردم را گمراه ساختند! هر
کس از من پیروی کند از من است؛ و هر کس نافرمانی من کند، تو
بخشنده و مهربانی

عَفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۶۸:

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بِالْغِيَةِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ
لَرَّءُوفٌ رَّحِيمٌ (النحل/۷)

آن‌ها بارهای سنگین شما را به شهری حمل می‌کنند که جز با
مشقت زیاد، به آن نمی‌رسیدید؛ پروردگارتان رؤوف و رحیم است (که
این وسایل حیات را در اختیارتان قرار داده)

لَرَّءُوفٌ رَّحِيمٌ

عنوان ۶۹:

وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَعَفُورٌ رَّحِيمٌ (النحل/۱۸)
و اگر نعمتهای خدا را بشمارید، هرگز نمی‌توانید آنها را احصا کنید؛
خداوند بخشنده و مهربان است

لَعَفُورٌ رَّحِيمٌ

عنوان ۷۰:

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَىٰ تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَّءُوفٌ رَّحِيمٌ (النحل/۴۷)
یا بطور تدریجی، با هشدارهای خوف‌انگیز آنان را گرفتار سازد؟!
چرا که پروردگار شما، رؤوف و رحیم است

لَرَّءُوفٌ رَّحِيمٌ

عنوان ۷۱:

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا قُتِلُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ (النحل/ ۱۱۰)

اما پروردگار تو نسبت به کسانی که بعد از فریب خوردن، (به ایمان بازگشتند و) هجرت کردند؛ سپس جهاد کردند و در راه خدا استقامت نمودند؛ پروردگارت، بعد از انجام این کارها، بخشنده و مهربان است (و آنها را مشمول رحمت خود می سازد)

لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۷۲:

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَنزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (النحل/ ۱۱۵)

خداوند، تنها مردار، خون، گوشت خوک و آنچه را با نام غیر خدا سر بریده اند، بر شما حرام کرده است؛ اما کسانی که ناچار شوند، در حالی که تجاوز و تعدی از حد نمایند، (خدا آنها را می بخشد؛ چرا که) خدا بخشنده و مهربان است

غَفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۷۳:

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ (النحل/ ۱۱۹)

"الرحيم" در آیات الهی ۱۹۷

اما پروردگارت نسبت به آنها که از روی جهالت، بدی کرده‌اند، سپس توبه کرده و در مقام جبران برآمده‌اند، پروردگارت بعد از آن آمرزنده و مهربان است

لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

عنوان ۷۴:

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَّءُوفٌ رَحِيمٌ (الحج/ ۶۵)

آیا ندیدی که خداوند آنچه را در زمین است مسخر شما کرد؛ و (نیز) کشتی‌هایی را که به فرمان او بر صفحه اقیانوسها حرکت می‌کنند؛ و آسمان [= کرات و سنگهای آسمانی] را نگه می‌دارد، تا جز بفرمان او، بر زمین فرو نیفتند؟ خداوند نسبت به مردم رحیم و مهربان است

لَرَّءُوفٌ رَّحِيمٌ

عنوان ۷۵:

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (النور/ ۵)

مگر کسانی که بعد از آن توبه کنند و جبران نمایند (که خداوند آنها را می‌بخشد) زیرا خداوند آمرزنده و مهربان است

غَفُورٌ رَّحِيمٌ

عنوان ۷۶:

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رءُوفٌ رَحِيمٌ (النور/ ۲۰)

و اگر فضل و رحمت الهی شامل حال شما نبود و اینکه خدا مهربان و رحیم است (مجازات سختی دامتان را می گرفت)
رءُوفٌ رَحِيمٌ

عنوان ۷۷:

وَلَا يَأْتِلُ أَوْلُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ
وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (النور/ ۲۲)

آن‌ها که از میان شما دارای برتری (مالی) و وسعت زندگی هستند نباید
سوگند یاد کنند که از انفاق نسبت به نزدیکان و مستمندان و مهاجران در
راه خدا دریغ نمایند؛ آن‌ها باید عفو کنند و چشم ببوشند؛ آیا دوست
نمی‌دارید خداوند شما را ببخشد؟! و خداوند آمرزنده و مهربان است
غَفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۷۸:

وَلَيْسَتَغْفِرَ الَّذِينَ لَا يَحْدُونَ نَكَاحًا حَتَّىٰ يَغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ
يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَابَتُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتُوهُمْ
مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تَكْرَهُوا فِتْيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا
لِنَبْتَعُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يَكْرَهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ

رَحِيمٌ (النور/۳۳)

و کسانی که امکانی برای ازدواج نمی‌یابند، باید پاکدامنی پیشه کنند تا خداوند از فضل خود آنان را بی‌نیاز گرداند! و آن بردگانتان که خواستار مکاتبه [=قرار داد مخصوص برای آزاد شدن] هستید، با آنان قرار داد ببندید اگر رشد و صلاح در آنان احساس می‌کنید (که بعد از آزادی، توانایی زندگی مستقل را دارند)؛ و چیزی از مال خدا را که به شما داده است به آنان بدهید! و کنیزان خود را برای دستیابی متاع ناپایدار زندگی دنیا مجبور به خود فروشی نکنید اگر خودشان می‌خواهند پاک بمانند! و هر کس آنها را (بر این کار) اجبار کند، (سپس پشیمان گردد)، خداوند بعد از این اجبار آنها غفور و رحیم است! (توبه کنید و بازگردید، تا خدا شما را ببخشد

غَفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۷۹:

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (النور/۶۲)

مؤمنان واقعی کسانی هستند که به خدا و رسولش ایمان آورده‌اند و هنگامی که در کار مهمی با او باشند، بی‌اجازه او جایی نمی‌روند؛ کسانی که از تو اجازه می‌گیرند، براستی به خدا و پیامبرش ایمان

۲۰۰ "الرحیم" در آیات الهی

آورده‌اند! در این صورت، هر گاه برای بعضی کارهای مهم خود از تو اجازه بخواهند، به هر یک از آنان که می‌خواهی (و صلاح می‌بینی) اجازه ده، و برایشان از خدا آمرزش بخواه که خداوند آمرزنده و مهربان است

عَفُوْرٌ رَحِيْمٌ

عنوان ۸۰:

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي عَفُوْرٌ رَحِيْمٌ (النمل/ ۱۱)

مگر کسی که ستم کند؛ سپس بدی را به نیکی تبدیل نماید، که (توبه او را می‌پذیرم، و) من غفور و رحیمم

عَفُوْرٌ رَحِيْمٌ

عنوان ۸۱:

سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيْمٍ (یس/ ۵۸)

بر آنها سلام (و درود الهی) است؛ این سخنی است از سوی پروردگاری مهربان

رَبِّ رَحِيْمٍ

عنوان ۸۲:

نُزُلًا مِنْ عَفُوْرٍ رَحِيْمٍ (فصلت/ ۳۲)

این‌ها وسیله پذیرایی از سوی خداوند غفور و رحیم است

عَفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۸۳:

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ
(الحجرات/۵)

اگر آنها صبر می کردند تا خود به سراغشان آیی، برای آنان بهتر بود؛ و خداوند آمرزنده و رحیم است

عَفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۸۴:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيَحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ (الحجرات/۱۲)

ای کسانی که ایمان آورده اید! از بسیاری از گمانها پرهیزید، چرا که بعضی از گمانها گناه است؛ و هرگز (در کار دیگران) تجسس نکنید؛ و هیچ یک از شما دیگری را غیبت نکند، آیا کسی از شما دوست دارد که گوشت برادر مرده خود را بخورد؟! (به یقین) همه شما از این امر کراهت دارید؛ تقوای الهی پیشه کنید که خداوند توبه پذیر و مهربان است

تَوَّابٌ رَحِيمٌ

عنوان ۸۵:

قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ
الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (الحجرات/ ۱۴)

عرب‌های بادیه‌نشین گفتند: «ایمان آورده‌ایم» بگو: «شما ایمان
نیآورده‌اید، ولی بگویید اسلام آورده‌ایم، اما هنوز ایمان وارد قلب شما
نشده است! و اگر از خدا و رسولش اطاعت کنید، چیزی از پاداش
کارهای شما را فروگذار نمی‌کند، خداوند، آمرزنده مهربان است
غَفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۸۶:

هُوَ الَّذِي يَنْزِلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ (الحديد/ ۹)

او کسی است که آیات روشنی بر بنده‌اش [= محمد] نازل می‌کند
تا شما را از تاریکیها به سوی نور برد؛ و خداوند نسبت به شما مهربان و
رحیم است
لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ

عنوان ۸۷:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ
وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (الحديد/ ۲۸)

"الرحيم" در آیات الهی ۲۰۳

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! تقوای الهی پیشه کنید و به رسولش ایمان بیاورید تا دو سهم از رحمتش به شما ببخشد و برای شما نوری قرار دهد که با آن (در میان مردم و در مسیر زندگی خود) راه بروید و گناهان شما را ببخشد؛ و خداوند غفور و رحیم است

عَفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۸۸:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةٌ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَظْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ (المجادلة/ ۱۲)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! هنگامی که می‌خواهید با رسول خدا نجوا کنید (و سخنان درگوشی بگویید)، قبل از آن صدقه‌ای (در راه خدا) بدهید؛ این برای شما بهتر و پاکیزه‌تر است و اگر توانایی نداشته باشید، خداوند غفور و رحیم است

عَفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۸۹:

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ (الحشر/ ۱۰)

(همچنین) کسانی که بعد از آنها [= بعد از مهاجران و انصار] آمدند و می‌گویند: «پروردگارا! ما و برادرانمان را که در ایمان بر ما پیشی

۲۰۴ "الرحيم" در آیات الهی

گرفتند پیامرز، و در دلهایمان حسد و کینه‌ای نسبت به مؤمنان قرار مده!
پروردگارا، تو مهربان و رحیمی
رَّءُوفٌ رَحِيمٌ

عنوان ۹۰:

عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (الممتحنة/۷)

امید است خدا میان شما و کسانی از مشرکین که با شما دشمنی
کردند (از راه اسلام) پیوند محبت برقرار کند؛ خداوند تواناست و خداوند
آمرزنده و مهربان است
غَفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۹۱:

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَاعِعَنَّكَ عَلَى أَنْ لَا يَشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا
وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ
وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعُهُنَّ وَاسْتَعْفِفْنَ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ (الممتحنة/۱۲)

ای پیامبر! هنگامی که زنان مؤمن نزد تو آیند و با تو بیعت کنند
که چیزی را شریک خدا قرار ندهند، دزدی و زنا نکنند، فرزندان خود
را نکشند، تهمت و افتراپی پیش دست و پای خود نیاورند و در هیچ کار
شایسته‌ای مخالفت فرمان تو نکنند، با آنها بیعت کن و برای آنان از

"الرحيم" در آیات الهی ۲۰۵

درگاه خداوند آمرزش بطلب که خداوند آمرزنده و مهربان است

عَفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۹۲:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ
وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ (التغابن/ ۱۴)

ای کسانی که ایمان آورده اید! بعضی از همسران و فرزندان دشمنان شما هستند، از آنها برحذر باشید؛ و اگر عفو کنید و چشم پوشید و ببخشید، (خدا شما را می بخشد)؛ چرا که خداوند بخشنده و مهربان است

عَفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۹۳:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ
تَبَتَّغَىٰ مَرْضَاتٍ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ (التحریم/ ۱)

ای پیامبر! چرا چیزی را که خدا بر تو حلال کرده بخاطر جلب رضایت همسرانت بر خود حرام می کنی؟! و خداوند آمرزنده و رحیم است

عَفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۹۴:

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثَيِ اللَّيْلِ وَنُصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِنْ

الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يَقْدَرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَنْ لَنْ تُحْصَوْهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ
فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَىٰ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ
فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يَقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاَقْرَأُوا مَا
تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا
لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (المزمل/ ۲۰)

پروردگارت می‌داند که تو و گروهی از آنها که با تو هستند نزدیک
دو سوم از شب یا نصف یا ثلث آن را به پا می‌خیزند؛ خداوند شب و
روز را اندازه‌گیری می‌کند؛ او می‌داند که شما نمی‌توانید مقدار آن را (به
دقت) اندازه‌گیری کنید (برای عبادت کردن)، پس شما را بخشید؛ اکنون
آنچه برای شما میسر است قرآن بخوانید او می‌داند بزودی گروهی از شما
بیمار می‌شوند، و گروهی دیگر برای به دست آوردن فضل الهی (و کسب
روزی) به سفر می‌روند، و گروهی دیگر در راه خدا جهاد می‌کنند (و از
تلاوت قرآن بازمی‌مانند)، پس به اندازه‌ای که برای شما ممکن است از
آن تلاوت کنید و نماز را برپا دارید و زکات پردازید و به خدا «قرض
الحسنه» دهید [= در راه او انفاق نمایید] و (بدانید) آنچه را از کارهای نیک
برای خود از پیش می‌فرستید نزد خدا به بهترین وجه و بزرگترین پاداش
خواهید یافت؛ و از خدا آمرزش بطلبید که خداوند آمرزنده و مهربان است
غَفُورٌ رَحِيمٌ

عنوان ۹۵:

وَالَّذِينَ يَأْتِيَانَهَا مِنْكُمْ فَادُّوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ

كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا (النساء/۱۶)

و از میان شما، آن مردان و زنانی که (همسر ندارند، و) مرتکب آن کار (زشت) می‌شوند، آن‌ها را آزار دهید (و حد بر آنان جاری نمایید)! و اگر توبه کنند، و (خود را) اصلاح نمایند، (و به جبران گذشته بپردازند)، از آنها درگذرید! زیرا خداوند، توبه‌پذیر و مهربان است

تَوَّابًا رَحِيمًا

عنوان ۹۶:

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا (النساء/۲۳)

حرام شده است بر شما، مادرانتان، و دختران، و خواهران، و عمه‌ها، و خاله‌ها، و دختران برادر، و دختران خواهر شما، و مادرانی که شما را شیر داده‌اند، و خواهران رضاعی شما، و مادران همسرانتان، و دختران همسران که در دامان شما پرورش یافته‌اند از همسرانی که با آنها آمیزش جنسی داشته‌اید - و چنانچه با آنها آمیزش جنسی نداشته‌اید، (دختران آنها) برای شما مانعی ندارد - و (همچنین) همسرهای پسران که از نسل شما هستند (-نه پسرخوانده‌ها-) و (نیز حرام است بر شما)

۲۰۸ "الرحيم" در آیات الهی

جمع میان دو خواهر کنید؛ مگر آنچه در گذشته واقع شده؛ چرا که خداوند، آمرزنده و مهربان است
عَفُورًا رَحِيمًا

عنوان ۹۷:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً
عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا (النساء/ ۲۹)
ای کسانی که ایمان آورده‌اید! اموال یکدیگر را به باطل (و از طرق
نامشروع) نخورید مگر اینکه تجارتی با رضایت شما انجام گیرد. و
خودکشی نکنید! خداوند نسبت به شما مهربان است
رَحِيمًا

عنوان ۹۸:

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا
(النساء/ ۶۴)

ما هیچ پیامبری را نفرستادیم مگر برای این که به فرمان خدا، از وی
اطاعت شود. و اگر این مخالفان، هنگامی که به خود ستم می‌کردند
(و فرمانهای خدا را زیر پا می‌گذاشتند)، به نزد تو می‌آمدند؛ و از خدا
طلب آمرزش می‌کردند؛ و پیامبر هم برای آنها استغفار می‌کرد؛ خدا را
توبه‌پذیر و مهربان می‌یافتند

تَوَّابًا رَحِيمًا

عنوان ۹۹:

دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (النساء/ ۹۶)

درجات (مهمی) از ناحیه خداوند، و آمرزش و رحمت (نصیب آنان می گردد)؛ و (اگر لغزشهایی داشته اند) خداوند آمرزنده و مهربان است
غَفُورًا رَحِيمًا

عنوان ۱۰۰:

وَمَنْ يَهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاعًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ
يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ
عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (النساء/ ۱۰۰)

کسی که در راه خدا هجرت کند، جاهای امن فراوان و گسترده ای
در زمین می یابد. و هر کس بعنوان مهاجرت به سوی خدا و پیامبر او،
از خانه خود بیرون رود، سپس مرگش فرا رسد، پاداش او بر خداست؛ و
خداوند، آمرزنده و مهربان است
غَفُورًا رَحِيمًا

عنوان ۱۰۱:

وَاسْتَغْفِرِ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا (النساء/ ۱۰۶)

و از خداوند، طلب آمرزش نما! که خداوند، آمرزنده و مهربان است

عَفُورًا رَحِيمًا

عنوان ۱۰۲:

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا
(النساء / ۱۱۰)

کسی که کار بدی انجام دهد یا به خود ستم کند، سپس از خداوند طلب آمرزش نماید، خدا را آمرزنده و مهربان خواهد یافت
عَفُورًا رَحِيمًا

عنوان ۱۰۳:

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَدْرُواهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا
(النساء / ۱۲۹)

شما هرگز نمی توانید (از نظر محبت قلبی) در میان زنان، عدالت برقرار کنید، هر چند کوشش نمایید! ولی تمایل خود را بکلی متوجه یک طرف نسازید که دیگری را بصورت زنی که شوهرش را از دست داده درآورد! و اگر راه صلاح و پرهیزگاری پیش گیرید، خداوند آمرزنده و مهربان است
عَفُورًا رَحِيمًا

عنوان ۱۰۴:

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يَفْرُقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ

"الرحيم" در آیات الهی ۲۱۱

يُؤْتِيهِمْ أَجُورَهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (النساء/ ۱۵۲)

(ولی) کسانی که به خدا و رسولان او ایمان آورده، و میان احدی از آنها فرق نمی گذارند، پاداششان را خواهد داد؛ خداوند، آمرزنده و مهربان است
غَفُورًا رَحِيمًا

عنوان ۱۰۵:

رَبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا (الإسراء/ ۶۶)

پروردگارتان کسی است که کشتی را در دریا برای شما به حرکت درمی آورد، تا از نعمت او بهره مند شوید؛ او نسبت به شما مهربان است
رَحِيمًا

عنوان ۱۰۶:

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا (الفرقان/ ۶)

بگو: «کسی آن را نازل کرده که اسرار آسمانها و زمین را می داند؛ او (همیشه) آمرزنده و مهربان بوده است

غَفُورًا رَحِيمًا

عنوان ۱۰۷:

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَبْدُلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ

۲۱۲ "الرحیم" در آیات الهی

حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (الفرقان/ ۷۰)

مگر کسانی که توبه کنند و ایمان آورند و عمل صالح انجام دهند، که خداوند گناهان آنان را به حسنات مبدل می کند؛ و خداوند همواره آمرزنده و مهربان بوده است

غَفُورًا رَحِيمًا

عنوان ۱۰۸:

ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخوانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (الأحزاب/ ۵)

آن‌ها را به نام پدرانشان بخوانید که این کار نزد خدا عادلانه‌تر است؛ و اگر پدرانشان را نمی‌شناسید، آن‌ها برادران دینی و موالی شما هستند؛ اما گناهی بر شما نیست در خطاهایی که از شما سر می‌زند (و بی‌توجه آنها را به نام دیگران صدا می‌زنید)، ولی آنچه را از روی عمد می‌گویید (مورد حساب قرار خواهد داد)؛ و خداوند آمرزنده و رحیم است

غَفُورًا رَحِيمًا

عنوان ۱۰۹:

لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيَعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا (الأحزاب/ ۲۴)

هدف این است که خداوند صادقان را بخاطر صدقشان پاداش دهد،

"الرحيم" در آیات الهی ۲۱۳

و منافقان را هرگاه اراده کند عذاب نماید یا (اگر توبه کنند) توبه آنها را بپذیرد؛ چرا که خداوند آمرزنده و رحیم است
 غَفُورًا رَحِيمًا

عنوان ۱۱۰:

هُوَ الَّذِي يَصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
 وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا (الأحزاب / ۴۳)

او کسی است که بر شما درود و رحمت می‌فرستد، و فرشتگان او (نیز) برای شما تقاضای رحمت می‌کنند تا شما را از ظلمات (جهل و شرک گناه) به سوی نور (ایمان و علم و تقوا) رهنمون گردد؛ او نسبت به مؤمنان همواره مهربان بوده است
 رَحِيمًا

عنوان ۱۱۱:

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ اللَّاتِي آتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ
 يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ
 وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّاتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ
 إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا
 فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ
 وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (الأحزاب / ۵۰)

ای پیامبر! ما همسران تو را که مهرشان را پرداخته‌ای برای تو حلال

کردیم، و همچنین کنیزانی که از طریق غنایمی که خدا به تو بخشیده است مالک شده‌ای و دختران عموی تو، و دختران عمه‌ها، و دختران دایی تو، و دختران خاله‌ها که با تو مهاجرت کردند (ازدواج با آنها برای تو حلال است) و هرگاه زن با ایمانی خود را به پیامبر ببخشد (و مهری برای خود نخواهد) چنانچه پیامبر بخواهد می‌تواند او را به همسری برگزیند؛ اما چنین ازدواجی تنها برای تو مجاز است نه دیگر مؤمنان؛ ما می‌دانیم برای آنان در مورد همسرانشان و کنیزانشان چه حکمی مقرر داشته‌ایم (و مصلحت آنان چه حکمی را ایجاب می‌کند)؛ این بخاطر آن است که مشکلی (در ادای رسالت) بر تو نباشد (و از این راه حامیان فزونی فراهم سازی)؛ و خداوند آمرزنده و مهربان است

غَفُورًا رَحِيمًا

عنوان ۱۱۲:

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذِينَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (الأحزاب/ ۵۹)

ای پیامبر! به همسران و دخترانت و زنان مؤمنان بگو: «جلابها» = روسری‌های بلند] خود را بر خویش فروافکنند، این کار برای اینکه شناخته شوند و مورد آزار قرار نگیرند بهتر است؛ (و اگر تاکنون خطا و کوتاهی از آنها سر زده توبه کنند) خداوند همواره آمرزنده رحیم است

غَفُورًا رَحِيمًا

عنوان ۱۱۳:

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (الأحزاب/ ۷۳)

هدف این بود که خداوند مردان و زنان منافق و مردان و زنان مشرک را (از مؤمنان جدا سازد و آنان را) عذاب کند، و خدا رحمت خود را بر مردان و زنان باایمان بفرستد؛ خداوند همواره آمرزنده و رحیم است

غَفُورًا رَحِيمًا

عنوان ۱۱۴:

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعْزِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (الفتح/ ۱۴)

مالکیت و حاکمیت آسمانها و زمین از آن خداست؛ هر کس را بخواهد (و شایسته بداند) می بخشد، و هر کس را بخواهد مجازات می کند؛ و خداوند آمرزنده و رحیم است

غَفُورًا رَحِيمًا

بررسی ۱۱۴ عنوان فصل چهارم:

نکته ۱:

در ۱۱۴ آیه از قرآن (رحیم) آورده شده است

قرآن نیز ۱۱۴ سوره دارد

نکته ۲:

نام مبارک (رحیم) در این ۱۱۴ آیه، در ۱۴ صورت متفاوت آورده شده است (در صورت حذف کردن لَرَّءُوفٌ رَحِيمٌ و لَغُفُورٌ رَحِيمٌ)

عَفُورًا رَحِيمًا - رَحِيمًا - تَوَّابًا رَحِيمًا - عَفُورٌ رَحِيمٌ - رَّءُوفٌ رَحِيمٌ -
 تَوَّابٌ رَحِيمٌ - رَبٌّ رَحِيمٌ - رَحِيمٌ وَدُودٌ - الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ - الْبَرُّ الرَّحِيمُ -
 الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ - التَّوَّابُ الرَّحِيمُ - الْعَفُورُ الرَّحِيمُ - الرَّحِيمُ الْعَفُورُ

عدد ۱۴ می تواند اشاره به ۱۴ معصوم داشته باشد.

نکته ۳:

نام مبارک (رحیم) در این ۱۱۴ آیه، به ۱۶ صورت متفاوت آورده شده است (در صورت حذف نکردن لَرَّءُوفٌ رَحِيمٌ و لَغُفُورٌ رَحِيمٌ)

عَفُورًا رَحِيمًا - رَحِيمًا - تَوَّابًا رَحِيمًا - عَفُورٌ رَحِيمٌ - رَّءُوفٌ رَحِيمٌ -
 لَرَّءُوفٌ رَحِيمٌ - تَوَّابٌ رَحِيمٌ - رَبٌّ رَحِيمٌ - لَغُفُورٌ رَحِيمٌ - رَحِيمٌ وَدُودٌ -
 الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ - الْبَرُّ الرَّحِيمُ - الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ - التَّوَّابُ الرَّحِيمُ - الْعَفُورُ
 الرَّحِيمُ - الرَّحِيمُ الْعَفُورُ

اگر (رَحِيمٌ وَدُودٌ و الرَّحِيمُ الْعَفُورُ) را متمایز با دیگر صفات بدانیم باز ۱۴ نوع صفت در ۱۱۴ آیه شامل نام مبارک (رحیم) آورده شده اند که باز می تواند اشاره ۱۴ معصوم داشته باشد.

نکته ۴:

در ۱۱۴ آیه بالا که نام مبارک (رحیم) آورده شده است، صفت (رحیم) در کنار ۸ صفت دیگر خداوند آورده شده است که عبارتند از:

(عَفُوٌّ - تَوَّابٌ - رَءُوفٌ - رَبٌّ - وَدُودٌ - الرَّحْمَنُ - الْبَرُّ - الْعَزِيزُ)

عَفُوٌّ: آمرزنده

تَوَّابًا: توبه پذیر

رَءُوفٌ: مهربان

رَبٌّ: مربی و تربیت کننده

وَدُودٌ: دوست دارنده

الرَّحْمَنُ: نعمت‌هایی که از طرف خداوند بر عموم بندگان فراهم شده است

الْبَرُّ: بسیار نیکوکار

الْعَزِيزُ: قدرتمند شکست ناپذیر

آمرزنده بودن خداوند نشانه‌ای از رحیم بودن پروردگار می‌باشد

توبه پذیر بودن پروردگار نشانه‌ای از رحیم بودن پروردگار می‌باشد

مهربان بودن خداوند نشانه‌ای از رحیم بودن خداوند است

مهربان و تربیت کننده بودن پروردگار نشانه‌ای از رحیم بودن خداوند می‌باشد

دوست دارنده بودن خداوند نشانه‌ای از رحیم بودن خداوند می‌باشد

رحمانیت خداوند نشانه‌ای از رحیم بودن خداوند است و در مقابل

رحیم بودن خداوند نشانه‌ای از رحمانیت خداوند می‌باشد

بسیار نیکوکار بودن خداوند نشانه‌ای از رحیم بودن خداوند می‌باشد

قدرتمند شکست ناپذیر بودن پروردگار نیز نشانه‌ای از رحیم بودن

خداوند می باشد

نکته ۴:

صفت مبارک خداوند که بیشترین تکرار را در کنار (رحیم) دارد،
صفت (عَفُوْر) می باشد

به نظر من بزرگترین نشانه‌ی رحیم بودن پروردگار، بسیار بخشنده و
آمرزنده بودن خداوند می باشد

نکته ۵:

در ۱۱۴ آیه بالا که نام مبارک (رحیم) آورده شده است، صفت
(رحیم) در کنار ۸ صفت دیگر خداوند آورده شده است که عبارتند از:

(عَفُوْر - تَوَّابًا - رَءُوْفٌ - رَبٌّ - وَدُوْدٌ - الرَّحْمَنُ - الْبَرُّ - الْعَزِيْزُ)

عَفُوْر: ۷۲ مرتبه در کنار (رحیم) آورده شده است

الْعَزِيْزُ: ۱۳ مرتبه در کنار (رحیم) آورده شده است

تَوَّابًا: ۹ مرتبه در کنار (رحیم) آورده شده است

رَءُوْفٌ: ۹ مرتبه در کنار (رحیم) آورده شده است

الرَّحْمَنُ: ۵ مرتبه در کنار (رحیم) آورده شده است

رَبٌّ: ۱ مرتبه در کنار (رحیم) آورده شده است

وَدُوْدٌ: ۱ مرتبه در کنار (رحیم) آورده شده است

الْبَرُّ: ۱ مرتبه در کنار (رحیم) آورده شده است

و صفت مبارک (رحیما) به تنهایی، ۳ مرتبه آورده شده است

نکته ۶:

"الرحيم" در آیات الهی ۲۱۹

در ۱۱۴ آیه بالا که نام مبارک (رحیم) آورده شده است، صفت (رحیم) در کنار ۸ صفت دیگر خداوند آورده شده است که عبارتند از:

(عَفُورٌ - تَوَّابٌ - رءُوفٌ - رَبٌّ - وَدُودٌ - الرَّحْمَنُ - الْبَرُّ - الْعَزِيزُ)

در همه موارد ۸ صفت مبارک خداوند، قبل از صفت مبارک (رحیم) آورده شده است به جز در ۲ مورد که صفت‌های مبارک (وَدُودٌ - عَفُورٌ) در ۲ آیه بعد از صفت مبارک (رحیم) آورده شده‌اند که عبارتند از:

يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَرْجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْعَفُورُ (سبأ/۲)

آنچه در زمین فرومی‌رود و آنچه را از آن برمی‌آید می‌داند، و (همچنین) آنچه از آسمان نازل می‌شود و آنچه بر آن بالا می‌رود؛ و او مهربان و آمرزنده است

وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ (هود/۹۰)

از پروردگار خود، آمرزش بطلبید؛ و به سوی او بازگردید؛ که پروردگارم مهربان و دوستدار (بندگان توبه‌کار) است

خیلی نتیجه‌گیری‌ها می‌توان از این مورد گرفت پس به ذکر آن‌ها نمی‌پردازم تا خود نیز در موردشان تأمل بفرمایید

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (الفاتحة/۲)

ستایش مخصوص خداوندی است که پروردگار جهانیان است

منابع و مؤاخذ

ترجمه: آیت اله مکارم شیرازی و استاد الهی قمشهای

تفسیر: تفسیر نمونه و تفسیر نور